

Нашият Учител: Спомени на практикуващи Фалун Дафа за годините на Майстор Ли в Китай

ВЪВЕДЕНИЕ

В началото на 90-те години на миналия век г-н Ли Хонгджъ (почтително наричан от учениците си „Майстор” или „Учител”) се заема с благородната мисия да предаде великите учения на Фалун Дафа на света. Фалун Дафа, известен също като Фалун Гонг, е практика, която китайците наричат „самоусъвършенстване”. Учениците на Фалун Дафа изпълняват бавни, грациозни упражнения и, което е по-важно, прилагат принципите на Истинност, Доброта и Търпение в ежедневието си.

Започвайки през 1992 г., Учителят Ли пътува из цял Китай в продължение на повече от две години, провеждайки над петдесет лекционни семинара за практиката в различни градове на страната. Семинарите му са най-евтините от този тип в Китай, а учениците му получават нещо наистина безценно – истинска практика за самоусъвършенстване, която отива далеч отвъд сферата на поддържане и укрепване на тялото. Учителят Ли участва на Източното здравно изложение в Пекин през 1992 и 1993 година, където печели няколко награди. Учениците бързо откриват, че по време на провеждането на лекционните курсове, телата им са пречиствани, достигайки до състояние на оптимално здраве. Тази първоначална полза кара мнозина сериозно да погледнат на практиката, което допринася за изключително бързото ѝ популяризиране. До 1998 година над сто милиона души се присъединяват към практиката само в Китай. Понастоящем Фалун Дафа се практикува в над 60 страни по целия свят.

По време на безкористните усилия на Учителя да разпространи практиката много хора разбират, че той не е обикновен чигонг майстор – той искрено илюстрира величието на практиката. Майстор Ли истински насочва хората към по-високи сфери на съзнанието. Вследствие на това милиони хора напълно възстановяват здравето си и придобиват по-дълбоко разбиране какво означава да си човешко същество и как можеш да се подобриш, за да живееш добродетелен и достоен живот, изпълнен със състрадание към всички. Изправени пред безпрецедентната жестокост на преследването в Китай, извършвано през последните пет години, практикуващите достойно демонстрират подобрението на характерите си. Величието на Фалун Дафа и на неговите последователи е признато по цял свят: Учителят Ли Хонгджъ и Фалун Дафа получават над 1400 признания и награди, а Майстор Ли е номиниран три пъти за Нобелова награда за мир.

Тази книга е сборник от спомени от ранните години, когато Фалун Дафа за първи път е преподаван в Китай. В събраните есета практикуващи си спомнят за лекционните семинари, за взаимодействието им с Учителя Ли в различни ситуации и за някои техни лични преживявания, свързани с Фалун Дафа. Всички разкази в тази книга са истински, лично предадени истории и ще служат като запис на този ценен период от историята – история, която получава все по-голямо признание, заради голямото въздействие, което оказва върху света.

СЪДЪРЖАНИЕ

- Когато Учителят преподаваше Фа в Чънду
- Пътувайки с Учителя преди и след публичното представяне на Фалун Гонг
- Свидетелство за чудесата и великолепието на лекциите на Учителя в Гуйджоу
- Когато Учителят преподаваше Фа на Фа конференцията на асистентите в Чанчун през 1998 година
- Спомени за лекциите на Учителя в Гуанджоу
- Учителят излекува френско дете от хиляди мили разстояние
- Когато Учителят преподаваше Фа в Гуанджоу
- Когато Майстор Ли изнесе лекция в Чичихар, провинция Хъйлундзян
- Заболявания, чудотворно излекувани от Фалун Дафа
- Кратки разкази за великодушието на Учителя
- Учителят извършва чудеса при преподаването на Фа в град Джънджоу, провинция Хънан
- Следвах Учителя хиляди мили из цял Китай
- Спомени за Фа лекциите на Учителя в Чичихар
- Спомени за дните с лекциите на Учителя в Гуанджоу
- Истории от времето на преподаване на лекции от Учителя в Дзинан
- Практикуващи от град Гуй-ян си спомнят ценните моменти на преподаване на Учителя в Китай
- Дете е излекувано от докосването на Учителя
- Учителят пречиства телата на практикуващите по време на интервю на живо по радиостанция Тиендзин
- Сврхестествени разкази при лекциите на Учителя в Ухан и Гуанджоу

- Ден, който никога няма да забравя
- Посещението на лекциите на Учителя в Харбин през 1993 година беше незабравимо
- Чудодейно лично преживяване от преподаването на Фалун Дафа от Учителя в град Ухан
- Видях Учителя в Ухан през 1993 година
- Станах свидетел на пречистването на тялото на практикуващ, извършено от Учителя
- Да оставиш след себе си праведно завещание: спомени на практикуващ за ранните години на Фалун Дафа в Китай
- Спомени за лекциите на Учителя в Ухан, Китай
- Практикуващи от Пекин си припомнят случки от преподаването на Фа от Учителя
- Припомняне на дните, в които Учителят преподава Фа в Тиендзин
- Припомняне на лекциите на Учителя при втората му визита в град Тиендзин
- Когато видях Учителя
- Да видиш Учителя на живо: „Продължавайте да се усъвършенствате с възстановени усърдие и жизненост“
- Припомняне на по-щастливите времена
- Посещаване лекциите на Учителя в град Джънджоу, провинция Хънан
- Учителят представя Фалун Дафа в град Шъдзяджуан, провинция Хубей
- Безценен, вечен спомен
- Присъствие на лекциите на Учителя в Китай
- Спомени за дните, в които Учителят преподаваше Фа в Чунцин
- Незабравима случка от времето, когато Учителят преподаваше лекции в Китай
- Състраданието на Учителя трогва сърцата на хората
- Скъпи спомени
- Ценен спомен от Нандзин
- Незабравимо преподаване
- Отбелязване годишнината от преподаването на Фа от Майстор Ли в град Дзинан, провинция Шандун

Когато Учителят преподаваше Фа в Чънду

От практикуващ Фалун Дафа в Чънду, провинция Съчуан

През месец май 1994 година имах късмета да присъствам на преподаването на Фа на Учителя в Чънду, провинция Съчуан. Когато си помисля за това сега, чувствам, че то е най-ценният и щастлив момент в живота ми. Бих искал да опиша своите преживявания и да ги споделя с всички.

Учителят беше облечен спретнато, с обикновени дрехи и изглеждаше много състрадателен. В миналото съм посещавал много лекции на чигонг майстори, но никога не съм чувал някой от тях изобщо да преподава Фа. Те само изпращаха „гонг“, правеха така, че да получиш някои от техните информации, а някои от тях преподаваха няколко движения от чигонг упражнения. Други рисуваха нещо на лист хартия и ни казваха да го запазим. Учителят преподаваше по коренно различен начин от всички тези чигонг майстори. Той водеше лекциите без помощта на каквито и да било книги или записки. На всяка лекция виждах как Той просто вдеше малък лист хартия от джоба на палтото си и започваше да преподава. На лекциите присъстваха над 800 души и въпреки това никой не говореше. В лекционната зала беше много тихо. Освен това, докато преподаваше принципите на Фа, Учителят много се шегуваше. Понякога думите му караха хората да се смеят. Не знам защо, но изпитвах чувство на комфорт, докато слушах Учителя. Беше красиво и приятно изживяване. Дори сега, спомняйки си за него, все още изпитвам същите чувства.

Посетих курса с намерението да бъда излекуван. След няколко лекции обаче виждането ми за живота и мнението ми за добродетелта се промениха. Разбрах много истини и научих как да се отнасям към различни ситуации, как да стана добър човек и как да стана дори по-добър и още по-добър човек. Впоследствие, по естествен път се опитах да стана истински самоусъвършенстващ се и тогава всички мои болести бяха излекувани.

От 1970 година насам страдах от какви ли не заболявания. Бях посетил всяка голяма болница в Чънду и похарчих много пари, но без резултат. Понякога се чувствах толкова

зле, че едва издържах. През 1994 година, когато Учителят изнасяше лекции в Ченду, мой приятел ме покани да посетя курса. Първоначално му отказах, защото си бях наумил повече да не практикувам чигонг. Приятелят ми обаче ме убеди да опитам. Накрая посетих курса, защото нямах никакво извинение да не отида. Въпреки това, веднага след като видях снимка на Учителя на корицата на книгата „Китай Фалун Гонг“, не успях да се сдържа и казах: „Да, искам да изучавам това. Той е истински Учител.“

Чувствах, че Учителят е толкова удивителен, тъй като знаеше всичко, за което си мислехме. Веднъж след курса някой помоли Учителя да излекува болестта му. Той каза: „Аз не лекувам болести. Можеш да отидеш в болница, за да се лекуваш.“ Човекът отвърна: „Семейството ми се свърза с мен от Пекин и ми каза да дойда тук, за да Ви намеря. Те твърдят, че Вие можете да лекувате всякакви болести и че пациентите биват моментално излекувани.“ Аз го прекъснах и му казах: „Не споменавайте лекуването на болести.“ Тогава Учителят каза: „Някои хора не говорят за това (желанието им да бъдат излекувани), но все още мислят за него.“ Аз бях удивен. Как беше възможно Учителят да знае какво мисля?

Друг ден след лекцията казах на някои хора: „Това е чигонг от Буда школата. Някой ден ще ви заведе в храм, за да приемете будизма.“ Те се съгласиха да посетят храм. На следващия ден в лекцията си Учителят каза:

„Щом научат, че практикуваме чигонг от Буда школата, някои светски будисти отвеждат нашите практикуващи в храмове, за да приемат будизма.“ (Джуан Фалун)

Тогава Учителят ни разкри принципа на „без втори път на самоусъвършенстване“. Осъзнах, че казаното от мен тогава е било погрешно. Всички ние чувствахме, че Учителят е удивителен. Той знаеше всичко, за което си мислехме!

Една жена, която посети лекцията заедно с мен, искаше да надраска някакви бележки в книгата „Фалун Гонг“. Преди да успее да напише нещо, Учителят каза: „Някои хора нехайно правят бележки в моята книга.“ (Джуан Фалун)

Жената толкова се уплаши, че изтърва химикала си. Тя каза: „Този Учител е удивителен.“

Учителят дори знаеше какво сме говорили у дома. Мой приятел беше дошъл, за да ме убеди да посетя лекциите и най-накрая го направих. По време на преподаването Учителят каза, че някои хора в този клас са били довлечени там насила. Почувствах, че вероятно визира мен. Но въпреки това Учителят продължаваше да се грижи за мен.

По време на лекциите Учителят ни каза да протегнем ръката си, лявата при мъжете и дясната при жените. След това ни каза да разтворим ръката си и да почувстваме дланта

си. Аз веднага почувствах, че върху дланта ми нещо се върти. Когато Учителят говореше за инсталиране на Фалуни, аз почувствах как нещо се върти в коремната ми област. В този момент изоставих всичките си предишни представи за добро. Ние не можем да преценяваме Учителя с нашите възгледи. Учителят не е обикновен човек. Той е толкова проникателен, толкова праведен и милосърднен.

Ние трябва да покажем най-голямо уважение към нашия велик Учител, като извървим добре пътя, който Той е аранжирал за нас, поправим всички щети, които може да сме нанесли на Дафа и използваме по най-добър начин времето си, за да изпълним своите мисии. Вярвай ни, Учителю, ние ще дадем всичко от себе си!

- **Пътувайки с Учителя преди и след публичното представяне на Фалун Гонг**

От практикуващ в Китай

Редакторска забележка: Авторът на тази статия започва да изучава упражненията и философията на Фалун Гонг лично от Учителя Ли, по време на едно от първите преподавания на Фа от Учителя. Но тъй като не изучавал добре Фа за дълъг период от време, след като преследването започнало, авторът се отклонил значително от самоусъвършенстването си. Наскоро той осъзнал грешката си и написал тази статия. Ние я публикуваме, за да могат повече практикуващи да извлекат полза от разказите за Учителя, да научат как повече да уважават Учителя и да ценят това скъпоценно време, в което Дафа се разпространява по света. Статията има за цел да ни помогне да се справяме добре, да се възползваме от доброжелателното спасение, което Учителят ни предлага и да се позиционираме добре за бъдещето.

Роден съм в Пекин и се интересувам от чигонг още от младите ми години. Един ден през 1990 година срещнах няколко души, които практикуваха в парка неизвестен за мен чигонг. Бях привлечен от много специална сила, на която не можах да устоя. Промъкнах се по-близо, за да гледам, но бях твърде срамежлив, за да попитам хората с какво се занимават, тъй като бях много млад. Същата вечер Учителят обясни практиката на Фалун Гонг на своите ученици и аз присъствах на беседата. Въпреки че Учителят използваше много прости думи, Той изразително изтъкна основните принципи на култивационната практика. Никога преди това не бях чувал толкова велик Фа и веднага реших да изучавам Фалун Гонг. Когато неловко помолих Учителя да ме обучава, Той ме погледна и ми обясни, че няма да може, защото няма да остане дълго в Пекин. Аз обаче не загубих надежда, а последвах практикуващите и ги наблюдавах, докато практикуваха в гората, близо до Военния музей. Четири или пет дни по-късно забелязах, че Учителят беше още там, така че още веднъж го помолих да ме обучава. Този път Той ме попита защо искам да изучавам практиката. Леко сконфузен му отвърнах, че искам да се усъвършенствам. Учителят каза, че има три условия, които трябва да разбере, преди Той да може да ме обучава. Той рече: „Първо, аз ти преподавам практика, която ще те издигне до високи нива, не те уча на неща като предсказване на бъдещето, Фъншуй или лекуване на болести и не ти позволявам да изучаваш нито едно от тях. Ако

се интересувах от тях, моля заповядай да намериш други, които ги преподават (вместо да практикуваш Фалун Дафа). Второ, нека да се изпитаме взаимно за определен период от време, аз ще те тествам, а ти ще можеш да решиш дали аз съм подходящият за теб Учител (Учителят беше много любезен, когато изрече тези думи). Трето, ти не трябва да разказваш на никого за нещата, които ти преподавам, дори и на членовете на семейството си." (Редакторска забележка: Това става преди Учителят Ли да направи Фалун Гонг обществено достояние.)

Аз се съгласих с трите условия и започнах да изучавам практиката на Фалун Гонг от Учителя.

- **1) Разкриването на няколко лъжи по адрес на Фалун Дафа**

През 1991 година Учителят, заедно с майка си, отиде в Тайланд на посещение на техни роднини и на връщане към родния си град Чанчун се отби в Пекин. По време на престоя на Учителя в Пекин Ли Джинфън представи по-малкия си брат Ли Джинчао на Учителя и той започна да се учи от него. По това време аз и няколко други практикуващи вече следвахме Учителя повече от година. На 23 юли 1999 г. ЦКТВ започна излъчването на програма, която клеветеше и позореше Учителя. В тази програма Ли Джинчао твърдеше, че той е сътворил упражненията заедно с Учителя. Ли Джинчао изопачи историческите факти и измени на собствената си съвест.

В интерес на истината в началото на 1992 година, преди да разпространи Фалун Гонг публично, Майстор Ли Хонгджъ разкритикува Ли Джинчао, защото се е опитвал да лекува болести с Небесното си око и е вземал пари за това. В миналото Ли Джинчао е бил привързан към Небесното си око и към печеленето на пари чрез лекуване на болести. Той игнорирал предупрежденията на Учителя и се отдалечавал все повече и повече от Дафа, докато накрая се обърна срещу Дафа. Това е сериозен урок за нас.

Понастоящем има един човек в Пекин с фамилия Лиу, който твърди, че е следвал Учителя от деветгодишна възраст и че може да вижда с Небесното си око. Лиу разпространил възгледите си сред практикуващите и объркал някои от тях. Той дори искал пари от практикуващи. В интерес на истината, преди 1990 година Учителят никога не е обучавал никого на практиката и дори членовете на семейството му не са били запознати с нея. Аз следвах Учителя от 1990 година, докато Той отиде в чужбина, за да разпространява Дафа и никога не съм чувал за човек на име Лиу.

- **2) Учителят прави всяка стъпка праведно, спасявайки хората и преподавайки Фа, без да прави демонстрации**

През 1992 година, когато Учителят започна да преподава Фалун Гонг публично, чигонг беше много популярен в Китай. Имаше няколко различни чигонг школи, а сред тях и практики, включващи обладаване от духове и животни. По това време хората разпознаваха чигонг практиките само по два признака. Единият беше дали чигонг практиката може да демонстрира някои свръхестествени способности, а другият беше дали практиката може да лекува болести. По това време Институтът по чигонг също използваше тези два критерия, за да оценява чигонг практиките.

Откакто излезе пред обществеността, Учителят Ли отстояваше твърдо позицията си за

преподаване на Фалун Гонг. Той разпространяваше Фалун Гонг само за да спасява хората, без да прави никакви демонстрации. Дафа е сериозен и изпълнен с достойнство и никога не трябва да се смесва с други видове чигонг, които са само за лекуване на болести или включват обладаване от духове или животни. Никога не беше използвано демонстриране на свръхестествени сили, за да привлече хората да изучават Фалун Гонг. Точно както казва Учителят: „В процеса на вашето спасение, само когато търсите праведността, привързаностите ви могат да бъдат премахнати.“ („По-нататъшно отстраняване на привързаностите“ от „Есенции за усърден напредък“).

Следователно Учителят е избрал да лекува телата на хората и да дава чигонг консултации, за да помогне на хората да разберат Фалун Гонг. Най-ранната публична проява на Фалун Гонг беше през юни 1992 г. под формата на мащабна чигонг консултация. Тя се проведе в залата за събрания на петия етаж на сградата, помещаваща Бюрото за строителни материали, разположено в Търговския център „Гандзиакоу“ в Пекин. Консултациите продължиха 10 дни и всеки ден започваха сутринта и продължаваха до следобед. Те постигнаха много добър ефект. Независимо дали ставаше въпрос за тумор или за друг вид израстък, всички те изчезваха след лечението. Както се потвърди от медицински преглед, ендокринно заболяване изчезна след лечението. Множество други болести, включително изпъквания на поясни или шийни прешлени, бяха премахнати веднага след лечението и рентгенови снимки потвърдиха, че заболяванията бяха напълно излекувани. Хора със сърдечни заболявания се чувстваха много некомфортно, когато за пръв път идваха за лечение, но след него болката им веднага изчезваше.

По това време практикуващ на име г-н Тан беше доброволец, отговарящ за асистентския център в Пекин. След като Учителят лекува неговото сърдечно заболяване, той отиде в Трета болница на Пекинския медицински университет, за да му направят рентгенова снимка и прегледът установи, че заболяването му е излекувано. Всички видяха с очите си колко чудотворен е Фалун Гонг и всички искаха да научат практиката. След това Учителят преподаде първия си лекционен курс по Фа в Пекин. Според спомените на някои ветерани практикуващи, които са присъствали на курса, той е бил посетен от около 200 човека. След началото на преследването на 20 юли 1999 година, г-н Тан беше принуден да наклевети Дафа по телевизията, но всички ние, както и самият г-н Тан, бяхме наясно, че Фалун Дафа му даде втори живот.

- **3) За пръв път в живота си видях учител да плаща храната на учениците си**

В миналото, когато практикувах други видове чигонг, винаги съм виждал ученици да осигуряват храна за учителите си. Никога обаче не бях виждал учител да плаща храната на учениците си.

През 1991 година след завръщането на Учителя от Тайланд ние заедно с Него посетихме храма Джиетай в Пекин. Обядвахме в малък крайпътен ресторант. След като приключихме с яденето, учениците искаха да платим храната си, но Учителят ни каза да си стоим на местата и след това отиде и плати ястията на всички ни. Това ни трогна дълбоко, защото всички знаехме, че в другите чигонг практики винаги е обичайно учениците да осигуряват храната за учителите си. Това беше първият път, в който видяхме учител да плаща храната на учениците си. Повече от дванадесет години изминаха оттогава, но сцената от този момент все още ясно изскача пред очите ми.

- **4) През годините, в които следвахме Учителя, докато Той пътуваше и разпространяваше Фа, ние се хранехме много пестеливо**

През този ранен период аз следвах Учителя, докато Той пътуваше от място на място и преподаваше лекции. През всичките тези години, докато пътуваше, Учителят се хранеше само с полуготови спагети. Когато пристигнем на мястото за преподаване, Учителят обикновено не вечеряше, преди да изнесе вечерния лекционен курс. След курса, когато се връщаме в пансиона, беше вече 8 или 9 часа вечерта и по това време пансионът не предлагаше храна. Учителят не излизаше навън, за да вечеря в ресторант. Той винаги се хранеше с полуготови спагети и ние също ядохме заедно с него. През тези няколко години изядох толкова много полуготови спагети, че чувствах отвращение, когато ги консумирах. Изпитвах отвращение дори само от миризмата им. Понякога се хранехме с полуготови спагети, които бяхме закупили насипно в големи количества и ги ядохме в продължение на много дни.

Учителят не ядеше много и се засищаше бързо. Ако имаше остатъци от храната, Той ги пакетираше и ги вземаше със себе си. Учителят беше много пестелив. По-късно научих друг факт за него. Когато се хранеше заедно с учениците, които го придружават, Той винаги приключваше яденето преди другите и им плащаше храната.

- **5) През горещото лято Учителят пътува в претъпкания обществен транспорт**

През юли 1992 година Учителят тъкмо беше пристигнал в Пекин и аз излязох с него, за да изпълним някои поръчки. Денят беше горещ и си мислех за удобство да вземем такси, но Учителят се качи в претъпкан обществен автобус. Тогава аз трябваше да спра да го убеждавам да хванем такси. Потях се обилно в автобуса, но пестеливостта на Учителя силно ме трогна.

Някои хора измислиха и разпространиха слухове по телевизията, че Учителят живеел в лукс. Не знам откъде се появили тези слухове и нямам представа що за хора ги измислиха, за да оклеветят и злепоставят моя великодушен Учител. Аз започнах да следвам Учителя две години преди Той да оповести Дафа публично. Сега знам, че при култивацията във Фалун Дафа няма граници. Когато си помисля за трудностите, които Учителят преживя през тези години, за да преподава Дафа на хората с цел да получат спасение, не мога да сдържа сълзите си.

- **6) „Спокойното изслушване на другите, докато говорят, е израз на уважение към тях”**

Когато започнах да следвам Учителя и да му асистирам в преподаването му на Фалун Гонг в обществото, аз имах навика да прекъсвам другите, когато разговаряхме, защото шиншин стандартът ми беше нисък и защото бях млад и импулсивен. Понякога налагах със сила моите разбирания и емоции на другите. В други случаи претендирах, че знам всичко, тъй като бях арогантен. Учителят ми каза, че спокойното изслушване на другите, докато говорят, е израз на уважение към тях. Също така трябва да внимавате за какво говорят хората. Използвайте Фа, за да го оцените и да видите дали то е в съгласие с Дафа. След като внимателно анализирате думите им, можете търпеливо да изкажете мнението си. Трябва да се опитате да слушате повече и да говорите по-малко. Спокойното изслушване на всичко, което даден човек иска да каже, и

сдържаността са знаци на учтивост и самоусъвършенстване.

Аз бях дълбоко трогнат от думите на Учителя. През последните 10 години често използвах думите му, за да изпитам себе си. Когато забележех, че някои съпрактикуващи и по-специално младите мъже сред тях бяха нетърпеливи и своеволни, не показвах добри обноски, когато контактувах или разговаряха с другите, аз спокойно им разказвах какво ми е казал Учителя. Всички те чувстваха, че да чуят тези думи е от голяма полза за тях.

По време на лекции, освен за да преподава Фа, Учителят не говореше много.

- **7) Всеки път, когато Учителят изпращаше свой ученик или посетител, Той го изчакваше да се скрие от погледа му и едва тогава се връщаше в стаята си**

Учителят изпълняваше с достойнство ежедневните си дейности, включително вървенето, стоенето прав, седенето и лежането. Лесно бе да се комуникира с него, защото характерът му е сърдечен и приятелски. Дори след толкова много години аз никога не видях Учителят да кръстоса крака или да се облегне назад, когато седне на диван или стол. Учителят показваше огромно уважение, когато говореше с възрастни ученици и тембърът на гласа му бе много почителен. Винаги когато изпращаше практикуващи или посетители, Учителят стоеше пред вратата си и изчакваше да се скрият от погледа му, преди да се върне в стаята си. Този малък детайл се е запечатал в съзнанието ми вече толкова много години.

- **8) Никога уморен да преподава**

По време на Фа лекциите Учителят често провеждаше сесии с въпроси и отговори. Той използваше десетия ден от преподаването само за да отговаря на въпроси на практикуващите. Учениците всеки път предаваха много листчета с въпроси. Имаше въпроси, на които беше отговаряно вече много пъти и все пак някои ученици продължаваха да ги задават. Винаги имаше множество нови ученици от различни места, които посещаваха лекциите. Учителят казваше, че не иска да повтаря отговорите на някои въпроси, за да спести време, но учениците все пак задаваха подобни въпроси отново. Когато това се случваше, Той търпеливо отговаряше на питанията. Особено новодошлите от различни места винаги отправяха подобни и много основни въпроси. Понякога по-старшите ученици ставахме нетърпеливи, но в продължение на няколко години на различни места Учителят се среща с толкова много ученици и винаги отговаряше търпеливо на въпросите им, колкото е възможно по-ясно и по-детайлно.

Понякога при определени обстоятелства аз почти губех своята сдържаност. Например новите ученици винаги ме молеха да коригирам движенията им по време на упражненията. Когато това се повтаряше отново и отново, след известно време аз ставах доста нетърпелив. Но когато си припомнях търпението на Учителя, оплакванията ми незабавно изчезваха. Някои твърдят, че при срещи с нови ученици не може да научиш нищо, така че винаги предпочиташ да си сред по-стари практикуващи, които са се усъвършенствали до по-високо ниво. Всъщност това не е вярно. Истинският самоусъвършенстващ се може да се подобри при всякакви обстоятелства. Всичко се отразява в прогреса на култивацията на човек, когато той контактува с нови ученици и трябва да

покаже търпение, да бъде добросърдечен и да намали привързаността към себе си. Например в днешно време, като разясняваме истината, утвърждаваме Фа и спасяваме съзнателни същества, ние трябва да се изправим срещу намесата на злото, когато разясняваме фактите на отровени хора с дълбоко промити съзнания. Когато срещнем погрешните разбираня, които хората имат, способността на човек да контролира емоциите си и да бъде учтив и толерантен, всичко се проявява, когато един истински самоусъвършенстващ превъзмогва себе си и бързо се подобрява.

Учителят казва:

„Състраданието идва от самоусъвършенстването на човек и не е нещо, което може да се изиграе; то идва дълбоко отвътре и не е нещо, извършено за показ пред другите. То е нещо, което съществува вечно и не се променя с отминаване на времето или с обстоятелствата.”

(Преподаване на Фа на Фа конференцията във Вашингтон, 2003 година)

Всеки път, когато чета този откъс от Фа, аз си спомням колко бях трогнат от състраданието и търпението на Учителя, докато преподаваше Фа и направляваше практикуващите през тези ранни години.

- **9) Станах свидетел на способността на Учителя да запазва мълчание**

През 1993 година служител на Института по чигонг покани Учителя в родния си град Ляочън в провинция Шандун, за да изнесе лекции. Той твърдеше, че иска да представи тази добра практика на хората в родния си град, но всъщност истинската му цел беше да спечели пари в сътрудничество с местната чигонг асоциация. Когато лекционният курс приключи, според договора, който беше същият като за курсовете проведени от Учителя на много места, Майстор Ли получи само 30-40 процента от събраните средства, докато местните организатори получиха 60-70 процента. Учителят преподаваше на много ниска цена. Всъщност по онова време таксите на Фалун Гонг бяха най-ниските от всички останали курсове по чигонг. Билетът струваше 40 юана, а ветераните практикуващи плащаха половин цена – 20 юана, така че много от тях присъстваха всеки път, когато Учителят провеждаше нов курс от лекции. След провеждането на всеки курс не оставаше дори и стотинка, след плащането на наема за залата и покриването на разходите за хотел и храна.

След приключването на лекционния курс, организаторите от местната чигонг асоциация в Шандун се оплакаха, че Учителят е продавал билетите на много ниски цени. Докато една от тях взеше с кола Учителя до жп гарата в Дзинан, тя му се оплакваше непрекъснато в продължение на повече от час.

Аз стоях на задната седалка и слушах. В началото се опитвах да си мълча. В края на краищата не успях повече да запазя самообладание. Неспособен да изтърпя нейните клевети по адрес на Учителя, аз извиках: „Замълчи! Ако продължаваш с това, ние не желаем да ни возиш до гарата. Ще слезем от колата и ще отидем до там сами.” Учителят се обърна и ме погледна за миг. Не каза нито дума. Но аз бях сигурен, че Той е видял нещо нередно в мен и че иска да ми даде знак да замълча

и просто да си седя тихо. Силата на проявените състрадание и сериозност от страна на Учителя веднага охлади бушуващите ми емоции. Онази жена изглежда също беше повлияна от тази сила и след още няколко думи не каза нищо повече. След този инцидент Учителят не ми обясни нищо. През цялото време Той не обели нито дума. За сметка на това останалите присъстващи, включително организаторът, осъзнахме своите грешки и недостатъци.

Моето собствено разбиране е, че „да преминеш отвъд границите на търпението” е преподадено на просветлената страна на Дафа практикуващите, за да им помогне да отстраняват злото и да коригират Фа. Предназначението му не е да подхранва привързаностите, които все още не сме премахнали от човешката ни страна. Всъщност ние трябва добре да възпираме човешката си страна и постоянно да култивираме своя шиншин. Тогава нашата божествена страна ще може напълно да прояви свръхестествените си сили и няма да бъде възпирана от човешката. Тогава божествените сили ще се проявят и ще помогнат във Фа коригирането и в елиминирането на злите сили.

- **10) Погледът на Учителя беше като огледало, разкриващо всичките ми лоши мисли**

През 1994 година Учителят изнесе лекции за Фалун Дафа в Джънджоу. Присъстващите бяха много повече от очакваното и залата, наета от домакините, беше в лошо състояние. Тухлите на скамейките се виждаха, а някои прозорци нямаха стъкла. Аз бях притеснен и помолих домакиня да промени мястото на семинара и звуковата уредба. В течение на разговора не успях да сдържа своя шиншин и загубих самообладание.

Учителят ме извика при себе си. Придружавах Учителя, откакто получих Фа и това беше първия път, в който Той ми говореше, без да се усмихва. Дори преди Учителят да отвори уста, краката ми се разтрепериха и почувствах доминиращото му присъствие. Погледът на Учителя беше като блестящо огледало и всичките ми мисли бяха разкрити. Аз започнах да изследвам разногласията, за които нямах разбиране в миналото. Нямах думи, които да опишат силата и величието на Учителя.

Двадесет минути след като загубих самообладание при разговора ми с организатора, останах без глас. Чувствах се чудесно, когато излязох на сцената, за да демонстрирам упражненията, но се почувствах ужасно, след като слязох от нея. Това чувство продължи четири или пет дни.

- **11) Учителят се обърна към мен и ме погледна в очите за повече от 10 секунди, без да каже и дума**

През лятото на 1993 година аз последвах Учителя до Ухан, където Той изнесе лекции. През деня двамата с Учителя посетихме храма Гуиюан в Ханкоу. С едната си длан изправена пред гърдите, Учителят застана тържествено пред статуята на Шакиямуни. Аз застанах отзад, от дясната страна на Учителя, също с длан вдигната пред гърдите ми (трябваше да събера дланите си пред гърдите в позиция Хъшъ). Пред Буда статуята въображението ми се развихри и започнах да си мисля: „Шакиямуни е само Татагата. По-висшите Буди гледат на Татагатите като на обикновени хора, а моето ниво е по-високо.” Без да забележа ръката пред гърдите ми се плъзна надолу. Докато давах

пълна свобода на въображението си с леко притворени очи, Учителят внезапно се обърна към мен и се взря в очите ми за повече от десет секунди, без да отрони и дума. Бях толкова уплашен, че ме обля студена пот и внезапно разбрах.

Мислех си, че съм ученик от колежа, след като едва се бях докоснал до учебниците от колежа. Голямото ми его беше довело до развъждане на демони в съзнанието ми, но по онова време не разбирах този факт. Някои дългогодишни практикуващи са попадали в същия капан и в края на краищата дори са отказвали да признаят Учителя. Това беше сериозен урок.

- **12) Истината относно обвинението: „Не се оказва помощ при животозастрашаващи ситуации”**

Преди всяка лекция Учителят казваше на домакините от местните чигонг асоциации, че „хора със сериозни заболявания” не бива да бъдат допускани. По време на лекциите Учителят също казваше, че ние не сме там, за да лекуваме болести. Ако някой беше дошъл, за да бъде излекувано заболяването му, ние щяхме да му върнем парите, дори и ако вече се беше регистрирал. Домакините от местните чигонг асоциации често не уважаваха това изискване, тъй като искаха да печелят пари.

През 1994 година при провеждането на лекция пред 4000 зрители в Харбин, няколко човека от Джънджоу донесоха мъж с наднормено тегло на стадиона. Този човек не беше с всичкия си и беше загубил способността да се движи. Роднините му го внасяха и изнасяха от стадиона преди и след всяка лекция. Той беше докарван на курса, дори когато не беше в състояние да вдигне глава и трябваше да лежи, за да „слуша” лекциите. По време на преподаването Учителят няколко пъти помоли пациентите в критично състояние да напуснат стадиона и даде да се разбере, че „лекцията не е за лекуване на болести”. Те не го послушаха.

Един следобед мъжът почина в хотелската си стая. Роднините му донесоха тялото му извън залата и помолиха Учителя да го спаси. Учителят преподаваше лекция в този момент. Човек от обслужващия персонал поговори накратко с Учителя, Той бързо излезе навън и го нямаше известно време. Когато се върна, Учителят ни каза, че мъжът е починал преди няколко дни. Би било възможно да го спаси, ако беше все още жив, но сега той беше вече мъртъв.

Роднините на мъжа започнаха да обвиняват Учителя, че не е предложил помощ, когато човешки живот е бил застрашен. Няколко „практикуващи” също обвиниха Учителя, а един от тях каза: „Няма да практикувам повече” и хвърли на земята значката си с форма на Фалун. Майстор Ли отвърна: „Ти не отговаряш на стандарта”. По-късно Учителят каза: „Този човек беше контролиран от нещо. Щях да изпитам съжаление, ако той беше истински практикуващ.”

- **Бях свидетел на чудесата и великолепието на лекциите на Учителя в Гуйджоу**

От Фалун Дафа практикуваща в Гуйджоу

Започнах да практикувам Фалун Гонг през 1993 година. Имах щастието лично да чуя Учителя, докато преподаваше Фа в четири различни случая и също така веднъж слушах Майстор Ли да

преподава Фа на доброволците координатори на асистентски центрове. Срегнах Учителя пет пъти, слушах го с уважение, докато преподава Фа, и изпитах великото му милосърдие. Бих искала да споделя с моите съпрактикуващи най-съкровените си спомени как станах свидетелка на чудеса, както и на светостта и великолепието на Фалун Дафа.

- **1) Пет пъти се срещнах с Учителя и се потопих в милостта на Буда**

През май 1993 година един от учителите ми в основното училище ме заведе на първото преподаване на Учителя в Гуйджоу. На третия ден от курса, за мое щастие, получих Фа.

Първия път когато видях Учителя почувствах, че го познавам от дълго време, но не можех да си спомня кога съм го срещала преди. Тихо седнах на задните редове. Първото изречение, което чух беше:

„Някои хора, които в миналото са практикували друг чигонг, също посетиха класа ми. Докато истински практикувате Фалун Гонг аз ще поправа всички тези неща, ще изчистя тялото ви, ще го настроя, запазвайки добрите части и премахвайки лошите, подсигурявайки, че в бъдеще ще сте способни да се самоусъвършенствате.” (Работен превод на аудио запис)

Това беше чудо! Откъде знаеше Учителят, че поради здравословни проблеми аз практикувах друг вид чигонг в миналото? Изглежда бях намерила истинския си Учител. Бях дълбоко повлияна от Фа принципите на Учителя. Всяко негово изречение караше сърцето ми да подскача. Колкото повече слушах, толкова повече исках да слушам и толкова повече ми харесваше да слушам.

Учителят проведе три семинара в Гуйджоу. Аз присъствах и на трите и освен това доведох някои мои колеги и роднини.

Когато Учителят проведе финалния си семинар в град Гуанджоу през декември 1994 година, аз бях и там. На 23 септември 1997 година Учителят преподаде Фа в Гуйейн на координаторите на асистентския център в Гуйджоу. Отново имах щастието да срещна Учителя и да го слушам как преподава Фа. Всичко на всичко срегнах Майстор Ли общо пет пъти.

В „Джуан Фалун” Учителят казва:

„Мисля, че тези, които лично могат да слушат лекциите ми, честно казано... в бъдеще ще осъзнаете, че този период от време е изключително ценен.”

Колко вярно е това! Всеки път, когато си спомням за този период от време, преливам от щастие.

- **2) Учителят елиминира демонична намеса**

Спомням си, че по време на третия лекционен курс имаше всякакви видове намеса. Или токуй внезапно щеше да спре по време на лекция на Учителя, или пък мястото на семинара щеше да бъде променено в последния момент. Най-вече по време на първата и втората лекции, докато Учителят говореше, електричеството внезапно спря. Не беше установен никакъв проблем със захранването или с мрежата. Видях как Учителят направи някакви жестове с ръце във въздуха и

светлините отново се включиха. След това Той продължи да преподава Фа. Тогава светлините отново угаснаха и Учителят отново разреши проблема. Това се повтори много пъти. Понякога изглеждаше, че Учителят просто тихо размишлява за няколко секунди и проблемът биваше решен.

От лекциите на Учителя знаем, че в Гуйджоу има много хора, практикуващи даоизъм. Те се култивират в отдалечените планини, блокират пещерите си със свръхестествени способности и преминават през много страдания по време на практиката си. Те не са получили правилните методи за култивация и дори след дълъг период на самоусъвършенстване все още не могат да направят значителен прогрес. Сред тях имаше много добри практикуващи, които дойдоха да слушат Фа този път, но имаше и някои лоши. Учителят не обича да мери сили с другите, затова тихо отстрани намесата и продължи лекцията. Никому не бе позволено да се намесва.

Учителят изнесе още два лекционни курса през май и юни. Първият се проведе в местната Служба по геология, а вторият в залата на Медицинския институт в Гуйян. Третият лекционен курс беше проведен през август и го посетиха много практикуващи. Той трябваше да се състои в сградата на кметството. След първата лекция обаче на следващия ден не ни беше разрешено да се върнем. Бързо намерихме Център за младежки дейности, който да използваме и преподаването на лекции от Учителя не беше засегнато. По-късно разбрахме, че всички тези неприятности бяха причинени от човешката форма на змията от пещерите Хуасъ. През 1993 година на Източното здравно изложение в Пекин змията се намеси отново, въпреки че беше обещала на ръководителя доброволец на центъра за обучение в Гуйджоу, че няма повече да причинява неприятности. Учителят за пореден път показва милосърдието си и ѝ даде много възможности да коригира поведението си, но тя не можа да надделее над демоничната си природа и накрая трябваше да бъде елиминирана.

- **3) Чудото в снимката**

След като първият лекционен клас приключи, имаме щастието да си направим групова снимка с Учителя пред Слонския извор в парка Чианлин в Гуйян, където се намираше и едно от нашите места за упражнения. В края на втория клас Учителят ме потупа по рамото и учтиво ми каза: „Поддържай своя шиншин. Практикувай добре.”

Един млад мъж съпрактикуващ видя това и ми каза: „Ти си щастливка! Майстор Ли ти даде безценни неща!”

Прибрах се вкъщи, но не можех да успокоя съзнанието си. Мислех си: „Учителят скоро ще напусне Гуйян. Трябва да се видя с него.”

Валеше дъжд. Докато бързах към жп гарата внезапно почувствах нещо, което много приличаше на описаното от Учителя в „Гуандин”: „...топло течение, което ще се спусне внезапно от върха на главата по цялото им тяло.” (Джуан Фалун)

Почувствах се много комфортно и това чувство се задържа дълго време. Оттогава насам студенината, която постоянно изпитвах в крайниците си, изчезна заедно с всичките ми други

болести.

Учителят се качи на влака и той бавно потегли. Няколко практикуващи продължително гледахме Майстор Ли от перона. Учителят стоеше точно до вратата и ни помахаше. Направихме снимка. На нея всичко, от махашката ръка на Учителя до върха на главите ни, беше чисто бяло на цвят. Бяхме покрити с белота. Телата и лицата ни не се виждат ясно, защото бяха целите бели. Всеки път, когато гледаме тази снимка, всички ние чувстваме безграничното състрадание на Учителя и се чувстваме още по-щастливи и изпълнени с праведни мисли.

- **4) Даване знаци на хората с предопределени връзки**

Преди да започна да практикувам Фалун Гонг, заради здравословните ми проблеми се занимавах с много други видове чигонг. Аз, както и няколко от братята и сестрите ми ходехме при местен чигонг майстор, който ни прилагаше чигонг лечение. След като научих Фалун Гонг, си казах: „Само Учителят на Дафа е моят истински Учител. Само Той може да ме спаси.“ След това казах на братята и сестрите си: „Фалун Дафа е истинско самоусъвършенстване на тялото и съзнанието. Учителят Ли е дошъл, за да спасява хора.“ Оттогава насам спрях да практикувам друг чигонг и се концентрирах върху самоусъвършенстването във Фалун Гонг. Надявах се, че те, както и моят бивш така наречен „учител“, също ще започнат да практикуват Фалун Гонг. Подарих му мека постелка, както и пълният комплект от книги на Фалун Гонг. Той прие постелката, но ми върна материалите на Дафа. Една от сестрите ми ми каза, че разбира, че Фалун Гонг е нещо добро и че иска да го практикува, но че не успява да посвети съзнанието си за дълго време.

Един ден по обяд, в края на втория лекционен курс посетих дома на сестра ми. Тя развълнувано ми обясни как сутринта е седяла в медитация (тя практикуваше чигонг, който също включваше седяща медитация) и е видяла с Небесното си око, че много голямо и силно енергийно поле се е въртяло над Медицинския институт, където се провеждаше нашият лекционен курс, точно срещу дома ѝ. Жилището ѝ се намираше в югозападната част на града, а Медицинският институт беше в северната, така че енергийното поле е трябвало да прекоси почти целия град. После то спряло точно пред нея. Полето било много ярко и я накарало да се почувства много комфортно. Поизненадващото е, че след като сестра ми приключила със седящата медитация, тя установила, че на дясната ѝ длан се е появила много красива пейзажна рисунка. Картината изглеждала сякаш била нарисувана с виолетов молив, но тя не успяла да я изтрие или измие. Бях много развълнувана, когато я видях и ѝ казах: „Това е знак от Учителя на Дафа, който ти казва да не пропускаш тази безценна възможност.“ След това я заведох на курса в Медицинския институт и тя най-накрая изслуша лекция на Учителя. Това беше последната лекция от втората серия.

След лекцията заведох сестра ми при Учителя и му разказах какво ѝ се е случило. Той погледна рисунката на нейната длан и щастливо ѝ каза да посети третия му лекционен курс през август. За нещастие поради това, че сестра ми не успя да изостави предишната си практика и така наречените си „свръхестествени сили“, нито човешките си привързаности, тя не посети курса. Наистина беше жалко!

- **5) Тялото ми беше пречистено**

Учителят казва:

„ Аз ще пречистя телата на всички истински Дафа практикуващи. Болестите, за които знаете, тези за които не сте наясно, и тези които ще се появят в бъдеще, ще бъдат изчистени за вас. *(Работен превод на аудио запис)*

Преди да започна да практикувам Фалун Гонг, имах множество здравословни проблеми, включително последствията от мозъчно сътресение, проблеми с гърба, сenna треска, туберкулоза, възпаление на хрущяла на ребрата, артрит, бъбречни проблеми и така нататък. Тялото ми често беше подуто, раменете и краката ми бяха ледено студени и често хващах настинки. От много време не можех да живея без лекарства и инжекции. Бях много слаба, лицето ми беше тъмно и изглеждах много по-възрастна, отколкото всъщност бях.

За по-малко от месец, след като започнах да практикувам Фалун Гонг, всичките ми заболявания изчезнаха без медицинско лечение. Лицето ми придоби по-жизнен цвят и се чувствах енергична. Оттогава насам не съм имала нужда от инжекции или лекарства и изглеждам доста по-млада. Колегите и роднините ми много се радваха за мен.

Един следобед след края на втората серия лекции миех пода у дома. Внезапно почувствах пробождаща болка в стомаха. Беше толкова болезнено, че се претърколих върху дивана. След известно време дрехите ми прогизнаха от пот. Съпругът ми и синът ми бяха притеснени и искаха да ме заведат в болница. Аз им казах, че това не е болест, а че Учителят пречиства тялото ми и премахва коренните причини за моите заболявания. Не исках да ходя в болница. Болката беше непоносима. Изкрещях: „Учителю, моля те, дай ми сила!“ Когато казах това, болката внезапно отшумя. Всичко с мен беше наред, сякаш нищо не се беше случило. Взех отново парцала и започнах да чистя.

Съпругът ми и синът ми не спираха да повтарят: „Това е чудо. Болката беше толкова ужасяваща. Но щом ти извика Учителя си, тя отшумя. Кой ще повярва на това? Ние също нямаше да повярваме, ако не го бяхме видели с очите си.“

Веднъж на работа внезапно получих разстройство и трябваше да ползвам тоалетната непрестанно. Колегите ми се опитваха да ме накарат да взема хапчета. Аз им казах, че ще се оправя, след като лошите неща бъдат премахнати. Не хапнах нито зальк на обяд. Ходих до тоалетната няколко десетки пъти през онзи ден, но бях енергична и вършех работата си нормално. Колегите ми казаха: „Колко странно. Ти постоянно ходиш до тоалетната и не ядеш нищо. Според общоприетите разбирания би трябвало да си обезводнена, но всъщност си много енергична и в процъфтяващо здраве. Фалун Гонг е наистина мистичен.“ Заради тази случка всички те се присъединиха към практиката, но се отказаха от нея след 20 юли 1999 година, поради страх от преследването.

След като станах практикуваща, преживях много чудеса. Претърпях две автомобилни катастрофи, в които колите се преобръщаха, и два пъти падах по стълбите, но изобщо не бях наранена. Всичко това е благодарение на безмерното състрадание и великата добродетел на Учителя, който понася

много големи изпитания вместо мен. Той ми е дал много шансове за втори живот. Благодаря ти, Учителю.

Всички истински практикуващи могат да почувстват до себе си Учителя, който ги защитава навсякъде и по всяко време.

- **6) Предопределена връзка**

23 септември 1997 година е дата, която никога няма да забравя. След като сутринта направихме упражненията на мястото ни за практика, една асистентка ми каза, че срещата на асистентите ще се проведе в два часа следобед в хотел „Бадзиаоян“ и ме предупреди да отида там навреме. По-късно ми се обади и ме помоли да отида малко по-рано, за да почистя и да приготвя мястото за срещата. Тя ми каза също, че е толкова развълнувана, че не е могла да мигне цяла нощ и че няма апетит. Помислих си: „Какво би могло да накара един асистент да се развълнува толкова, че да забрави да яде и да не може да спи? Възможно ли е Учителят да дойде на срещата?“

Пристигнах на мястото на срещата доста рано. Когато всичко беше готово, излязох от хотела, за да посрещна пристигащите практикуващи. На страничната врата извън залата видях Учителя да идва, придружен от ръководителя доброволец на центъра за обучение. Те вървяха по градинската пътека само на няколко метра от мен. Учителят също ме забеляза, усмихна се и тръгна към мен. Аз стоях там изпълнена с копнеж и не можех да си спомня нищо. Очите ми бяха пълни със сълзи и исках да коленича пред Учителя, но наоколо имаше много хора. В този момент ръководителят доброволец на висок глас ми каза: „Защо не заведеш бързо Учителя до мястото на срещата?“. Едва тогава аз се събудих от удивлението си и заведох Учителя до мястото на срещата.

Това беше моята предопределена връзка. Никога не съм мислила, че по време на последното посещение на Учителя в Гуйейан ще го посрещна пред входа на залата. Бях абсолютно неподготвена. Бях изпълнена с щастие и съзнанието ми беше празно. Лице в лице с Учителя не можех да измисля какво да кажа. Накрая, преди Той да тръгне, казах: „Благодаря Ви, Учителю!“.

Учителят хвана ръцете ми, усмихна се и ми каза мило: „Чети книгата повече, изучавай Фа повече. Четенето на „Джуан Фалун“ може да те напътства до нивото на самоусъвършенстване, което искаш да достигнеш, без значение колко високо е то.“ Ние, практикуващите, отстъпихме крачка назад и се обърнахме. Не ни се искаше да си тръгваме. Учителят ни видя и дойде при нас. Той каза: „Гуйейан, аз ще се върна отново.“

Учителю, от името на всички практикуващи в Гуйейджоу, искрено събирам длани и пращам тези поздравии до нашият велик и състрадателен Майстор. Учителю, ти направи толкова много! Липсваш на Дафа практикуващите от Гуйейджоу!

Надяваме се, че един ден Учителят ще дойде отново. Вярваме, че този ден не е далеч!

- **7) Ореол**

Когато Учителят преподаваше Фа на асистентите в Гуйейджоу за последен път, две сервитьорки от

хотела дотичаха при мен и ми казаха, че са видели Учителя да седи в много красив кръг с ореол над главата си. Те казаха: „Вашият Учител е Буда.” Аз им отвърнах: „Нашият Учител е дошъл, за да спасява съзнателни същества. Вие сте в състояние да видите това заради предопределената си връзка. Вие сте щастливи! Трябва бързо да дойдете, за да практикувате.” И двете ми отговориха, че не са в състояние да изоставят привързаностите на обикновените хора. Те бяха прочели „Джуан Фалун” и бяха правили упражненията няколко пъти, но казаха, че изискванията са твърде високи. Въпреки че говорих с тях много пъти и че всъщност бяха окуражени от Учителя, те бяха твърде изгубени в заблудата на човешкия свят. В края на краищата те не тръгнаха по пътя на самоусъвършенстването. Наистина жалко за тях.

- **8) Непобедима могъща сила**

Учителят казва в една лекция:

„ Хората в този клас не само ще излекуват заболяванията си, но и ще развият Гонг – истинския Гонг.”

Една моя колежка посети третата серия лекции на Учителя. Скоро след като започна да практикува Фалун Гонг през 1994 година, медицински преглед установи, че хепатит В, с който бе живяла дълги години, е изчезнал. Нещо повече, тя беше развила и гонг.

Една сутрин през зимата на 1994 година тя се качила на автобуса, за да отиде да пазарува и група крадци се промъкнала към нея. Единият крадец се опитал да открадне портмонето ѝ, но ръката му отскочила, щом посегнал да го вземе. Това се повторило няколко пъти. Накрая крадците трябвало да се откажат и просто се вторачили в нея. Всъщност тя през цялото време знаела какво се опитват да направят и изчаквала, за да види какви трикове ще използват, така че тя също се вторачила в тях. Крадците не могли да го понесат, така че гузно слезли по-рано от автобуса. Когато слезли, закрещяли: „Тази жена има енергия! Не можем да я докоснем.”

Фа на Учителя отключва непобедима могъща сила, така че в критичния момент свръхестествените сили на тази практикуваща се проявили и портмонето ѝ не било откраднато от джебчиите.

Аз лично преживях и станах свидетелка на гореизброените случки. Много Дафа практикуващи също са преживели много свръхестествени неща. Аз писах за видяното и преживяното от мен не само за да го споделя с нашите съпрактикуващи, но също и за да разкажа на всички за това, че Фалун Дафа е велик, за щедростта на Учителя, за неговия открит и благороден характер, за неговите величие и състрадание и за светостта, величието и удивителността на Дафа. Това великолепието просто не може да се изрази с човешки език!

- **Когато Учителят преподаваше Фа на Фа конференцията на асистентите в Чанчун през 1998 година**

От Фалун Гонг практикуващ в Чанчун

26 юли 1998 година е ден, който никога няма да забравя. Учителят отдели време от натоварения

си график, за да се върне от чужбина в Чанчун и да се срещне с практикуващи от родния си град. Ние никога не сме си и мислили, че това е възможно, дори в мечтите си.

Около 15:30 часа отидохме в хотел „Шангри Ла“. Конференцията се състоя в голяма зала, разположена в югозападния край на втория етаж. Конферентната зала беше спокойна и тържествена. Подиумът беше застлан с жълт плат и на него стоеше саксия с ярки цветя. Като видяхме това, всички ние имахме предчувствието, че Учителят ще дойде. Чакахме великия момент с голямо вълнение. В 16:50 часа Учителят се появи на входа. Всички се изправиха на крака и го посрещнаха с гръмки аплодисменти. Учителят тръгна към подиума по пътеката между редовете отляво и успя да стисне ръцете на практикуващите, които стояха близо до нея.

След като стигна до подиума, Учителят спря и помоли асистент от персонала да постави стола му по-високо с думите: „Ще седна малко по-нависоко, така че всички да ме виждат добре.“ В 17:05 часа Учителят започна лекцията. Той беше много щастлив и каза на практикуващите в залата:

„ Не съм ви виждал от доста време... Въпреки това вие сте се усъвършенствали добре и мога да кажа, че всички тук сте истински практикуващи. Няма значение дали сте ме виждали лично или не. Няма да се отнасям с вас по различен начин, стига да продължавате да се усъвършенствате по този култивационен път. (Аплодисменти)“

(Преподаване на Фа на Фа конференцията на асистентите в Чанчун)

Учителят вярва в своите практикуващи. Той постоянно ни повтаряше да използваме времето си, за да изучаваме Фа, да правим упражненията и да подобряваме своя шиншин. Той също така ни каза винаги да преценяваме според Фа. През десетминутната почивка Учителят не изпи дори капка вода. Вместо това Той застана до сцената и отговори на въпроси на практикуващите, свързани със самоусъвършенстването.

Един ветеран практикуващ се притесняваше, че вече няма достатъчно време, така че попита Учителя колко време ни е останало за самоусъвършенстване. Майстор Ли му отговори, че времето няма да е проблем, докато той го използва, за да се усъвършенства. Учителят каза, че времето е ограничено, но аз впоследствие се просветлих до вътрешното значение на тези думи. Учителят е знаел за аранжировките на старите сили. Режимът на Дзян беше на път да започне преследването на Фалун Дафа и практикуващите скоро щяха да започнат да се усъвършенстват в периода на Фа коригирането. Практикуващи от родния град на Учителя бяха главна цел на преследването. Затова Той постоянно ни повтаряше да използваме времето си да изучаваме Фа и да правим упражненията. Той искаше да изградим добра основа, така че да можем да изпълним историческите си отговорности в бъдеще.

След почивката Учителят започна да отговаря на въпроси на присъстващите. Докато отговаряше, той отново многократно подчерта сериозните отговорности на практикуващите по време на лекцията. Тогава ние не се просветлихме до това. Един практикуващ попита:

„Щом Шакиямуни е дошъл от вселена от шесто ниво, защо не е бил в състояние да види границите

на малката вселена?”

Учителят:

„Някои от вас в публиката също идват от много високи нива, но не може да видите нищо, нито дори неща отвъд хората.“

(*Преподаване на Фа на Фа конференцията на асистентите в Чанчун*)

В този момент всички бяхме шокирани. Никога не бяхме си и помисляли, че идваме от толкова високи нива. Не осъзнавахме, че от практикуващите Фалун Дафа се очаква да поемат мисията да утвърждават Фа, да спасяват съзнателни същества и през този исторически период да установят дълготрайно величие за Дафа.

В 22:10 часа лекцията приключи с горещи и ентузиазирани аплодисменти.

Учителят слезе от подиума и излезе от конферентната зала, вървейки по дясната пътека между седалките. Влизайки отляво и излизайки отдясно, Учителят всъщност обиколи цялата зала. Колко внимателен е нашият Майстор. Той се опита да стисне ръцете на всички Фалун Дафа практикуващи, изпълнявайки желанието им. Въпреки че се усъвършенствах от четири години и практикувах в родния град на Учителя, аз никога не се бях срещал лично с него.

Когато нашият състрадателен Учител се появи пред мен, аз внезапно хванах ръцете Му с моите две ръце. Не мога да опиша колко развълнуван се чувствах. Не бих разменил този момент за никаква сума пари. Не съм имал такова преживяване никога, през целия си живот. Тялото и съзнанието ми бяха изцяло изпълнени с щастие. Мога да се отплатя за всичко това само по един начин и той е чрез солидно самоусъвършенстване във Фалун Дафа. Независимо колко трудности и опасности има, аз ще следвам Учителя и ще се усъвършенствам докрай.

От 20 юли 1999 г. Дзян използва властта си, за да преследва брутално Фалун Дафа. Като практикуващ от родния град на Учителя аз се опитвам да действам по начин, който би отговорил на очакванията на Учителя. Изоставих привързаностите си в голяма степен и отидох в Пекин, за да утвърждавам Фа и да разяснявам истината на хората. Винаги, когато срещна трудности, си припомнях току-що описаната сцена с Учителя, който преподава лекцията, и си спомням думите му:

„Когато е трудно да се понесе, може да го понесеш. Когато е невъзможно да бъде направено, може да го направиш.“ (Джуан Фалун)

През годините, изпълнени с изпитания и премеждия, съм положил множество усилия да правя това, което един Фалун Дафа практикуващ трябва да прави. Загубих работата си, бях нелегално задържан три пъти и веднъж бях осъден на принудителен труд. Независимо как бях преследван, нищо не можеше да разклати непоколебимата ми решителност да практикувам Фалун Дафа.

Ние, Фалун Дафа практикуващите трябва да ценим тази възможност, която имаме днес, тъй като

няма да я получим никога повече. Докато Фа коригирането напредва към последния си етап, Учителят ни казва да изоставим човешките си привързаности и да спасим хората по света. Ако не сграбчим тази възможност и си търсим извинения да не действаме, това би било проява на нашите човешки привързаности. Ние трябва да преодолеем препятствията, поставени по пътя ни, които ни пречат да спасяваме съзнателни същества. Съзнателните същества са чакали в продължение на милиони и милиони години да бъдат спасени. Ако не могат да бъдат спасени, това ще е най-голямата ни загуба. Нека ценим времето си, нека дадем най-доброто от себе си, за да правим добре трите неща, които Учителят отново и отново ни напомня да правим и да извървим праведно всяка стъпка от самоусъвършенстването в периода на Фа коригирането.

- **Спомени за лекциите на Учителя в Гуанджоу**

От Дафа практикуващ в провинция Хъйлундзян

1) Учителят излекува сърдечното ми заболяване

През 1989 година магазинът ми просперираше. Изненадващо бях диагностициран със сърдечна недостатъчност и на два пъти припаднах. За да мога да продължа живота си, затворих магазина. На 21 декември 1994 година имах късмета да посетя петата сесия Фа лекции в Гуанджоу. През първата нощ на лекциите Учителят излекува сърдечното ми заболяване. Практикуващият, който седеше до мен, каза: „Аз следвах Учителя и посетих осем от лекционните му сесии. Това е първият случай, в който виждам Учителят да лекува сърдечно заболяване. Ти имаш предопределена връзка. Усъвършенствай се добре.” В този момент Учителят направи два жеста с ръцете си към правосъящите практикуващи и ги помоли да тропнат с крак. Той също помоли другата половина от практикуващите да се изправят и да тропнат с крак. Учителят направи други два жеста с ръцете си. Аз не можех да повярвам: Беше ли излекувана болестта, която ме мъчеше от толкова много години? Времето лети и вече изминаха десет години от тази лекционна сесия.

По време на преследването полицията се опитваше да ни „трансформира”. Те връзваха тежки камъни към телата на практикуващите и ги караха да бягат. На мен ми беше наредено да тичам с тежка торба пръст на гърба си. Те ни биеха, ако не бягахме достатъчно бързо. Дори след всички тези мъчения сърдечното ми заболяване не се повтори.

2) Учителят успокои емоциите ни

В нощта на 28 декември 1994 г. лекционната сесия в Гуанджоу приключи. Учителят ни каза: „Визата ми е готова.” Всички ние знаехме, че Учителят ще пътува по света, за да представя Фалун Гонг. Нямахме представа кога ще можем да го видим отново. По време на осемдневните лекции, Учителят ни преподаде Закона на Вселената и пречисти телата ни. Когато стана време да се сбогуваме, всички бяхме тъжни. Когато всички практикуващи се изправихме, за да видим как Учителят си тръгва, аплодисментите бяха много силни. Докато гледах как Учителят вървеше към вратата, енергийното поле и усещанията ми бяха неописуеми. Сърцата ни биеха силно и очите ни бяха пълни със сълзи.

Учителят изглежда не искаше да ни остави така разтревожени. Той се обърна и направи два жеста с ръце към всички. Аплодисментите намаляха, тъй като не можехме да го задържаме повече. Тогава Учителят излезе от лекционната зала. Аз започнах да разбирам значението на неговите жестове с ръце: Учителят искаше да успокои емоциите ни, за да ни помогне да се усъвършенстваме добре.

- **Учителят излекува френско дете от хиляди мили разстояние**

От Фалун Гонг практикуващият Джан Лей

На 5 юли 1994 г. нашият Учител, г-н Ли Хонгджъ, беше по средата на преподаването на втора сесия Фалун Гонг лекции в град Далиян, провинция Ляонин, когато двама французи, които изглеждаха угрижени, поискаха да се срещнат с него.

Те се представиха като баща и син от Франция и казаха, че техният бог директно ги посъветвал да отидат в Китай и да помолят Учителя да излекува сина на младия мъж: дете на седем или осем години, което било лекувано в много болници, но без успех. Малкото не можело да говори или да мърда и трябвало да лежи през цялото време.

Учителят попита за състоянието на детето. Тъй като то не присъстваше, Учителят помоли двамата французи да го обрисуват в съзнанията си. След това Майстор Ли използва ръцете си, за да имитира формата на детето и започна да го лекува, премахвайки болестта, сякаш изтегляше коприна от пашкул. След известно време Учителят каза, че хлапето е излекувано и помоли французите да се обадят у дома си, за да попитат за състоянието му.

Хотелът, в който пребиваваше Учителят, не беше луксозен и не предлагаше международна телефонна връзка на дълги разстояния, така че двамата французи се върнаха в своя хотел и незабавно се обадиха вкъщи. Съпругата на младия мъж му каза, че си мечтаела той да се обади по-рано, защото в дома им се е случило чудо. Тя му обяснила, че в дома им се появил облак от златна светлина и детето внезапно започнало да се движи и да говори. То попитало: „Какво се случи, мамо?“

Детето беше излекувано – какво чудо!

- **Когато Учителят преподаваше Фа в Гуанджоу**

През юли 1994 г. имах щастието да посетя четвъртия Фалун Гонг семинар, проведен от Учителя в Гуанджоу, провинция Гуандун. Дори сега, щом си припомня онези дни, все още се чувствам щастлив и изпитвам страхопочитание.

Преди да започна да практикувам Фалун Гонг, обикновено бях добросърдечен, но понякога имах избухлив нрав. Бях раздражителен, когато се сблъсках с трудности.

За щастие бях насърчен от свой колега да практикувам Фалун Гонг. Не приех думите му сериозно до средата на юли 1994 г., когато имах късмета да вляза на Фалун Гонг семинар на Учителя в

Гуанджоу. В залата имаше много хора и аз трябваше да седна на балкона, така че не можех да виждам ясно Учителя. Когато Майстор Ли започна лекцията, аз тихо го слушах и бях заинтригуван от факта, че докато Той говореше, аз не се чувствах сънен, както ми се е случвало преди.

Учителят обикновено провеждаше лекциите от 19.00 до 21.00 часа. Едва когато наближи края на семинара през уикенда, Той промени времето на провеждане, за да вмъкне финалната част на преподаването си. Учителят никога не закъсняваше за лекциите. Докато говореше, Той не използваше никакви записки. Само в началото извади малко парче хартия от джоба си. Учителят не изпи и капка вода от началото до края на лекцията. Когато някой му сервираше вода, Той продължаваше да говори, без да отпие. Аз достигнах до по-пълно разбиране на будизма, когато Учителят стигна до частта относно разликите между чигонг от Буда школата и будизма.

В миналото съм посещавал храмове, за да се прекланям пред Буда. Монасите ми казваха, че Буда ще бъде по-склонен да ме благослови, ако даря колкото може повече пари. Сега стигнах до разбирането, че тези монаси всъщност са действали по начина, който е довел будизма на Шакиямуни до упадък и че не са били истински самоусъвършенстващи се.

Точно преди края на семинара няколко от нас имаха късмета да се срещнат с Учителя. Аз попитах Майстор Ли дали бихме могли да се снимаме заедно с него. Той отговори, че няма да има достатъчно време да се снима с толкова много ученици. В очите на Учителя всички ученици бяха равни и заслужаваха равни шансове, което би отнело много време. Накрая не направихме никакви снимки, но аз бях много щастлив, че имах възможността да говоря с Него лице в лице.

След като се върнах от семинара, започнах да се придържам към Фа на Учителя. Отървах се от всички материали, които бях получил от будистките храмове. Когато светският будист, който ме насочи към храма, научи, че аз вече не ходя там, защото съм започнал да практикувам Фалун Гонг, той побесня и заплаши, че ще ме накаже заради това. Аз му отвърнах, че не съм уплашен, защото имах защитата на Учител от праведен път. Оттогава насам този човек никога повече не е идвал да ме притеснява. И до ден-днешен аз истински следвам пътя към своя истински дом.

- **Когато Майстор Ли изнесе лекция в Чичихар, провинция Хъйлундзян**

От 16 до 23 юли 1993 г. Учителят Ли изнесе серия от Фалун Дафа лекции в град Чичихар, провинция Хъйлундзян. Аз имах щастието да посетя тези курсове, където се случиха много трогателни неща. Тук искам да споделя някои от тях с вас.

Когато видях Учителя да преподава, аз много се развълнувах,. Въпреки че никога досега не бях практикувал чигонг, твърдо реших в съзнанието си, че трябва да науча тази практика. Трудно е да опиша с думи настроението си по онова време.

По време на този клас ни беше казано, че Учителят тъкмо е изнесъл семинар в друг град и първоначално е планирал да се върне в родния си град Чанчун, провинция Дзилин. Но от Китайското чигонг научноизследователско общество решиха по това време да се проведе чигонг конференция в град Чичихар и поканиха Учителя да присъства, тъй като всички знаеха, че Фалун

Гонг е велик. Майстор Ли пожертва отпуската си и дойде в Чичихар.

Тъй като този курс не е бил предвиден в първоначалния план и графикът за класа в Пекин вече е бил завършен, класът в Чичихар можеше да продължи само седем дни. Учителят каза: „Преди да дойда в Чичихар, изпратих много Фалуни да потърсят онези, които имат предопределени връзки с Дафа. Всички са дошли тук поради предопределени връзки. Следователно всеки трябва истински да цени тази възможност.”

В края на първия ден от лекциите, внезапно започна да вали. Тъй като никой не носеше чадър или дъждобран, всички ние се скрихме от дъжда във входа на сградата. Гледката беше доста хаотична. В този момент Учителят излезе. При вида му всички притихнахме. Учителят погледна небето с усмивка и каза на всички: „Дъждът ще спре всеки момент. Не се притеснявайте. Можете вече да се прибирате вкъщи.” Малко след това дъждът намаля и после спря. Един практикуващ извика такси и искаше да закара Учителя до квартирата му. Учителят обаче настоя да не ползва таксито и каза на практикуващия: „Не се притеснявай. Зная, че това е много мил жест от твоя страна. Но няма нужда да прахосваш пари.” След това Учителят се прибра пеша до квартирата си.

Седемдневният курс свърши много бързо. Учителят трябваше да тръгне бързо обратно към Пекин същата нощ, в която свършваше нашия клас, за да може да проведе следващия лекционен курс. Практикуващите се втурнаха към жп гарата, за да Го изпратят.

Когато аз и един друг практикуващ видяхме Учителя, Той любезно каза: „Толкова е късно. Как сте успели да дойдете в дъжда?” Тогава Той протегна ръка към нас, за да се здрависаме. Бяхме силно развълнувани. Незабавно Учителят каза на практикуващ, стоящ близо до него, да купи перонни билети за нас. Всъщност ние можехме да влезем и излезем от гарата, без да имаме перонни билети, като представим личните си карти, тъй като тогава и двамата носехме полицейските си униформи. Бяхме наясно, че Учителят взема най-малко пари за курсовете си и че сигурно има много разходи, когато обикаля страната да изнася лекции. И все пак Учителят похарчи собствените си пари, за да ни купи билети. Почувствахме се неловко заради това. Дълбоко в себе си обаче осъзнахме, че Учителят ни учеше как да бъдем практикуващи, как да постигнем стандарта за практикуващ. Майстор Ли през цялото време ни даваше примери чрез собствените си дела. Помня, че Учителят ни каза по онова време: „Вие сте още млади. Трябва да практикувате Дафа добре до края. Точно в момента може би не знаете колко ценен е Дафа. Но до две-три години ще разберете.”

Влакът пристигна на гарата. Едва тогава ние открихме, че Учителят и учениците, които пътуваха с него из страната, носеха множество Дафа книги и материали. Където и да изнасяше лекции Учителят, Той носеше много книги и материали със себе си. Чантите с книгите бяха много тежки, дори и за млади практикуващи като нас. Въпреки това обаче Учителят и практикуващите, които пътуваха с него, носеха книгите и материалите из цялата страна, за да разпространяват Дафа през цялата година. Ние можехме само да гадаем колко трудно беше всичко това.

Влакът бавно потегляше. Учителят продължително ни махаше. Наблюдавах как влакът тръгва и след това сърцето ми беше развълнувано много дълго време.

- **Заболявания, чудотворно излекувани от Фалун Дафа**

От практикуващ от град Дзинджоу, Провинция Ляонин

След като Фалун Гонг беше представен на широката общественост през 1992 година, той бързо се разпространи и броят на практикуващите се умножаваше с всеки изминал ден. През 1999 година имаше над 100 милиона души практикуващи Фалун Гонг в Китай. Как успя да се разпространи толкова бързо? По-надолу са описани разкази какво всъщност **излезе наяве**, когато Майстор Ли разпространи Фа.

По онова време 10-годишната дъщеря на моя колега Яо Дзие страдаше от сърдечно заболяване. Тя беше диагностицирана с вирусен миокардит и имаше тежки симптоми на стягане в гръдния кош, задъхване, сърдечна аритмия, треска, загуба на апетит, повръщане и умора. След над двуседмичен престой в болницата, консултации със специалисти, лечение и много похарчени пари състоянието на детето всъщност се влоши и тя вече не можеше да ходи на училище.

През юли 1994 г. Учителят проведе клас в град Харбин, провинция Хъйлундзян. На третия ден, в който дъщерята на Яо Джие посети лекциите, Учителят пречисти телата на практикуващите и всичките ѝ симптоми изчезнаха. Тя оздравя напълно.

След лекциите дъщерята на колегата ми се върна в град Джънджоу и продължи да ходи на училище. Преподавателят ѝ се изумил и когато научил, че Майстор Ли е излекувал болестта ѝ, той също изразил желание да научи Фалун Гонг.

Майка ми боледуваше от васкуларна некроза на върха на бедрото и рентгеновите снимки разкриха, че заболяването беше вече в напреднал стадий. Бедрото я болеше и ѝ беше изключително трудно да върви. След като посети лекциите на Учителя в Харбин, болката в нейните бедра изчезна и след това тя отново ходеше с лекота.

Друга моя колежка също посети лекциите в Харбин. Когато Учителят пречиствал телата на практикуващите, Той казал на всички, че могат да мислят или за свое собствено заболяване, или за такова на техен роднина.

Колежката ми си помислила за стомашното заболяване на сина си, намиращ се надалеч в град Дзинджоу, и си представила как болестта му бива излекувана. Когато се върнала у дома след лекциите и попитала, разбрала, че стомашната болест на сина ѝ била излекувана!

Такива чудеса са твърде много, за да бъдат изброени.

По този начин практиката се разпространяваше главоломно и още и още хора започваха да практикуват Фалун Гонг.

- **Кратки разкази за великодушието на Учителя**

От Дафа практикуващ от Китай

1) Симптоми на сърдечен удар чудодейно изчезват след седем дни самоусъвършенстване

По-малкият ми брат Дзимин получи сърдечен удар, причинен от продължаващо две години високо кръвно налягане. Той не можеше да се грижи за себе си и беше във вегетативно състояние. Нямахме признаци на подобрение, въпреки че вземаше лекарства и му биеха инжекции всеки ден. Беше чудо, че когато ме видя да се прибирам вкъщи, той дойде на себе си и на лицето му се появи усмивка. Завърнахме се заедно се в родния си град във вътрешността на страната.

Вечерта брат ми слуша аудио записи от лекциите на Учителя и се почувства много добре. На следващия ден той започна да изучава „Джуан Фалун“. Щом завършеше един параграф, той спираше, за да сподели разбиранията си с мен. Аз му показах и упражненията. Чрез правенето на упражненията и изучаването на Фа великодушният Учител пречисти тялото на брат ми. След като практикува Фалун Гонг само една седмица, той напълно се възстанови от заболяванията, които го измъчваха от няколко години. Брат ми можеше да кара колело и дори да помага на другите хора в работата им. Който и да го видеше казваше, че Фалун Гонг е наистина чудотворен!

Всеки ден преди зазоряване той ставаше, за да прави упражненията. През деня брат ми работеше и изучаваше Фа винаги, когато имаше свободно време. Вечерта той слушаше записите на лекциите на Учителя. Беше много усърден. Цялото ми семейство благодари на Учителя от дъното на сърцето си за това, че спаси живота на брат ми.

2) Учителят отблъсна дъжда

Един ден семейството ми отиде на полето, за да бере ориз; вкъщи останахме само аз и брат ми. Оставихме сноповете ожънат ориз на слънце да съхнат и когато вече нямахме работа, отидохме вкъщи да изучаваме Фа. Видяхме, че небето се смрачава и ще вали дъжд. Голям тъмен облак прииждаше над овършаната земя. Брат ми много се притесни и започна да се разхожда нервно напред-назад. В този момент аз се успокоих и събрах дланите си. Помолих Учителя за помощ, казвайки в сърцето си: „Учителю! Ще бъде жалко, ако дъждът отнесе реколтата. Учителю, моля те отблъсни дъжда и нека вали, след като приберем ориза.“ Веднага след като казах тези думи, чух силно „туп“ и дъждовните облаци се разпръснаха във всички посоки. Над овършаната земя грееше ярко слънце. Дватамата с брат ми преместихме сноповете ожънат ориз в кошове вътре в къщата. Тъкмо разчистихме ожънатия ориз, когато започна силно да вали. Ние събрахме длани и благодарихме на Учителя.

- **Учителят извършва чудеса при преподаването на Фа в град Джънджоу, провинция Хънан**

От Дафа практикуващ в Провинция Съчуан

През юни 1994 година имахме щастието да присъстваме на Фалун Гонг лекциите на Майстор Ли, проведени в град Джънджоу. За мен това беше най-незабравимият момент в живота ми.

Когато днес погледна назад, виждам огромната намеса от различни места, срещу която се изправи Учителят, докато преподаваше Фа. Преди да започне курсът на Учителя, псевдочигонг майстор, добре познат по това време в обществото, тъкмо беше провел много скъп курс. Залата,

която беше предвидена за курса на Майстор Ли, не можа да събере всички желаещи да присъстват, така че мястото на провеждане беше променено на два пъти. Накрая курсът се проведе в обикновен физкултурен салон с метален покрив и железни стени. Това, което най-много ме впечатли, бяха чудесата, които Учителят направи, за да елиминира демоните.

Спомням си, че на третия ден от лекциите беше много горещо. Около 18:00 часа, докато Учителят преподаваше, небето, което до момента беше ясно, се заоблачи и потъмня. Задуха силен вятър, дъжд и градушка заудряха по металния покрив, вдигайки силен шум. Въздухът се изпълни с прах. Токът спря и всички светлини изгаснаха. Валеше много силно. Майстор Ли спря да говори. Той седна на бюрото с кръстосани в лотосова позиция крака и започна да прави жестове с ръце. След не повече от 10 минути дъждът спря и небето отново се проясни. Няколко слънчеви лъча проникнаха в залата през прозорците и пукнатините. Светлините отново се включиха. Помня, че Майстор Ли каза следното: „Идва толкова много.“ Учителят също каза, че ще се отнася към всички практикуващи в класа, като към свои ученици. Ние много се развълнувахме от това. Всичко, което видяхме там, ни помогна истински да осъзнаем, че Учителят не е обикновен човек.

Когато днес погледна назад осъзнавам, че тогава Учителят изчисти много демони и също така, че той понесе много трудности заради нас. След лекцията Майстор Ли каза: „Бързо се прибирайте по домовете си. В следващия половин час няма да вали.“ Когато излязохме навън, видяхме много дупки по улицата, дълбоки над един фут, и много повалени от силния вятър дървета. Когато се прибрахме в хотела, заваля отново, но дъждът не беше много силен.

През юни в град Джънджоу беше много горещо. Учителят рядко пиеше вода, докато преподаваше Фа. След лекциите Майстор Ли организираше изучаване на упражненията и коригираше движенията на практикуващите. Не мога да си представя колко трудности е понесъл Учителят заради практикуващите, докато изнасяше Фа лекции из цял Китай. Всеки път, като си помисля за това, се обливам в сълзи. Единственият начин, по който мога да му се отплатя за милостивото спасение, е чрез праведни действия при утвърждаването на Фа и правенето добре на трите неща, които практикуващите трябва да правят: да изучават Фа, да изпращат праведни мисли и да разясняват истината за Фалун Дафа и за преследването на хората по света.

- **Следвах Учителя на хиляди мили из цял Китай**

От Фалун Дафа практикуваща в Китай

На младини се разболях. Ходих при много лекари и вземах различни лекарства в продължение на няколко години. Нищо не ми помогна да оздравея и накрая загубих вяра в лекарите и лекарствата. В края на 1992 година здравето ми внезапно се влоши. Семейството ми ме изпрати със самолет до Пекин, за да посетя чигонг лечител. След много лечебни сеанси обаче здравето ми не се подобри кой знае колко. През юли 1993 година видях книга в библиотеката на мой приятел, озаглавена „Фалун Гонг“. Взех я и бегло я прелистих. В книгата се казваше, че ще бъде инсталиран Фалун в долната коремна област на всеки практикуващ. Бях шокирана, тъй като никой никога не е разбрал истински произхода на живота и все пак основателят на Фалун Гонг имаше способността да създаде жив обект. Това беше невъобразимо! Почувствах, че в крайна сметка това би трябвало да

е вярно и си помислих, че Фалун в долната ми коремна област най-вероятно би могъл да излекува заболяванията ми. Така че побързах да помоля приятеля си да ми помогне да открия къде бих могла да изучавам Фалун Гонг.

На 25 юли 1993 година посетих единадесетата серия лекции, които Учителят изнесе в Пекин. Тогава започна моят път на самоусъвършенстване.

Класовете се провеждаха в залата на Пекиния университет по обществена сигурност. Бях очарована от първата лекция, в която Учителят говори за предисторическата култура. Слушах със сърцето си и го намерих за удивително. Родена съм през 1948 година. Като тийнейджъри моето поколение преживяхме Културната революция. Този горчив опит ни научи да мислим преди всичко за себе си, вместо сякаш да се доверяваме на другите. Въпреки това прозрение аз винаги съм се чувствала депресирана в този объркан свят. Не знаех какъв стандарт трябва да използвам, за да преценявам другите или пък себе си. През свободното си време обичах да чета списания, например „Мистерия“, и също така много размишлявах за нещата отвъд обикновения живот.

В онзи първи ден от лекциите аз научих и осъзнах много неща, и бях силно развълнувана. Посещавайки лекциите всеки ден, аз се чувствах все по-добре и по-добре. Заради положителните си преживявания реших да посетя курса отново. Дванадесетата серия от лекции в Пекин се проведе на обществено място в района на Укесун. След като посетих само няколко от лекциите ме обхвана треска и гърдите ме боляха всеки път, когато кашлях. Дори не можех да говоря. Някои ветерани практикуващи ми казаха: „Моля те, опитай се да идваш на лекциите, без значение колко болна се чувстваш.“ След три или четири дена треската внезапно изчезна и аз почувствах, че някаква материя беше премахната от тялото ми. След това посетих тринадесетата серия лекции в Пекин, която този път се проведе в „Автомобилния завод 27“. След като посетих лекциите, вече не се нуждаех от домашна помощница, тъй като най-сетне можех да се грижа сама за себе си.

Курс след курс слушах думите на Учителя. Всичко, за което говореше Майстор Ли, беше ново за мен. Въпросът беше трябва ли да повярвам на думите му или не?

Мислех си, че тъй като животът е кратък и нещата, които човек преживява са много ограничени, би било невъзможно да се опитам да докажа или да изпитам всичко сама. Така че реших, че трябва внимателно да наблюдавам Учителя, защото ако можеше да му се има доверие, нещата, за които говореше трябваше да са верни. Започнах да изучавам всеки израз на Учителя, всяка негова усмивка и всяко негово действие. Един ден след лекция от дванадесетата серия в Пекин, се качих на метрото на път за къщи. Докато чаках влака на гара Укесун, видях Учителя да идва със семейството си и един друг практикуващ. Те си носеха кутиите с храна за обяд. Когато влакът пристигна, хората тръгнаха към вратата, блъскайки се един в друг. За разлика от тях обаче, Учителят изобщо не бързаше. Той изчака останалите да се качат и беше един от последните, които влязоха във влака. Забелязах, че когато Той се качи във влака, имаше едва едно или две останали свободни места за сядане. Така че Учителят можеше да седне, ако малко беше побързал да се качи. Но Той просто си стоеше и изглеждаше, че дори не забелязва ситуацията. В разстояние на няколко секунди, всички хора заеха местата си. Накрая Учителят вероятно беше единственият

правостоящ във влака.

Това истински ме трогна. Чувствах, че Той е много по-различен от нас и се чудех как се справяше с нещата в този свят. Накрая намерих отговор, който беше, че Той просто е „праведен“. Колко праведен е Учителят! Той няма нищо за криене. Всичко негово е толкова истинско. По време на класовете Той винаги започваше лекциите навреме. Учителят също така никога не говореше със заобикалки, а вместо това отговаряше по същество.

Учителят изчистваше телата ни по време на всеки клас и здравето на много практикуващи значително се подобри. Беше забележително. По време на класа някои практикуващи се освободиха от заболявания, тормозили ги през целия им живот. Толкова се радвах, че здравето ми се подобри и все пак бях още по-развълнувана от радостта, която изпитах. Никога не съм била пощастлива през целия си живот. Всичко беше толкова ясно. Без значение дали идвах от близо или далеч, дали бяха богати или бедни, всички практикуващи си мислеха същото, въпреки че всъщност не се познаваха един с друг. Всички ние слушахме Учителя и искахме да се усъвършенстваме. След края на всяка лекция дори не искахме да си тръгваме. Когато останех насаме, не спирах да се питам: „Защо съм толкова развълнувана?“ По-късно стигнах до разбирането, че Учителят и нещата, за които Той говореше докоснаха нещо дълбоко в сърцето ми, което се нарича „истинност“. Учителят е толкова благороден, чист и неразрушим. Бях трогната до дъното на сърцето си.

След тринадесетата серия лекции в Пекин трябваше да се състои серия лекции в Ухан. Аз исках да отида, но ми беше трудно да пътувам сама. Въпреки че здравето ми значително се подобри, аз боледувах толкова дълго, че все още бях твърде слаба дори да вдигна термос. Но наистина исках да отида. Престраших се и в края на краищата се качих на влака за Ухан. Леглото ми беше на най-горния ред в спалния вагон и ми беше трудно да се кача там. Точно когато си мислех за това, един млад мъж от долното легло ми каза: „Искаш ли да спиш на долното легло?“ Наистина бях благодарна за помощта му. По подобен начин, когато стигнах до крайната ми цел, гара Ханкоу, някой ми помогна с багажа. Чувствах се такава късметлийка. Едва след много години стигнах до разбирането, че получаването на помощта, от която се нуждаех, е било аранжирано от Учителя. Майстор Ли проведе три последователни серии от лекции в Ухан. Това бяха третата, четвъртата и петата лекционни сесии, които се провеждаха там. Третата сесия се състоя в Колежа по финанси и икономика, четвъртата – в Залата на градската комисия, а петата – в Завода за стомана в Ухан.

Учителят преподава втория си клас в Ухан, провинция Хубей, през март 1993 г.

Когато трите лекционни сесии завършиха, беше средата на октомври. Следващите сесии щяха да се състоят в Гуанджоу, провинция Гуандун, и аз последвах Учителя там, където Той преподаваше за втори път.

Нещата, за които Учителят говореше, бяха почти едни и същи във всеки курс. И все пак понякога Той обясняваше едни и същи неща от различни гледни точки. Няколко изречения на Учителя ме караха да се просветля до нещо и по този начин разбирах все повече и повече. Колкото повече слушах, толкова повече чувствах, че нещата, които Учителят ни казва, бяха изключително важни и необятни. Постепенно стигнах до ясното разбиране, че нещата, за които Той говореше, са отвъд принципите на будизма и даоизма. Че са принципите на цялата вселена. Учителят е способен да създаде Фалун, знае произхода на живота и може да елиминира карма за нас. Тогава кой е Той? Не смеех да помисля за това. Знаех, че представянето на Фалун Гонг трябва да е огромно събитие без прецедент, така че разказах на съпруга ми за него и го помолих да дойде и да изучава заедно с мен. Обадох се и на дъщеря ми, която живееше в чужбина, и я помолих да се върне колкото може по-скоро, за да посети лекциите на Учителя.

Спомням си, че по време на втория курс в Тиендзин Учителят за първи път каза, че ще остави Фа на света. Думата „остави“ избухна в главата ми. Осъзнах, че Учителят няма да преподава вечно. Тогава взех решението, че ако Учителят води курсове, аз ще ги посещавам, докато мога, без значение къде се провеждат. С моето слабо тяло ми беше много трудно да следвам пътя на Учителя. И все пак в момента, в който слушах лекция, забравях всички трудности. Бях готова да се откажа от всичко, за да посещавам лекциите. Всеки път, когато видех Учителя да излиза на сцената, за да преподава, от дъното на сърцето ми извираше щастие. Чувствах се много близка с Учителя и онези дни бяха толкова велики и светли. В края на всеки курс Учителят ни молеше да напишем по нещо, за да споделим преживяванията си с другите. Изпитвах чувство на вина, тъй като нямах какво да кажа и не пишех нищо. Нямах желание да говоря за това как Фалун Гонг е подобрил здравето ми, нито за това колко бях благодарна. Единственото нещо, което винаги чувствах в сърцето си, беше: „Надявам се, че Учителят ще остане с нас завинаги. Надявам се, че величието на Учителя завинаги ще осветява живота ни.“

През април 1994 г. се завърнах в Пекин от втората сесия лекции, проведени в град Хъфей. Останах в леглото си през целия ден и цялата нощ, защото се чувствах много изтощена. Следващата сесия лекции щеше да се проведе в Чанчун, родния град на Учителя. Да посетя родния град на Майстор Ли беше мечта, която имах от доста време. Когато влакът пристигна в Чанчун, тамошните практикуващи държаха табели и се редуваха да посрещат практикуващите от другите градове. Настанихме се в хотел, разположен относително далеч от центъра на града, тъй като беше по-евтин. Всички бяхме развълнувани и внимателно гледахме през прозорците на автобуса. Местна практикуваща, която дойде да ни вземе, посочи една сграда и каза: „Вижте, тук е домът на Учителя!“ Погледнахме нататък, накъдето ни сочеше и видяхме обикновена тухлена постройка без никакви украси. Беше на четири или пет етажета. Помислих си: „Учителят живее на такова място и въпреки това притежава велики способности. Това наистина е рядкост.“ Изпитахме голяма благодарност и уважение към Учителя и тихо наблюдавахме сградата.

Домът на Учителя в Чанчун

Лекциите се проведоха в зала „Минфангон“ на Дзилинския университет. Тъй като много практикуващи дойдоха от други градове, Учителят изнесе две лекции: едната от 09:00 до 11:00 часа, а другата от 19:00 до 21:00 часа. Купих си билет за сутрешната лекция, но не успях да намеря билет за вечерната. След лекцията се натъжих, защото трябваше да се прибера в хотела. На следващия ден стоях на поляната извън залата и чаках започването на вечерната лекция с надеждата да си намеря билет. Внезапно практикуваща в близост до мен каза: „Кой иска билет?“ Веднага взех билета, платих ѝ го и влязох в залата в приповдигнато настроение. Тъкмо когато щях да сядам, една позната, практикуваща ветеран, притича до мен и извика: „Търсех те.“ Помислих си: „Това беше. Няма да мога да задържа билета.“ Точно както предполагах, тя ми каза, че една практикуваща от провинция Чинхай е посетила курса за първи път и не е могла да разбере добре думите на мандарин. Тя искаше да слуша лекциите отново и тъй като аз бях ветеран практикуваща, може би бих склонила да ѝ дам билета си. Неохотно дадох билета си и излязох от залата. Аудиторията се напълни и лекцията започна, и все пак практикуващи без билети, каквато бях и аз, все още стояхме навън. Онази вечер в сутерена на залата „Минфангон“ имаше танцувално празненство. Всеки можеше да влезе в лекционната зала през страничната врата, като си закупи билет за танцувалното празненство, но никой не го направи. Млад мъж от град Тиендзин каза: „Ако приложим такава хитрост, няма да сме способни да получим нищо, дори и да успеем да влезем вътре.“ По-късно чух, че човекът, който проверяваше билетите на входа, е бил толкова впечатлен от упоритостта на практикуващите, че ги е пуснал да влязат.

По време на тези курсове, Учителят вървеше всеки ден пеш до лекционната зала. Някои практикуващи му предложиха да се вози в колите им, но Той учтиво им отказа.

Поява на Фалун по време на сутрешните упражнения

Хотелът, в който пребивавахме, беше далеч от университета. По онова време цената на автобусните билети беше доста ниска – по-малко от един юан. Някои практикуващи от хотела тръгнаха за лекцията много рано сутринта. Веднъж попитах един практикуващ защо не използва автобус, тъй като разстоянието беше голямо. Той отговори, че иска да спести пари, за да може да посети друг курс. Бях трогната. Това беше последният курс, който Учителят проведе в Чанчун. В края на курса Учителят отправи изпълнено с искреност и доброта послание към хората от родния си град и всички бяхме трогнати до сълзи. Оставаше по-малко от половин час до тръгването на автобуса ни, но въпреки това продължавахме да слушаме Учителя и никой не искаше да си тръгва.

Чух, че Учителят щеше да проведе курсове в Чънду на 29 май, веднага след лекциите в Чанчун. Знаех, че в Чънду няма място за правене на упражненията, тъй като там все още не бяха провеждани курсове. Забелязах, че по време на пътуването Учителят работеше много усърдно. Докато преподаваше в Тиендзин, Той отседна в хотел, който струваше само двадесет и няколко юана на ден. Дори нямаше баня. След курса ние се прибирахме у дома и спяхме, но Учителят настройваше телата ни 24 часа в денонощието. Въпреки това, някои хора все още ходеха до мястото, където беше отседнал Учителя и му се кланяха до земята, молейки го да излекува заболяванията на техни роднини и не слушаха какво им казва Той. Ветераните практикуващи се чувстваха неудобно и не безпокояха Учителя с надеждата, че Той ще може да си почине поне малко. По онова време съпругът ми работеше в Чънду. Помислих си, че мога да се възползвам от това благоприятно обстоятелство, за да му помогна с каквото мога, така че отидох в Чънду.

През онзи ден Учителят слезе от влака заедно с много практикуващи, които бяха дошли с Него от Чанчун. Беше края на месец май и времето беше горещо. Хората, които асистираха на Учителя по време на курсовете, носеха големи пакети с коригираната версия на книгите на Фалун Гонг и бяха целите облени в пот. Чигонг асоциацията изпрати такси и Учителят помоли асистентите си, които носеха книгите, да го използват. Съпругът ми се опита да закара колата си до изхода на жп гарата, така че да не се налага Учителят да върви дълго. Точно, след като излезе от паркинга, много коли се появиха от нищото, задръствайки пресечката пред жп гарата. За щастие колата на съпруга ми беше вносна. Тя стартираше малко по-бързо, тъй като беше с автоматична скоростна кутия. Той опита всичко възможно и в края на краищата се измъкна от задръстването. Беше толкова разтревожен, че устните му се изприщиха. Заради задръстването Учителят стоя и чака пред жп гарата в продължение на повече от 40 минути, заради което се чувствах неудобно дни наред. По-късно Учителят каза, че това е било намеса и че в миналото се е сблъсквал с много такива намеси.

Курсът в Чънду се проведе в хотелска зала. Учителят никога не правеше реклама на курсовете си. В района се провеждаха много други чигонг курсове и хората в началото не обръщаха много внимание. На първия ден от курса залата не беше пълна. Въпреки това обаче, щом лекциите започнаха, броят на хората рязко се увеличи. В последния ден присъстваха повече от 800 души. Всеки ден след лекциите съпругът ми караше Учителя до хотела му. Бях много щастлива, че можехме, макар и с малко, да помогнем на Учителя.

Когато Учителят обикаляше, за да преподава Фа, Той трябваше сам да си урежда пътуването, а също прехраната и настаняването. Това наистина изискваше доста усилия.

В Чънду посетих много места заедно с Учителя. През първия ден отидохме до храма „Уеншюан“, който е бил манастир. Колата ни се движеше пред няколко други автомобили, отиващи към „Уеншюан“. В колата се возеше и един бизнесмен от Хонконг. Той чакал в Чънду, щом за първи път чул, че там ще се провежда курс. Тъй като изпитвал затруднения да разбира мандарин, докато слушал лекциите, Учителят му обясни нещата по време на пътуването. След като слязохме от колата, видяхме четиримата воини пазители на Буда. Учителят се обърна и ми каза: „Всички те бяха наоколо, докато преподавах лекциите.“ Аз попитах: „Защо са толкова грозни?“ Учителят ми отговори: „Те притежават божествени сили.“ По онова време храмовете бяха в хаос и бяха изпълнени с лисици и други зли същества. Където и да отидеше, Учителят ги разчистваше с едно махване с ръка.

Величественият Дафа в планината Лешан, провинция Съчуан (1998 г.)

Няколко дни по-късно Учителят посети планината Чинчън. Главните асистенти от градовете Далиян, Гуйджоу и Ухан, както и няколко други практикуващи, отидохме с него. По време на това пътуване внезапно разбрах значението на древната поговорка: „Не е от значение дали хълмът е висок, тъй като той е огромен, ако на него живеят богове.“ При това си здравословно състояние аз изненадах дори себе си, като успях да се изкача и след това да сляза от планината. Когато се прибрах вкъщи, колега на съпруга ми остана много изненадан, когато разбра какво съм направила. След курса в Чънду заедно с Учителя отидохме в планините Лъшан и Ъмей. В залата на Архатите в планината Лъшан един съпрактикуващ дотича до Учителя и каза, че тази и тази Бодхисатва (сега не си спомням името ѝ) се почувствала неловко, когато видяла Учителя, и че му изпратила поздрави. Майстор Ли отговори: „Когато си тръгваме, те ще ни съпроводят до много далеч.“ Бях шокирана да чуя всичко това, защото всичко, което можех да видя, бяха глинени статуи. След като напуснахме залата, един монах зад нас каза: „Тази група хора е удивителна.“ Той очевидно видя нещо в други измерения. Планината Ъмей наистина се различава от другите места. На Дзиндин (Златният Връх), най-високият връх на планината Ъмей, изпитах първото истинско преживяване с небесното си око. Отидох на обиколка с Учителя и видях толкова много свръхестествени неща. Открих, че умът ми донякъде се замая. Попитах Учителя: „Значи все пак легендите са истински?“ Той отговори: „Легендите не са измислени от нищото.“

Следващата серия лекции трябваше да се проведе в Джънджоу. Аз едва успях да си купя билет за спално място във влака и пътувах със същия влак като Учителя. В деня на пътуването ни беше много горещо. Когато пристигнахме на жп гарата, тя беше претъпкана. Също като нас, Учителят носеше багажа си и беше плувнал в пот. Аз се чувствах зле заради това, но не можех да помогна с

нищо. Купихме общо шест билета заедно с Учителя и бяхме в последния вагон. След качването си на влака открихме, че нашият вагон не е на същата железопътна компания като предните вагони. Главният влак беше към Железопътното бюро в Чънду, докато нашият вагон – към Железопътното бюро на Джънджоу. Това означаваше, че от предните вагони няма да осигурят никакво обслужване за нашия вагон, дори и вода, и че нямаше да можем да влизаме в предните вагони, тъй като свързващата врата беше заключена. Практикуващ от Ухан, който пътуваше с нас, намери кана за вода. Когато влакът спря на една гара, ние слязохме от влака и отидохме до предния вагон, за да напълним каната с вода. Но няхмахме достатъчно време, за да прибягваме обратно до нашия вагон, така че трябваше да останем в онзи вагон до следващото спиране. Водата беше точно толкова, колкото да утоли жаждата ни. Успяхме само да накиснем купа полуготови спагети във вода, за да се нахрани Учителят.

Когато влакът минаваше покрай планината Хуа, Учителят стоеше в края на влака. Вратата на нашия вагон нямаше прозорец. Учителят стоя там дълго време, наблюдавайки планините в далечината. В този момент бях объркан и се чудех какво гледа Учителят, така че отидох при него и се втренчих в далечината. Майстор Ли ми каза, че много хора, които усъвършенстват Дао в планината Хуа, са слезли от нея, за да го посетят. Те следваха влака. Учителят ги попита: „Какво мислите за моите ученици?“ Някои от тях се бяха усъвършенствали дълго време. Отговориха му, че само няколко от тях могат да се сравняват с учениците на Учителя. Тези хора изминаха с нас целия път до Джънджоу, за да слушат Фа. По-късно по време на лекцията Учителят говори за това, което се беше случило през онзи ден.

Курсът започна на 11 юни. Условиата в залата в Джънджоу бяха едни от най-лошите, които някога съм виждала. Чигонг асоциацията беше наела за курса много стар гимнастически салон. Централният дървен под на салона беше много стар и счупен на няколко места, а заобикалящите го зрителски скамейки бяха направени от натрошени тухли. Нямаше дори стъкла на прозорците.

След няколко дни, през уикенда, по средата на лекцията внезапно връхлетя свиреп вятър – облаци затъмниха небето и засенчиха всичко. Проливен дъжд и градушка се изляха като из ведро и светкавици, придружени с гръмотевици, изпълниха небето. Дъждът започна да вали през прозорците. Хората от скамейките се струпаха в центъра на салона. Скоро заваля градушка с големината на орех, която свирепо заблъска по металния покрив на салона. Никога не бях попадала в такава ситуация. Със свирепия вятър, градушката и гръмотевиците изглеждаше, че бурята ще разбие покрива на салона. Покривът над платформата на Учителя протече. Заради дъжда в залата главният електрически превключвател даде на късо. Светлините угаснаха и вътре стана тъмно като нощ. Всичко това се случи в рамките на няколко минути.

Всички гледаха Учителя и го чуха да пита: „Кой е там горе?“ Видяхме как Учителят леко притвори очи и сложи ръце пред гърдите си с длани обърнати нагоре. Практикуващите близо до Майстор Ли не го изпусаха от поглед. Някои практикуващи казаха: „Гледайте ръцете на Учителя!“ Малко след това Учителят сви ръцете си в юмруци, сякаш сграбчваше нещо. Тогава Той отвори бутилка с вода от масата, изпи водата и сложи нещото от ръцете си в бутилката. Незабавно бурята спря и слънцето се показа и огря салона. Всички ние ръкопляскахме и викахме радостно. След това

Учителят седна на масата и изпълни група големи мудри. След тях Той каза: „Направих за вас нещо голямо. Премагнах много неща.” В този момент светлините се включиха една по една и Учителят продължи лекцията си.

По-късно млад мъж от Джънджоу, който често следваше Учителя, за да присъства на курсовете, каза, че е бил в главната стая за управление по това време. След като главният превключвател дал на късо, токът спрял, но светлините се включили въпреки това. На следващия ден вестниците в Джънджоу писаха, че покривите на няколко сгради са били отнесени по време на бурята. Метеорологичното бюро изпадна в паника и съобщи, че не е имало никакви индикации, че се задава буря. Спонсор на Чигонг асоциацията каза: „Днес станахме свидетели на необикновена случка.” На следващия ден кметът на Джънджоу отиде да се здрависа с Учителя. Говореше се, че неговата снаха е присъствала на курса и е станала свидетел на случилото се.

Следващата серия лекции беше втората сесия, проведена в гимнастическия салон на Дзинан. Залата имаше капацитет от четири хиляди седящи места. Всички места бяха заети. По време на лекциите в Дзинан Учителят преподаваше много детайлно и ни каза също някои от нещата, които щяха да се случат скоро след това.

Фа конференция за обмяна на опит в самоусъвършенстването в Дзинан през 1998 г.

Следващата сесия лекции се проведе в Далиян. Учителят не искаше ние всички да отиваме в Далиян. Той ни каза да не летим до Далиян на 30-ти. По пътя си към Далиян Учителят се сблъска с различни намеси. Намесата на злото беше огромна. Накрая Учителят отиде до Далиян с лодка.

Спомням си, че в Чънду практикуващата, която отговаряше за асистентския център в Далиян, веднъж ми каза, че на снимката, която са си направили заедно с Учителя, е имало дракони. Бях много изненадана и я попитах дали може да видя снимката, когато отида в Далиян. Тя се съгласи. Когато пристигнах в Далиян, мислите ми бяха заети със снимката и аз потърсих тази практикуваща, за да я попитам дали може да ми я покаже. Един ден тя донесе снимката, за да я видя. Когато я погледнах, видях, че това е истина. В небето зад Учителя и практикуващите имаше два дракона много близо един до друг; един отпред и един отзад. Главите на драконите бяха много големи. Чертите на носовете и очите им бяха много ясни. Изглеждаше, че върху драконите има седнали хора. Тогава практикуващата ми посочи снимката и каза: „Виждаш ли, има два двуостри меча.” Вгледах се в тях. Мечовете бяха много малки, но се различаваха ясно. Известно време се вирах безучастно в снимката. Тя каза, че тази снимка е единствената, на която всички тези неща се

виждат. Когато взела негатива, за да прояви повече снимки, те не станали. Синът ѝ не могъл да повярва какво изобразява снимката, затова се опитал 20 пъти да я изследва, но накрая се отказал. По-късно по време на десетата лекция, когато Учителят отговаряше на въпроси, практикуващ каза, че докато четял „Джуан Фалун“, видял два двуостри меча. Учителят каза: „Да, аз ги донесох от космоса и те притежават безмерна сила.“

На 5 август започнаха лекциите в Харбин. Те се провеждаха на хокейния стадион в Харбин. По онова време той още се строеше. Имаше седалки от три страни, а четвъртата стена беше направена от шперплат. Служителите на стадиона никога не бяха виждали толкова много хора да пропътуват десетки хиляди километри, за да посетят курс по чигонг, така че те също слушаха лекциите на Учителя. Един ден преди курсът да започне, Учителят дойде на стадиона, за да види практикуващите. Когато мина пред тях, тези, които стояха на скамейките в близост до Учителя, се изправиха заедно, изразявайки почтително уважението си. Майстор Ли продължи напред и практикуващите, седящи напред, също се изправиха заедно. По този начин, докато Учителят вървеше през стадиона, група практикуващи се изправяше и друга група седяше, методично и постоянно. Гледката беше впечатляваща. Целият стадион беше пропит със святост и благоговение. Дори и самите практикуващи бяха изумени. Това се случи спонтанно и не беше планирано. Един човек, който посещаваше курса за пръв път и стоеше до мен, прошепна: „Еха! Никога не съм виждал подобна гледка. Невъзможно е някой от лидерите на страната да получи такова посрещане.“

Лекциите в Яндзъ се проведеха в тамошния гимнастически салон. Местен практикуващ от корейски произход, който първи беше посетил лекции на Учителя в други градове, беше направил отрано приготвленията за този курс. Той каза, че е искал да направи нещо добро за хората от родния си град. Говореше се, че 70 процента от колегите му са посетили лекциите. На последния ден от курса корейските практикуващи носеха ярки и цветни национални костюми, което беше най-тържествената церемония по изпращането на Учителя, изразяваща благодарността им към него. След курса имаше кратка заключителна церемония. Учителят дари 7000 юана на Червения кръст в Яндзъ – това бяха всички приходи от тази серия лекции,.

След като в онзи ден напуснах лекционната зала, аз директно се отправих към жп гарата и хванах влака Тюмен номер едно за Чанчун, където се прехвърлих на влак за Харбин.

След като пътувах с влака цяла нощ, на сутринта пристигнах в Чанчун. Влачех куфара си и се чувствах много уморена. Когато стигнах до подземния коридор, видях Учителя, който стоеше зад мен и добродушно ме наблюдаваше. Зарадвах се и се дръпнах настрана, но се опасявах, че Учителят ще поиска да носи куфара ми, така че побързах да кажа: „Учителю, моля Ви, минете първи и не се притеснявайте за мен. Аз ще се оправя. Често пътувам сама и няма да имам никакви проблеми.“ След като Учителят мина напред, започнах да слизам надолу стъпка по стъпка към подземния коридор. Носех куфара си и вървах към изхода, следвайки потока от хора, за да изляза от жп гарата. Когато погледнах нагоре, видях Учителя да стои отпред, в очакване да изляза. Той все още ме гледаше мило. В този момент почувствах през сърцето ми да минава топло течение. Събрах ръцете заедно в поза Хъшъ и казах: „Учителю, моля, не се безпокойте за мен. Аз мога да се

справя сама.” През онзи ден стигнах до Харбин без никакви проблеми и като по чудо се върнах в Пекин на следващия ден.

На 21 декември 1994 г. започна петата сесия Фа лекции в Гуанджоу, провинция Гуандун. Това беше последната сесия Фа лекции в Китай. По онова време Фалун Гонг беше вече много широко разпространен и хората идваха от всички краища на страната, за да присъстват на семинарите, дори от отдалечените североизточни провинции и автономния регион Синдзян Уйгур. Те идваха, за да получат Дао, което смятаха за най-великото нещо в живота си. Имаше много трогателни истории. Някои хора дойдоха твърде рано и разполагаха само с малка сума пари, за да покрият нуждите си. Затова те намалиха дневните си разходи за храна до два юана, което в град като Гуанджоу не е достатъчно човек да се нахрани. Впоследствие някои практикуващи от Пекин дадоха на всеки от тях по сто юана. Едно момиче от Североизточен Китай нямаше никакви приходи, откакто държавната компания, в която работела, заедно с няколко големи и средни производствени компании, обявили фалит. Тя излязла да продава зеленчуци, за да спечели малко пари, така че да може да присъства на Фа лекциите и с тази малка сума пари тя помогна и на други хора да посетят лекциите. Двама братя дойдоха и си носеха одеяла. Те живеяха като скитници, разчитаха на храна от подаяния от хората и спяха на открито, изложени на всякакви метеорологични условия.

Учителят преподава по време на втората лекционна сесия в Гуанджоу през 1993 г.

Говореше се, че са дошли повече от пет хиляди души и че тези, които са пристигнали последни, не могли да си намерят билети. Много преди началото на встъпителната лекция на първата сутрин, площадът пред гимнастическия салон гъмжеше от хора. Сред тях имаше около 500 души без билети. Някои практикуващи от Пекин им дадоха билетите си. Горещи сълзи имаше в очите на хората, които отстъпваха билетите, на тези, които ги получаваха и на онези, които ги наблюдаваха. След началото на лекцията хората без билети все още стояха на площада пред гимнастическия салон. Тяхната упоритост дълбоко трогна служителите на салона, които направиха изключение и отвориха близка сграда, където осигуриха телевизор, свързан с видео устройство, така че хората да могат да гледат лекциите.

Петата лекционна сесия в Гуанджоу беше особено грандиозно събитие. Виждаше се, че хората горят от ентузиазъм да получат Фа. Техните праведни съзнания бяха пробудени и почитта им към Учителя не можеше да се опише с думи. Един ден няколко практикуващи дошли много рано и застанали тихо от двете страни на коридора, свързващ вратата към гимнастическия салон и залата

вътре. Тълпата от хора бе изпълнила салона, оставяйки само коридор, през който да мине Учителят. Когато Майстор Ли пристигна, Той беше поздравен с голямо уважение. Голямата почит, сърдечно показана на Учителя от всички, порази работниците в гимнастическия салон. Те попитаха практикуващите: „Какъв човек е вашият Учител? Никога досега не бяхме виждали толкова много хора да показват такава почит към някого.“

Петата сесия Фа лекции в Гуанджоу развълнува и окуражи практикуващите. Ние осъзнахме на какво велико нещо ни е научил Учителят и по какви пътища ще се придвижваме по време на самоусъвършенстването си. Всички бяха твърдо решени в съзнанието си да продължат да практикуват до края.

Това беше последната лекционна сесия на Учителя в Китай. В рамките на няколко години Фалун Гонг беше достигнал кулминационната точка на разпространението си в Китай.

За да присъстват на петия семинар, някои хора бяха пътували специално от САЩ, Хонконг и от някои европейски държави. След завръщането си у дома тези хора се превърнаха в първите групи от практикуващи в своите региони и по-късно свършиха много работа за разпространението на Фа по целия свят, давайки своя голям принос за Фа.

Докато си припомням своя път на самоусъвършенстване през последните осем години, аз се радвам на възможността да живея по времето, когато Дафа тепърва се разпространяваше, да слушам на живо лекциите на Учителя и да науча практиката лично от Майстор Ли. Колко ценна беше тази предопределена връзка! Много хора ми завиждаха заради нея. Въпреки че през годините се сблъсках с много изпитания и страдах много, чувствата и манталитетът ми бяха напълно различни от времето, когато няхах друг избор, освен да се мъча с лошото си здравословно състояние преди самоусъвършенстването ми в Дафа. По време на моето усъвършенстване, след период на страдание ясно усещах как от тялото ми къс по къс биват елиминирани мръсни неща. Сега тялото ми е изпълнено с енергия, животът ми е пълен с надежда и виждам обещаващо и красиво бъдеще.

В интерес на истината животът на всяко същество поначало е бил красив. Тъй като са нарушавали принципите на вселената, съществата, без да подозират, са натрупали много карма и животите им се превърнали в море от страдание. Учителят ни преподаде истинските принципи на вселената, пречисти телата ни и ни инсталира Фалуни и всички механизми, от които се нуждаем в нашето самоусъвършенстване, което ни позволява да се усъвършенстваме в Дафа и постоянно да повишаваме нивата си - физически и духовно. Непрактикуващите може би виждат страдание в животите на практикуващите, докато ние, като самоусъвършенстващи се, изпитваме щастие, защото сме същества, които се издигат и могат, заедно с вселената, да съществуват вечно. В миналото това би било прието като демонстрация на добрата воля на човешките същества, докато днес ние истински и добросъвестно вървим по този път и сме наистина способни да изплуваме от бездната на страданието и да се завърнем към истинския си произход.

За нашия Учител беше много трудно да разпространи Фа. Той правеше това неуморно през всичките години на разпространение на Фа. Има много неща, които вероятно никога няма да

научим и сърцата ни никога няма да могат да издържат. Дори и една десетхилядна от величествеността и извисеността на нравствения Му характер, от дълбочината и великолепието на мъдростта Му не могат да бъдат описани с човешки думи. През юли 1999 г. в континентален Китай видях радио- и телевизионни станции, които като обезумели фабрикуваха слухове. Те подбуждаха лошите мисли на хората с жестока пропаганда. Не само обикновени хора, но дори и някои практикуващи започнаха да се разколебават. Чувствах, че това е толкова жалко, че чак беше абсурдно. Как може някой да проникне в сърцето на Буда от перспективата на човешките емоции и да преценява принципите на Буда, използвайки човешки представи?

В този заключителен етап на Фа коригирането ние трябва да следваме Учителя по пътя напред, както го правехме досега, заради себе си и особено заради вечното бъдеще на съзнателните същества във вселената.

- **Спомени за Фа лекциите на Учителя в Чичихар**

От Фалун Гонг практикуващ в Китай

Имах невероятното щастие да присъствам на Фалун Дафа лекциите на Учителя и курсовете за упражнения, които започнаха на 16 юли 1993 година и се проведоха в Музея на културата на Съюза на електротехниците в град Чичихар, провинция Хъйлундзян. Освен това посетих лекцията на Учителя преди курса и разбрах, че причината дълги години да практикувам други видове чигонг е била да подготви съзнанието ми да бъде способно да разбере и приеме Фалун Дафа и след това да започна самоусъвършенстването си във Фалун Дафа.

В началото на лекциите нямаше много хора, но броят им се увеличаваше с всеки изминал ден. Всички нови ученици бяха научили за курса от разказите на други ученици. Дори на петия ден от курса имаше много нови практикуващи. Учителят по онова време изглеждаше като млад мъж на двадесетина години и все пак беше много съдържан, мил и достоен за уважение. По време на курса аз седях на първия ред. Беше ми много трудно, когато учех третото упражнение (Проникване в двата космически края), защото имах лоша координация на ръцете. Когато Учителят забеляза проблема ми, слезе от сцената и сложи ръцете си върху моите, за да ме научи на упражнението. Майстор Ли е толкова любезен човек, мислех си аз.

Когато приближаваше краят на курса, всеки ученик написа есе за споделяне на опит. Аз бях наясно, че съм получил невероятно много неща от Учителя. Например два дни преди началото на курса видях един Фалун да се върти непрестанно в дома ми точно пред мен. Не разбрах какъв е смисълът, докато не дойде сесията за въпроси и отговори след курса. Учителят обясни, че е изпратил много Фалуни, докато е пътувал към Чичихар, за да помогне на хората с предопределени връзки да посетят Фалун Дафа лекциите. В миналото бях посещавал много курсове по различни видове чигонг, за които бях платил много пари, но не бях научил нищо. Фалун Дафа лекциите и сесиите за упражнения бяха не само евтини и достъпни, но и предлагаха много дни с лекции. Почувствах от дъното на сърцето си, че Учителят наистина е дошъл в Чичихар, за да ни преподава Фалун Дафа, а не за да спечели пари. След курса дотичах до Учителя в коридора извън залата и уважително му подадох моето есе за споделяне на опит с две ръце.

Времето в североизточен Китай в края на юли беше много сухо и горещо. Докато преподаваше Учителят не поиска нищо за пиене. За всеки ден от курса Майстор Ли сам си носеше вода, и пиеше едва по една чаша.

Когато около 20:30 часа завърши последната лекция, учениците не искаха да си тръгват. Те следваха Учителя отблизо по пътя му до вратата и го молеха за автографи. Навън валеше дъжд. Учителят трябваше да стои на вратата и да раздава автографи на мъждивата улична светлина. Поради това, че имаше толкова много ученици, молещи Учителя за автограф, Фалун Гонг практикуващите, които го придружаваха, започнаха силно да викат: „Учителят трябва да тръгва, за да отиде бързо на друго място. Молим ви, направете му път.” По онова време никой от нас не знаеше, че един ван чакаше Учителя, за да го закара до Пекин за следващия Фалун Дафа лекционен курс, започващ на 25 юли в залата за Публична сигурност, която можеше да побере повече от две хиляди ученици. Всеки път, когато си припомням този момент, не мога да спра сълзите си. Аз съм дълбоко трогнат и благодарен на Учителя за трудностите, които Той изтърпя и преодоля, за да ни преподаде Фалун Дафа.

- **Спомени за дните на лекциите на Учителя в Гуанджоу**

От Фалун Гонг практикуващ в Китай

Когато бях тийнейджър, се чудех защо не съм се родил в Древна Индия преди 2500 години, за да мога лично да чуя Закона на Буда. Мислех си, че съзнателните същества вече не могат да излязат извън Трите Сфери и че ще трябва да се прераждаме вечно.

В средата на ноември 1994 година прочетох книгата на господин Ли Хонгджъ „Фалун Гонг” и в края на месеца научих, че Учителят ще изнася лекции в Гуанджоу. Попитаха ме дали искам да ги посетя. Без колебание отговорих, че ще го направя. По онова време имах смътното усещане, че това ще бъде много важно за бъдещето ми.

През декември 1994 година, няколко дни преди лекциите, неколцина от нас отидохме заедно в Гуанджоу. Всички хотели бяха пълни, но ние четиримата успяхме да намерим малка стая само с две легла, която напълно ни удовлетворяваше.

Веднага след като слязохме от влака, отидохме на мястото за провеждане на лекциите. В онези дни Гуанджоу беше потопен в хармонична атмосфера. По време на първите няколко дни на лекциите на Учителя, целият гимнастически салон беше изпълнен с прах. След това въздухът стана много чист и прозрачен. Учителят ни каза, че поради някаква причина курсът е бил отложен с няколко дни и много практикуващи, най-вече тези от Урумки, от Пекин и от североизточната част са от дълго време в града и са им останали много малко средства. За да се компенсират това неудобство, курсът щеше да бъде ограничен само до няколко дни. По онова време аз стоях на трибуните зад Учителя и виждах само гърба му. Майстор Ли често се обръщаше и казваше: „Стоящите зад мен няма да бъдат пренебрегнати – те са дори по-близо до мен.”

Някои практикуващи не успяха да си намерят билети и бяха оставени да чакат навън. След

уговорка с отговорниците някои от хората без билети можеха да седят на пода на гимнастическия салон, а другите можеха да гледат предаване на живо в коридора. След това Учителят излезе специално, за да ги види.

Всеки път щом Учителят влезеше в лекционната зала, всички практикуващи реагираха с горещи аплодисменти. След края на последната лекция Учителят отговори на въпроси на практикуващите и тогава някои ученици му подариха цветя и копринени знамена. Това беше чудесен и много хармоничен момент.

На тръгване, когато Учителят стигна до вратата, той внезапно се обърна към лекционната зала, завъртя голям Фалун във въздуха и го пусна към нас. По онова време не го разбирах, но това беше последната серия от Фа лекции, които Учителят щеше да проведе в Китай.

Винаги, когато си припомня онези времена, се чувствам много щастлив и озарен от светлината на Фа. „Безкрайните красота и чудеса трудно се описват с думи.“ („Светът на Фалуна“ в „Хон Ин“, версия „Б“)

- **Истории от времето на преподаване на лекции от Учителя в Дзинан**

От практикуващ в град Дзинан, Китай

Имах възможността да посетя лекциите на Учителя на стадиона Хуантин в Дзинан на 21 юни 1994 година. Бих искал да споделя някои от незабравимите си преживявания, както и тези, разказани от други практикуващи.

- 1) **Преодоляване на изпитания, показвайки състраданието си към практикуващите**

Следобед при втората лекция Учителят позира за снимки с практикуващите на стълбите на стадиона. По това време бяхме изправени пред две трудни ситуации. Беше средата на лятото и времето беше горещо. Дзинан винаги е бил известен като „горящата пещ“. Температурата през този ден беше 37° по Целзий (99° по Фаренхайт). Ние правихме снимки следобяд, в най-горещото време на деня, на горещите бетонни стълби на стадиона. В допълнение имаше няколко хиляди души. Мястото не беше много голямо, така че трябваше да се разделим на групи, за да може всеки да се снима. Пет групи щяха да отнемат около пет часа. Учителят трябваше да изнесе лекция и вечерта, така че разполагахме с по-малко от четири часа, за да направим снимките. Как можеха отговорните за събитието практикуващи да се справят с това?

Точно в този момент Учителят започна да дава указания. Застанал в средата на голямата и шумна зала, Майстор Ли не се нуждаеше от микрофон и не му се налагаше да вика. Той просто даваше сигнали с ръце, казвайки на хората да се преместят наляво или надясно. По това време си мислех за факта, че Учителят е дошъл тук да преподава лекции. Той е бил тестван, сертифициран и одобрен много пъти от правителствените агенции и беше Велик Майстор, така че би трябвало да стои в стая с климатик, с питиета и обслужване. Мислех си, че Учителят ще постъпи като други лектори и ще дойде, когато всички други са готови. Но наред „пещта“ и задуха на тълпата нашият Учител, потейки се, насочваше хората да се подредят и след това се присъединяваше към

множеството за снимката. След това казваше: „Следващата група, бързо.”

Учителят беше зает през целия следобед, докато се направиха всички снимки. Не само че лекцията ни започна навреме, но Той дори ни остави време, за да вечеряме. Ветераните практикуващи от Пекин, Шандун и от североизток бързо се навечеряха, след което заеха най-неудобните места, като коридорите и ъглите, и оставиха добрите места за новите практикуващи. Момченце на около седемгодишна възраст стоеше най-отзад в коридора. Попитах го: „Нямаш ли си място тук? Защо не седнеш?” То отговори: „Аз съм ветеран практикуващ.” Потупах го по гърба, за да не се разплача.

Учителят започна лекцията. Но вътре беше толкова горещо, че много хора започнаха да си веят с ветрила. Когато Учителят каза: „Защо не оставите ветрилата си?”, през стадиона задуха бриз. Всички практикуващи аплодираха състрадателността на Учителя.

2) Символична цена

Таксата за лекциите беше изключително ниска. Посещавал съм много чигонг семинари в миналото. Съдейки от личен опит, едноседмичен семинар обикновено струваше около 120 до 200 юана, а някои бяха и по-скъпи. Таксата на лекциите на Учителя беше 50 юана за 10 дни и някои практикуващи бяха освободени от нея. Защо таксата беше толкова ниска? Не беше заради съдържанието, не че аз можех да разбера цялото съдържание. Беше, защото Учителят открито и „истински води хората към високи нива” и „предлага спасение на човечеството“. „Предлагане спасение на човечеството означава, че вие истински ще се самоусъвършенствате, а не само ще лекувате заболявания и ще поддържате форма.” („Джуан Фалун”) Само с няколко думи Учителят обясни толкова много небесни тайни, от Тайнствения проход и Небесния кръг до Небесното око. Той смая онези, които са обиколили света, за да търсят култивационна практика. Тези практикуващи развълнувано казваха: „В миналото ние пътувахме навсякъде, търсейки такава практика. Сега Учителят достави Фалун Дафа до вратата ни и ние не трябваше да влагаме усилия, за да го получим.” Тези, които постоянно изучават принципите на Фалун Дафа и подобряват своя шиншин, знаят, че книгата „Джуан Фалун” е безценна. Как би могло нещо от обикновения свят да се сравнява с нея? Тъй като Учителят е състрадателен и искаше да намали финансовото бреме за практикуващите, Той направи таксите си най-ниските. Всички казваха, че таксите са просто символични.

3) Пречисти тялото на майка ми

В началото не смятах да взимам 80-годишната си майка със себе си, но по щастливо стечение на обстоятелствата се сдобих с още един билет. Помислих си, че ще е страхотно майка ми да дойде с мен, но тя беше твърде болна. Имаше сериозни проблеми със сърцето и беше изключително слаба. Бъбрекът ѝ отказваше и от болницата ни бяха предупредили, че трябва да остане на легло.

Но майка ми ми разказа за сън, който беше сънувала предишната вечер: „Учителят, облечен в „Джиаша” (дрехи, носени от монасите), дойде да ми преподава.” Внезапно си спомних, че майка ми винаги е вярвала и уважавала Буда. Тя беше мила и можеше да понася трудности. Може би

това беше знак. Ние решихме, че тя ще дойде с мен. Когато влязохме на стадиона и майка ми видя Учителя, тя хвана ръцете ми и каза: „Това е Учителят от съня ми.“ Забелязах, че тя вече плачеше. По време на лекцията се страхувах, че майка ми няма да издържи и че нещо може да ѝ се случи. Но тя се беше съсредоточила върху лекцията и изобщо не изглеждаше като болен човек. Помислих си, че сигурно има предопределена връзка.

Но просветлителното ми качество беше слабо и аз се страхувах да не бъда обременен. Поради това, че не я заведох на втория ден за снимките, тя пропусна ценно преживяване. След като пристигнахме на стадиона на третия ден, видях, че тя изпитва болка, така че аз и един мой приятел се редувахме да я носим на гърбовете си за известно време. Но това беше твърде трудно за нас, така че после я придържахме, докато вървеше. Освен проблеми със сърцето майка ми имаше тумор и силен ревматизъм и не можеше да върви заради болката в ставите. Да не споменавам факта, че краката ѝ бяха осакатени от шестгодишна възраст. Беше ѝ изключително трудно да върви. Ние ѝ помагахме и се движехме напред и всички бяхме изтощени. И все пак аз бях по-притеснен за нейното здраве. Беше ѝ достатъчно трудно дори да стои права. Тревожих се за сърцето ѝ.

Докато съжалявах, че бях използвал възможността да доведе майка ми, погледнах нагоре и видях Учителя да върви към нас. Извикахме: „Учителю!“, но Той не ни отговори. Учителят втренчи поглед в майка ми и изглеждаше, че прави нещо. Когато ни подмина, ние се обърнахме да погледнем. Когато влязохме в стадиона, той все още гледаше гърба на майка ми. По това време всички практикуващи бяха влезли в лекционната зала, но Учителят беше извън залата. Той сигурно имаше някаква работа за вършене. Не се замислихме много за това и веднага влязохме в залата.

На следващия ден тялото на майка ми преживя огромна промяна. Тя уринираше много често и имаше кръв в урината си. След това се почувства много по-добре и всичките ѝ болестни симптоми изчезнаха. Дори туморът ѝ изчезна. Тогава ние осъзнахме, че предишния ден Учителят беше пречистил тялото ѝ. Майстор Ли пречистваше телата на всички по време на лекцията. Защо излезе навън, за да пречисти тялото на майка ми? Може би защото е видял колко опасно е нейното състояние.

Учителят винаги идваше на стадиона рано. Ако през онзи ден бяхме отишли по-рано, Той щеше да има възможност да пречисти тялото на майка ми още тогава, но аз трябваше да изчакам моя съпрактикуващ да излезе от работа и да ми помогне да я нося, така че не успяхме да стигнем до стадиона дори секунда по-рано. Но Учителят ни чакаше в двора само няколко минути преди лекцията. Веднага щом влязохме, Майстор Ли дойде. Той беше много тих и ние не можахме да забележим нищо. Едва когато майка ми преживя големи промени, аз осъзнах какво беше станало. Учителят отдели няколко минути преди лекцията, за да пречисти тялото ѝ, може би защото щеше да бъде твърде късно, ако беше изчакал до самата лекция.

С помощта на Учителя животът на майка ми беше спасен и Той пречисти тялото ѝ. Когато си помисля за това, се чувствам много благодарен на Учителя. Състрадателният Учител беше този, който видя всичко това и предотврати ужасно нещастие, преди то да се случи. Учителят казва: „Аз

ви ценя повече, отколкото вие цените самите себе си!" („Елиминирайте Последната си Привързаност“). Това наистина беше доказано. Учителят също така ни е казвал в различни лекции, че ще бъде отговорен за нас, ако искаме да се усъвършенстваме.

4) Изправен пред злобна нападка

Един ден Учителят се хранел с полуготови спагети за бързо приготвяне заедно с един практикуващ. Когато собственикът на ресторанта ги сервираше, Учителят споменал, че в купата има твърде много сол. Собственикът се ядосал и казал: „Търсиш си бялата! Откъде знаеш преди дори да си ги опитал?“

Учителят не казал нито дума и започнал да яде полуготовите спагети. Собственикът спрял, след като почувствал, че е излял гнева си достатъчно. Учителят излял полуготовите спагети, без да каже и дума. Когато практикуващият почистил масата и занесъл паниците на собственика, той бръкнал с пръст в паницата на Учителя и го облизал. След това казал на собственика: „Твърде солено е. Сложил си твърде много сол.“

Учителят ни е казвал да „не отвърщваме, когато ни удрят или ни ругаят“ и миролюбиво се справил сам със ситуацията.

5) Портиерът на храма Шифо (Каменният Буда)

Един ден Учителят щял да посети храма Шифо. Местният координатор и няколко други практикуващи дошли да видят Учителя, но напразно го чакали дълго време. Следобед те помислили, че Учителят няма да дойде и си тръгнали. Майстор Ли пристигнал малко след това.

Първите, които видели Учителя, били портиерът и неговият внук. Те се заговорили и Майстор Ли им разказал за Фалун Гонг, представяйки го на портиера. Той казал: „Аз съм твърде стар и не добре образован, не мисля, че мога да го практикувам.“

Старият портиер разказал на Учителя за свой семеен проблем. Мозъкът на внука му не работел както трябва, така че момчето не искало да ходи на училище и изоставало с образованието си.

Учителят добродушно потъркал главата на момчето и му дал бонбон. То радостно го изяло.

Не след дълго от дома на портиера пристигнала добра новина. Внукът му се променил напълно. Той станал по-умен, можел да разбира нещата и имал желание да ходи на училище. Започнал да слуша и да получава добри оценки.

Портиерът си помислил: „Майсторът на Фалун Гонг е велик и милостив. Един бонбон промени моя внук. Неговият Фалун Гонг трябва наистина да е добър.“ След това портиерът завел група селяни да практикуват Фалун Гонг.

- **Практикуващи от град Гуйей-ян си припомнят скъпоценните моменти от преподаването на Учителя в Китай**

Има много трогателни истории от четирите посещения на Учителя в град Гуй-ян, за да преподава Фа, когато практикуващи са имали късмета да слушат лично неговите лекции. През последните пет години, без значение колко злостна беше заобикалящата ги среда или колко сложна беше обстановката, решителността на практикуващите да се усъвършенстват и да следват Учителя беше твърда като скала. За да утвърдят Фа, да изразят благодарността си към Учителя и да окуражат останалите практикуващи, тези ученици биха искали да споделят личните си преживявания.

Сияо Уан посетил първата лекционна сесия на Учителя в Гуй-ян. На втория и третия ден от семинара, докато правел второто упражнение, съпругата му (по онова време тя все още не била практикуваща) видяла и почувствала голямо колело от светлина да се върти в челото и над главата ѝ. Тя почувствала главоболие. Сияо Уан попитал Учителя какво се е случило с жена му, а Той му отговорил, че това е нещо добро и да не му обръща внимание. По-късно двамата съпрузи осъзнали, че Майстор Ли е настройвал тялото ѝ. Въпреки че тя все още не била посещавала лекциите, Учителят вече я третираше като практикуваща.

Когато Учителят коригирал движенията на Сияо Уан по време на упражненията, той се почувствал като ударен от ток и енергийният поток бил много силен. Докато държал колелото от двете страни на главата си, той имал силното усещане, че Фалунът се върти в дланите му с висока скорост. Могъща цилиндрична енергийна колона минала през ушите му и достигнала другата му длан. Енергията отново минала през ушите му и се върнала в първата му длан. Това продължило около пет минути. Докато слушал лекциите на Учителя, Сияо Уан почувствал, че върхът на главата му се отварял и затварял като уста на риба. Това се повторило много пъти.

Господин Хъ е на седемдесет и няколко години. Преди да посети курса на Учителя, той вече бил пенсионер по здравословни причини. Всички знаели за лошото му здраве и всяка година лежал в болница за дълъг период от време. Нещо повече, всяка седмица се нуждаел от интравенозни инжекции и приемал лекарства всеки ден. Той имал множество заболявания като ишиас и коронарна тромбоза, предизвикани от работата му, травми на гръбначния стълб и други. Господин Хъ губел съзнание всеки път, когато болките от травмата в гръбнака му се обостряли. Той ходил при много известни лекари в района на Гуй-ян, но не намерил лек. Преди да посети първия курс на Учителя, г-н Хъ слушал речта му в киното на площад Чунлей. Ишиасът му изчезнал още същия ден. По-късно той посетил първата серия лекции на Учителя. През последните 11 години на г-н Хъ не му се е налагало да взема никакви лекарства и не е похарчил нито стотинка от пенсията си за медицински грижи.

Г-жа Джоу, съпругата на г-н Хъ, също имала множество заболявания. Тя страдала от анемия, тромбоцитопатия, стомашни кръвоизливи, бронхиектазии, тежка неврастения и леденостудени долни крайници. През цялата година се нуждаела от бутилки с гореща вода, за да се топли. Опитвайки да намери лек за болестите си, тя посетила различни чигонг курсове и дори отишла в Пекин, за да учи чигонг. Похарчила голяма част от парите си за лекарства и уроци по чигонг, но нищо не помогнало. На първия ден, в който слушала лекциите на Учителя, тя почувствала, че цялото ѝ тяло станало леко и дори бледата ѝ длан порозовяла. Тя веднага осъзнала, че Фалун Гонг

не е обикновен чигонг. Можела да почувства много ясно великодушието и добротата на Учителя, тъй като нямало друг чигонг преподавател, който да коригира движенията на учениците, както го правел Майстор Ли. След тази случка г-жа Джоу започнала сериозно да практикува Фалун Гонг и всичките ѝ болести изчезнали.

Г-жа Хуан е около шейсетте и страда от главоболие от детските си години. През последните три дена от третата сесия лекции на Учителя, след като Майстор Ли завършил лекцията за лекуването на болести, тя се почувствала замаяна. Главата ѝ се залюляла три пъти от едната до другата страна, главоболието ѝ изчезнало и никога повече не се върнало! Скоро след края на лекционния курс тя на два пъти се изгорила. Първия път горещо растително олио се разляло по рамото и ръката ѝ, а втория път вряла вода заляла десния ѝ крак. И в двата случая тя не изпитала болка и нямало подуване, мехури или белези; все едно нищо не се било случило. Г-жа Хуан знаела, че Учителят е този, който я е предпазил.

По време на третата серия лекции в град Гуйей-ян на курса бил доведен парализиран ученик от Училището за изкуства в Гуйей-ян. След като Учителят настроил тялото му, той бил способен да върви. Още същия ден той излязъл от залата, вървейки, и след курса могъл да се прибере у дома без чужда помощ.

Сияое, ученичка от Гуйей-ян, плакала много, докато споделяла опита си след първата серия лекции. Тя благодарила на Учителя за това, че е спасил семейството ѝ. В продължение на повече от година двамата със съпруга ѝ били в много обтегнати отношения. Нито той, нито тя искали да направят компромис и конфликтът ескалирал. Те били на път да се разведат. След като три дни слушала лекциите на Учителя, тя се върнала в дома си, за да се помири със съпруга си. В резултат на това връзката им била спасена и отношенията им станали топли и приятелски.

Отново в Гуйей-ян един практикуващ от улица „Пекин“ седнал до Учителя по време на вечеря. Той забелязал, че Учителят събира ориза, който бил паднал на масата и се зачудил защо такъв известен чигонг майстор бил толкова дребнав. След задълбочено изучаване на Фа осъзнал, че това било проявление на безграничното великодушие на Учителя. По време на лекцията Майстор Ли казал на учениците, че всяка материя притежава живот и в други измерения. Тогава този практикуващ съжалил за невежеството си и за това, че погрешно разбрал Учителя.

- **Дете е излекувано с докосване от ръката на Учителя**

От Дафа практикуващ в Китай

След като научили, че на 31 декември 1994 г. Майстор Ли се готви да напусне Далиян някои Фалун Дафа практикуващи отишли на летището с цветя в ръце, за да се сбогуват с него. Една от практикуващите отишла да чака Учителя със своя седем- или осемгодишен умствено изостанал син.

Майката на момчето нарисувала червена точка на челото му, за да изрази щастието си. Когато

Майстор Ли видял момчето, Той внимателно докоснал главата му. Неконтролируемото хилене на детето веднага изчезнало и изражението на очите му отново станало нормално. Оттогава насам той е нормално дете. Червената точка на челото му също чудодейно станала бяла. Много Фалун Дафа практикуващи станали свидетели как Учителят милостиво коригирал състоянието на момчето. Практикуващ направил двете ценни снимки, показани по-надолу, за да запечата момента.

- **Учителят пречиства телата на практикуващите по време на интервю на живо по радиостанция Тиендзин**

От практикуващ от Уелингтън, Нова Зеландия

През март 1994 г. Учителят проведе втората сесия Фа лекции в Тиендзин. Една сутрин от радиостанция Тиендзин го бяха поканили за живо интервю. Все още си спомням подробностите.

Учителят отговори на обаждане от слушател. Слушателят звучеше като мъж на средна възраст. Той каза, че страда от някаква болест, която не била излекувана, след лечение в много болници. Болестта му причинявала много болка. Той попита Учителя дали би могъл да излекува заболяването му. Майстор Ли му обясни за истинските природа и причини за болестите.

След като изслуша Учителя, той попита: „Учителю Ли, можете ли да пречистите тялото ми?“ Учителят попита: „Много ли е болезнено в момента?“, Той отвърна: „Да! Много е болезнено.“

Учителят каза: „Добре, всички слушатели, ако имате заболявания в дадени части на телата си, направете каквото ви казвам. Станете и се отпуснете. Съсредоточете мислите си върху частта от тялото ви, която е болна. Отпуснете се още и още.....“

След пет-шест секунди Учителят каза: „Добре, раздвижете се малко.“ След това попита: „По-добре ли се чувствате?“

Онзи мъж каза: „Да. Вече не чувствам болка. Много ви благодаря! Покланям се в знак на

признателност по посока на радиостанцията.”

Учителят се засмя и каза: „Моля ви, не правете това.” Онзи мъж се разплака и каза: „Не мога да изразя благодарността си с думи. Беше толкова болезнено през всичките тези години. Благодаря ви.” Учителят каза: „Моля!”

Всеки път като си припомня тази случка, винаги се чудя какъв вид предопределена връзка е имал онзи слушател, за да може да получи такова лечение. Чудя се къде е този човек сега. Неговото преживяване е убедително доказателство за величието на Фалун Дафа.

- **Свръхестествени истории от лекциите на Учителя в Ухан и Гуанджоу**

От Дафа практикуващ от град Ухан, провинция Хубей

На 25 март 1993 г. посетих лекция на Учителя. Докато пътувах в автобуса ми откраднаха портмонето, както и билета за лекцията, който беше в него. Така че когато стигнах до лекционната зала, не можах да вляза в нея, защото нямах билет. Бях силно разтревожена и чаках отпред, докато повечето хора влязоха в залата. Точно преди домакинът да започне да говори, внезапно получих видение в мозъка си за номера на мястото върху билета, който беше „ред 10, място 9.” Така че казах на портиерката и тя потвърди, че „ред 10, място 9” наистина не беше заето, и така ме пуснаха да вляза.

Вярвам, че това беше пример от лекциите на Учителя относно предопределените връзки, според които ако трябваше да посетя лекцията, щях да успея да го направя.

Преди да отида на лекцията, вземах някои китайски лекарства, за да лекувам неразположението си, но след като чух лекцията на Учителя, наистина се почувствах достатъчно здрава, за да захвърля лекарството. Оттогава насам здравето ми е толкова добро, че никога не съм имала нужда да вземам каквото и да било лекарство. Бях свикнала да имам болести в продължение на повече от 20 години, включително издаден лумбален прешлен, хроничен колит, сърдечно-съдови заболявания, недостиг на тромбоцити, тумор на матката, запек и други заболявания. Работодателят ми трябваше всеки месец да плаща заради мен стотици юани медицински разходи. Надявам се, че всеки, който чуе историята ми, ще осъзнае, че Фалун Дафа е наистина чудотворен!

През април 1994 година научих, че една моя колежка се е разболяла от левкемия и е била хоспитализирана. Посетих я и видях, че кожата ѝ беше покрита с жълти петна. Докторът казал, че кръвта ѝ също е с жълт цвят и ѝ предложили да я източат, да я пречистят с химикали и след това да я влеят отново в тялото ѝ. Всяка процедура била на стойност 10 000 юана. Но когато се прибираща в дома си след процедурата, болестта се връщала. Така че трябвало да лежи в болницата. Разказах ѝ моята история и тя се заинтригува и искаше да научи упражненията на Фалун Дафа. След няколко дни успя да излезе от болницата и ме помоли да ѝ покажа упражненията. След като започна да практикува и да изучава Фа, тя постепенно се възстанови и цветът на кожата ѝ отново стана нормален. Когато отидохме в Гуанджоу за лекция на Учителя, тя видя Фалун, покриващ

небето.

Преди да тръгнем за Гуанджоу, съпругът ѝ научи за нашия план и също поиска да дойде с нас. Той каза: „Щом Дафа може да излекува болестите на жена ми, това значи, че Учителят трябва да е много велик. Как може да не дойда, щом Учителят изнася лекция в Гуанджоу?“ По това време аз имах само един билет за съпругата му. Нямах допълнителен билет за него. Той каза: „Дори и да не успея да вляза на лекцията, за мен ще бъде чест, ако просто мога да видя Учителя.“ Така че той настоя да дойде с нас. След като пристигнахме в Гуанджоу, аз и съпругата му влязохме, за да слушаме лекцията. Той, заедно с още над 500 души, които също нямаха билети, седна извън стадиона, за да слуша лекцията на Учителя, която се излъчваше чрез високоговорители. На втория ден един практикуващ трябваше да си тръгне, за да се погрижи за нещо спешно, така че той получи билета на този човек и успя да влезе.

По време на лекцията Учителят ни помоли да мислим за част от тялото си, в която чувстваме дискомфорт. Ако нямахме оплаквания, можеше да си представим наши роднини, които изпитват дискомфорт в някоя част от тялото си. Съпругът на колежката ми беше споменавал за дъщеря си, която била учителка. Нейните гласни струни били увредени преди две години и тя не можела да говори. Проблемът ѝ бил неизлечим. На този ден по време на лекцията, той си представил това некомфортно състояние в тялото на дъщеря си.

След като се прибрал вкъщи, дъщеря му му каза: „На третия ден, след като ти и мама отидохте в Гуанджоу (денят, в който Учителят пречистил телата на практикуващите или на техни роднини), гласът ми се възстанови и започнах отново да говоря.“

На този ден аз мислех за сърцето си. Почувствах, сякаш Учителят сграбчи сърцето ми и когато го направи, ми стана много по-добре. Един млад колежанин, който носеше очила, пребиваваше в нашия хотел и ние му разказахме за лекцията. Той каза, че при думите на Учителя „виждали ли сте Буда или Дао да седят с цигара в уста?“ („Джуан Фалун“) си помислил, че никой Буда или Дао не би носил очила. Докато се прибирал към хотела, чул пукащ звук, който изглеждало, че идва от очилата му. Не му обърна внимание, но когато пристигнал в хотела, открил, че очилата му били счупени. В този момент той осъзнал, че не трябва повече да носи очила, така че ги свалил. Постепенно започнал да вижда без тях, все по-ясно и по-ясно.

- **Ден, който никога няма да забравя**

От Фалун Дафа практикуващ в Китай

Четвърти януари 1995 г. е ден, който никога няма да забравя. Фалун Дафа асоциацията насрочи годишна отчетна среща в залата на Министерството на вътрешните работи в Пекин. По-важното беше, че срещата беше последвана от конференция, на която щеше да бъде обявено излизането от печат на книгата на Ли Хонгджъ, „Джуан Фалун“. По време на церемонията Майстор Ли лично представи книгата си пред света.

Два дни по-рано на асистентските центрове в Пекин бяха раздадени билети за събитието.

Учителят специално помоли част от билетите да бъдат дадени на нови практикуващи, а не само на асистентите на местата за упражнения. Майстор Ли каза: „Искам да се срещна с новите ми ученици.“ На 4 януари, след като свършихме работа и се нахранихме, двамата със съпрактикуващия Лао Мей отидохме с велосипедите си до залата на МВР, за да присъстваме на срещата. Усещах реално, че другите измерения бяха изпълнени с енергия.

Беше обикновена вечер, но в същото време и доста необичайна.

Това беше първия път, когато присъствах на среща на Фалун Дафа практикуващи. Когато влязох в залата, видях много хора. Плакатът над сцената ясно показваше темата на срещата. Масата беше покрита с бяла покривка и зад нея бяха наредени над 10 стола. Бяхме сериозни, тъй като всички знаехме, че Учителят щеше дойде. Настроението в залата беше тържествено и свято.

Когато срещата започна, Уан Джиуен, ръководител на Пекинския клон на Фалун Дафа асоциацията, първо представи годишен отчет. След това той обяви, че предстои издаването на книгата на Учителя - „Джуан Фалун“. Нещо повече, 500 екземпляра от книгата щяха да бъдат подарени на местни и чужди представители и на практикуващи. Докато слушах това, си мислех: „Кога ще мога да видя тази книга? Какво пише в нея?“ Също така се радвах за онези, които щяха първи да се сдобият с книгата.

Когато беше обявено, че Майстор Ли Хонгджъ ще изнесе лекция за новите практикуващи, хората в залата се въодушевиха. Избухнаха горещи и нестихващи аплодисменти.

Видях Учителят да идва! Беше висок и се усмихваше. При появата си ни помахаше с ръце. Изпълнен със състрадание, Той огледа залата, за да види всички практикуващи. Майстор Ли помахаше с ръце дори към практикуващите, стоящи отзад и към онези на втория етаж, за да поздрави тези от тях, които не го бяха виждали преди.

„Честита Нова Година на всички!“ Този поздрав стопли сърцата ни като нежен бриз. Беше изпълнен със състрадание и дълбоко ни развърлува.

След това, Учителят започна лекцията. Обясни ни принципите за самоусъвършенстване към високи нива. Учителят също така ни помоли да протегнем ръцете си, за да почувстваме въртенето на Фалуна. Той ни обясни принципите на самоусъвършенстването с прости думи. Много от нас дълго време ги бяха търсили в чигонг системи на ниски нива и лекцията на Учителя разкри загадки, които ни бяха измъчвали години наред. Беше като слънчева светлина, която пробива облаците и ни показва пътя. Лекцията на Учителя ни пренесе в гигантския космос и ние започнахме да разбираме дълбоките принципи на вселената. Беше толкова необикновено и пленително. Присъствието на лекцията в тази зала изглеждаше по-ценно дори от четенето на книги в продължение на сто години! Учителят каза, че днес излиза „Джуан Фалун“ и че скоро ще имаме възможност да я прочетем. Той ни обясни, че когато получи Фа, човек ще дойде да изучава принципите на самоусъвършенстването. Усъвършенствайки се според Дафа, човек ще постигне Съвършенство. Оттогава насетне се надявах, че ще мога скоро да получа Фа!

Така изслушах лекцията на Учителя. С уважение към Майстор Ли и копнеейки за Фа, всички практикуващи в залата слушаха внимателно. Лекцията продължи два часа, без никой да стане от мястото си.

По това време не осъзнавах важността на тази среща. Оттогава не съм имал възможност отново да срещна на живо нашия уважаван Учител. Разбира се, аз все още мога да видя Майстор Ли. Виждам на видеозаписите, когато изучавам Фа. Дори още по-често мога да видя Учителя чрез свръхестествени способности.

Времето лети и изминаха толкова много години. Но този чудесен момент ще остане завинаги в сърцето ми. В дългото и мъчително пътуване той ме мотивираше да следвам усърдно Учителя през Фа коригирането.

През последвалите години на самоусъвършенстване стигнах до разбирането, че Фашъните на Учителя са винаги до нас. Докато уважаваме Учителя и Фа, вземаме Фа за Учител, имаме праведни мисли и извършваме праведни действия, чрез напътствията на Учителя ние ще станем Дафа практикуващи от периода на Фа коригирането. Книгата на Майстор Ли „Джуан Фалун“ съдържа Фа, който бях търсил. Тя е изключително ценна и принципите на Фа се проявяват във всичко. Със сърцата си ще стигнем до просветление.

- **Незабравимо присъствие на лекцията на Учителя в Харбин през 1993 година**

От Дафа практикуващ от град Харбин, Китай

За пръв път срещнах Фалун Дафа през юли 1993 година и имах късмета да присъствам лично на лекцията на Учителя в хокейната зала „Фейчи“ в Осми район на град Харбин, провинция Хъйлундзян. Научих за лекционната сесия много късно. Когато разбрах за нея, билетите вече бяха разпродадени. По план лекцията на Учителя трябваше да започне в 17:00 часа. Отидох до залата много преди началото. Щом стигнах до предната врата, една жена се приближи до мен и ме попита дали имам нужда да си купя билет. Тя ми продаде билет за 50 юана и направо ме заведе до мястото ми. По-късно разбрах, че тази жена беше служителка на стадиона. Мястото, което тя ми продаде, беше с добро разположение, точно където си почиваха хокеистите. Трябваше да чакам дълго след като заех мястото си, така че си поговорих с жената. Тя бе купила билета за себе си, но ми каза, че не е способна да живее според изискванията на Учителя, въпреки че знае, че Фалун Гонг е наистина добър. Помня името ѝ - Жу.

Имах благословията да получа място. Стадионът побра между четири и пет хиляди души, повечето от които идваха от други градове. Когато Учителят влезе и мина точно покрай мен, публиката пламенно аплодираше. Учителят беше висок и добре сложен, облечен с риза с къс ръкав. Той вървеше с лека походка към центъра на стадиона, съпроводен от горещите аплодисменти на публиката. Трудно ми беше да повярвам, че е възможно да имам тази велика предопределена връзка да срещна Учителя. Той стоеше точно пред мен, преподавайки закона на вселената.

Докато слушах лекцията, лицето на Учителя ми изглеждаше като образа на Буда. По това време нямах добро разбиране за Фа и горях от нетърпение да видя изображението на Буда по-ясно. Щом се опитах да го фокусирам, не можах да видя нищо. Когато нямах привързаност към това, което виждах и се концентрирах само върху лекцията, образът на Буда се появяваше отново.

Учителят полага много грижи за практикуващите, така че изнесе специална лекция в Съюза на работниците в Харбин. Тъй като ние имахме много ограничено разбиране за Фа, Учителят спря по средата на лекцията и помоли всеки да почувства въртенето на Фалуна върху ръката си.

За да помогне на практикуващите в Харбин да се подобрят колкото е възможно по-бързо, Учителят уреди конференция за обмяна на опит с практикуващи от други градове на стадиона на Учителския университет в Харбин. Майстор Ли отиде там заедно с един практикуващ.

Един ден след лекцията аз тихо наблюдавах Учителя, докато Той стоеше на не повече от две стъпки от мен, слушайки споделяне на практикуващ. На живо Майстор Ли изглеждаше много по-млад, отколкото на снимки, и много мил. Нямах абсолютно никакви мисли в този момент, а просто стоях там и гледах. Не можех да повярвам, че бях наистина толкова близо до него. След лекцията, когато повечето практикуващи се разотидоха, аз също се приготвих за тръгване, но преди да си тръгна, не успях да се сдържа и се обърнах още веднъж. В този момент забелязах, че Учителят също ме гледаше.

Следващите няколко пъти, когато видях Учителя да излиза на стадиона, подобно на много други практикуващи и аз ръкоплясках. Спомням си, че на последния ден от лекцията онзи образ на Учителя като Буда се появи толкова ясно, като че ли на сцената беше поставена Буда статуя. С образа на Буда Учителят започна да преподава лекцията. По-късно образът на Буда изчезна и мястото, на което стоеше Учителят, заблестя със златна светлина. Гласът на Учителя беше единственият звук на стадиона. След края на цялата сесия лекции много практикуващи подариха копринени банери, за да покажат своите благодарност и уважение. Учителят обяви, че в Харбин ще бъдат установени няколко места за правене на упражненията и назначи няколко асистенти да помагат на практикуващите.

Накрая Учителят завърши лекционната сесия. Не мога да си спомня много от думите му, но дълбоко в сърцето си знам, че възможността да слушаш лекциите на Учителя лично е много рядка. Знам, че Учителят е велик и че трябва да вярваме в него. Той каза на всички практикуващи на стадиона, че всички те имат дълбока предопределена връзка с него. Учителят също така каза на практикуващите, когато се изправят пред някакво изпитание, да си спомнят думите му:

„Когато е трудно да се понесе, можеш да го понесеш. Когато е невъзможно да бъде направено, можеш да го направиш.“

Накрая Учителят направи серия от жестове с ръце към една част на стадиона и после направи кръгообразно движение с дясната си ръка към всички практикуващи.

Всеки път щом си спомня тези преживявания, те ми се струват още по-ценни: гласът на Учителя и

изражението на лицето му, как понася всички трудности за съзнателните същества; тези неща ме окуражават и вдъхновяват, и се превърнаха във вечен, ценен момент, който ме придружава по светлия път на Фа коригирането.

- **Чудодейно лично преживяване от преподаването на Фалун Дафа от Учителя в град Ухан**

От Дафа практикуващ от Ухан

Страдах от няколко болести и бях претърпял множество операции. Трябваше да понасям неопишуема болка. След като лекарите в болницата не можах да ме излекуват, практикувах няколко вида чигонг. Въпреки това проблемите ми продължаваха.

През март 1993 г. Фалун Гонг стигна до град Ухан. Успях да си купя билет за курса по Фалун Гонг от градската Чигонг асоциация. Билетът, който купих, беше за десетдневна сесия. Цената му беше 50 юана за хора, посещаващи го за първи път и 25 юана за онези, които бяха посещавали предишни сесии. Обикновено полудневен семинар на който и да било друг чигонг майстор би струвал 100 юана. След като слушах първата лекция в залата на кметството, бях толкова заинтригуван от задълбочения и велик закон на Учителя, че напълно забравих за моите „болести“. Чувствах се, сякаш бях търсил този велик закон от стотици хиляди години. Свръхестественото в ситуацията беше, че не бях видял Учителя да ме лекува, и все пак всички болести, които утежняваха живота ми, внезапно изчезнаха. Чувствах се, сякаш внезапно беше премахната верига, която силно ме е ограничавала. След лекцията, докато карах колелото си на път за къщи, усещах как сякаш някой ме буташе напред. Когато погледнах назад, зад мен нямаше никой. Спомних си думите на Учителя, че неговият Фашън ще ни предпазва и това беше самата истина.

Радостта, която изпитвах с моето леко и свободно от болести тяло, ме подтикна да предприема нещо, за да предам великолепието на Фалун Дафа на повече хора с предопределени връзки.

По време на лекциите се случи друго забележително събитие. Тъй като всички чувствахме, че Фалун Дафа е много добър, аз и един друг практикуващ отидохме да купим звукозаписно устройство и звукозаписни ленти, за да запишем лекциите. Искане да запишем преподаването на Фа от Учителя. Щом вторият ден от курса започна, натиснахме копчето за запис. Тогава някой ни каза, че Учителят не е разрешил правенето на звукозаписи. По онова време просветлителното ни качество беше слабо, така че продължихме да се занимаваме с нашия запис. Когато се прибрахме у дома и извадихме лентата, открихме, че тя беше скъсана на много парчета. Всички присъстващи бяха шокирани.

По-късно, когато Учителят участваше в радиопредаване и отговаряше на въпросите на слушатели по стопанската радиостанция на Чандзян, ние го попитахме дали можем да запишем предаването. Майстор Ли се усмихна и каза „Да“, така че направихме записа.

Една моя позната имаше сериозен медицински проблем и беше прикована на легло. Един ден, когато роднините ѝ отишли на работа, те оставили включено радиото, за да може тя да слуша. Точно по това време Учителят изслушвал въпроса на друг пациент по радиото. Майстор Ли

помолил този пациент да подпре тялото си с ръце върху масата и да го отпусне. Следвайки инструкциите на Учителя, моята позната сложила ръцете си върху скрина до леглото и също отпуснала цялото си тяло. Веднага след това успяла да стане от леглото и да се погрижи за себе си. Когато роднините ѝ се върнали у дома, те били много щастливи. Много от тях впоследствие бяха започнали да се усъвършенстват във Фалун Дафа.

- **Видях Учителя в Ухан през 1993 година**

От Дафа практикуващ в Ухан, Китай

През пролетта на 1993 г. Учителят посети Ухан, за да изнесе лекции в залата на централното ниво на отдела за научни изследвания. Тъй като това беше първото му преподаване на Фалун Гонг в Ухан, Учителят доведе трима свои ученици от Пекин и три дни лекува болестите на пациенти, за да даде възможност на повече хора да научат за Фалун Гонг. Посетителите се увеличаваха с всеки изминал ден. Особено на третия ден идваха като безкраен поток. Много хора не искаха да си тръгват, докато не се стъмнеше. Хора с различни заболявания, особено тези със сложни и нелечими болести, бяха дошли от различни места. След лечението на Учителя всички те чудодейно бяха излекувани. Благодарение на тези събития много хора осъзнаха тайнствеността на Фалун Дафа и великото милосърдие на Учителя.

Едно събитие ме впечатли особено много. Възрастна жена беше доведена в залата от съпруга си и от снаха си. Тя беше парализирана от няколко години и не можеше да се грижи за себе си. Те ѝ помогнаха да застане до Учителя. Тя се подпря на един стол, защото не можеше да стои стабилно. Учителят просто я погледна, без да движи ръцете си. Малко след това Той я помоли да се изправи. Първоначално тя се страхуваше, но тогава Учителят я окуражи да не се страхува, така че тя бързо се изправи. След това Той я помоли да пристъпи напред. Тя се поколеба за кратко, но накрая с подкрепата на всички направи крачка напред. След това уверено вървеше напред. По-късно беше помолена да изкачи стълбите, но не посмя да го направи. Учителят ѝ каза: „Изкачи се, всичко е наред“, и тогава тя изкачи стълбите. След лекцията тя дори вървя сама до дома си. Когато излязох от залата, я видях сама да се разхожда наоколо, така че я попитах защо не е останала вкъщи, за да си почива. Тя ми отговори: „Не знам защо. Просто искам да вървя. След като се прибрах вкъщи, все още имах желание да продължа да вървя. Така че вървах напред-назад из дома си и след това, вървейки, се озовах тук. Не съм се движила така от толкова много години. Толкова съм щастлива!“

Има една друга случка, която никога няма да забравя. Тази конкретна лекционна сесия беше десетдневна. Учителят отделяше по повече от час и половина всеки ден, за да преподава Фа и след това ни учеше на упражненията. Един ден, след като курсът започна, мъж на около 40 години искаше да влезе без билет. Обслужващият персонал го спря и му обясни, че трябва да има билет, за да влезе в залата. Той не ги слушаше, а вместо това започна да се кара с тях, казвайки: „Дойдох, за да го предизвикам (Учителя). Моят учител е над стогодишен, но изглежда много млад.“ Той изрече и много нецензурни думи. По-късно през деня Учителят научи за тази случка и позволи на мъжа да влезе. След като изслуша лекцията на Учителя, той много тихо си тръгна. След това отиде при персонала и каза: „Няма повече да причинявам неприятности. Той е истински Учител“.

Всеки път, когато си припомня щастливите дни, когато имах късмета да слушам лекциите на Учителя, изпитвам дълбоко уважение и благодарност към Него. От всяко едно чудо, което лично преживях, осъзнах великото и състрадателно спасение, което предлага Учителят, и чрез тях вярата ми в Учителя и Дафа стана още по-непоколебима.

- **Станах свидетел на пречистването на тялото на практикуващ, извършено от Учителя**

От практикуващ от град Далиян

Учителят дойде в Далиян на 27 март 1994 г., за да преподава Фа лекции за първи път. Пред лекционната зала видяхме жена на около 50 години. На нея ѝ беше трудно да върви сама, затова съпругът ѝ я внесе в залата на гръб. Тя седна на първия ред в плетен стол, който си бяха донесли, което привлече вниманието на много практикуващи.

От разговора си с нея научихме, че е научен техник. Бе претърпяла сериозна операция на шиен прешлен през 1991 г. и е била в състояние да се върне на работа едва две години по-късно. Скоро след това, по време на едно бизнес пътуване, настинала и се разболяла тежко. Опитала различни варианти на лечение, но нищо не помогнало. Тогава един практикуващ, който бил присъствал на лекциите на Учителя, ѝ разказал за Фалун Гонг и ѝ препоръчал да прочете книгата „Фалун Гонг“. Практикуващият също така ѝ казал, че Учителят скоро ще да дойде в Далиян, за да изнесе лекции. Тя прочела книгата и добила някакво разбиране за Фалун Гонг, така че си купила билет и дошла на курса.

Преди началото на лекцията Учителят я беше видял. Той помоли няколко практикуващи, които му асистираха на семинара, и няколко членове на екипа на Чигонг асоциацията на Далиян, да я убедят да върне билета си и да си тръгне. Съпругът ѝ отиде да говори с Учителя. Майстор Ли му каза, че няма да лекува болестите на никого. Съпругът ѝ отговори: „Ние не сме тук, за да бъдем излекувани. Ние четохме вашата книга и слушахме аудиозаписите на вашите лекции преди две седмици. Ние сме тук, за да се усъвършенстваме“. Учителят каза: „Този практикуващ има добро просветлително качество“. След това Майстор Ли отиде да се срещне с жената.

Когато Учителят дойде до нея, тя се изправи. Той я помоли да седне и потупа по два пъти врата и главата ѝ. След това Учителят пречисти рамото ѝ. После я помоли да върви. Когато тя, вървейки, стигна до центъра на залата, Учителят я помоли да спре. Тогава Той пречистил краката ѝ. След това Учителят каза: „Добре! Сега отново опитай да вървиш“.

Тя вървя напред-назад. Много практикуващи се изправиха и я аплодираха.

След лекцията тя почувствала краката си много леки. Излезе от залата, вървейки сама, и се прибрала до дома си с автобус. По-късно тя не само можела да върви без чужда помощ, но можела и сама да се изкачва и слиза по стълби. Вече нямало нужда някой да я носи. Това беше истинско чудо. Учителят беше пречистил тялото на тази истинска практикуваща.

От посещенията на лекциите и от собствените си преживявания тя бе стигнала до разбирането, че Дафа е наистина великолепен и свръхестествен. Бе решила да се култивира усърдно и солидно във

Фалун Дафа. За да благодарят на Учителя, че я е спасил, тя и нейният съпруг направиха красив банер с надпис „Фалун Гонг е скъпоценна наука“. След края на лекционния курс те бяха показали банера на Учителя.

- **Да завещаш праведно свидетелство: Спомени на практикуващ за ранните години на Фалун Дафа в Китай**

От Юан Лу, Фалун Гонг практикуващ от Североизточен Китай

През пролетта на 1992 г. в Североизточен Китай се появи необикновена и великолепно практика, наречена Фалун Гонг. Фалун Гонг приличаше на бляскава лъскава перла, която със заслепяващата си яркост разпиляваше праха, утаил се в съзнанията на хората и разясняваше пътя за самоусъвършенстване. За да разпространи Фалун Гонг и да спаси всички същества, основателят на Фалун Гонг, г-н Ли Хонгджъ, напусна дома си, за да посети Пекин, Шандун, Тайюан и други места, в които да проведе лекции, за да разпространява Фа и да преподава практиката.

Тъй като все повече и повече хора идваха да изучават Фалун Гонг, а нямаше официално издадена книга, Учителят написа „Фалун Гонг в Китай“. Понеже Майстор Ли нямаше средства да плати за авторските права, Той взе назаем 8000 юана, за да публикува „Фалун Гонг в Китай“. Първата партида с книги беше разпространена и разпродадена във всички местни книжарници. Когато хората с предопределени връзки да научат практиката нямаха пари да си купят книгата, Учителят им даваше безплатно копие. След като всички книги бяха продадени, нямаше достатъчно събрани средства, за да се изплати сумата, взета назаем за авторските права. В началото на Учителя му беше много трудно да разпространява практиката. Майстор Ли изиска таксите за курсовете му да бъдат възможно най-ниски. Беше невъзможно да се предлагат безплатни курсове в обществото, тъй като трябваше да се наеме лекционна зала и трябваше да се плати такса за обслужването на организацията, която беше домакин на събитието. След като се покриеха различните разходи, оставаха много малко пари. Колкото и малко да бяха, Учителят не вземаше и стотинка от тях. Той искаше те да се съхраняват от практикуващ от всеки асистентски център в различните региони. Учителят ясно подчерта, че тези пари представляват самоотвержеността на Фалун Гонг практикуващите и тяхната подкрепа за Фалун Гонг. Ето защо парите можеха да се използват единствено за развитието на Фалун Гонг. Например, веднъж дъщерята на Учителя се нуждаеше от пари, за да се запише за курсове, и тъй като беше краят на месеца, семейството нямаше останали средства. Съпругата на Учителя зае пет юана от него. Когато тя получи заплатата си, Учителят поиска обратно петте юана с думите: „Това са пари на Дафа; тези специални средства могат да се използват единствено за тази конкретна цел“.

Учителят живееше много скромен живот в обикновена сграда, която през зимата нямаше отопление. Единственото електрическо устройство беше телевизорът и всички мебели бяха в старомоден стил от 80-те години. Учителят беше строг с дъщеря си и ѝ даваше само по 100 юана месечно за ежедневни разходи, включително за училищните такси. Едно лято съпругата на Учителя заведе дъщеря им до Пекин, за да се срещнат с Майстор Ли, и Той купи на дъщеря си чифт обувки, които струваха само 2 юана. Жизненият стандарт на семейството на Учителя беше сред най-

ниските дори за град Чанчун.

Където и да отидеше Учителят, Той винаги ни учеше чрез собственото си поведение, за да остави пример за учениците си. В края на 1994 г. Майстор Ли завърши преподаването си в Китай и в началото на 1995 г. замина да разпространява практиката зад граница. Сега Дафа е широко разпространен в над 60 държави и навсякъде носи ползи на хората.

В началото на лятото на 1995 г. Учителят похарчи всички пари, останали от изнасянето на лекции в Китай, за да направи видеозаписи на лекциите и да ги разпреди на всички асистентски центрове в страната. Целият комплект съдържаше пет видеоленти и беше с продължителност 900 минути. По онова време в Китай имаше почти хиляда асистентски центъра, които използваха този комплект от записи, за да разпространяват практиката. Само в рамките на няколко години, над 100 милиона души започнаха да практикуват Фалун Гонг и да се облагодетелстват от него, като телата им оздравяваха, а моралът им ставаше по-добър. Това спомогна за подобряването на характера и духовността на човешката цивилизация. Приносът на Учителя за достойнството и добродетелта в Китай, на всички хора и на цялото човечество не може да се опише с думи. Той е безграничен и огромен!

През пролетта на 1992 г. Учителят започна да разпространява Фа и да преподава упражненията из цялата страна. Всеки път, когато Учителят изнасяше лекция, Той винаги неуморно и искрено учеше практикуващите на следните принципи: „Култивацията във Фалун Гонг директно се цели в съзнанието на човек“, ние култивираме „Джън, Шан, Жен“ (Истинност, Доброта, Търпение) едновременно; и самоусъвършенстващите се трябва да се интересуват по-малко от „репутация, материални интереси и чин“, за да преобразуват добродетелта в гонг и да продължат истински да се усъвършенстват и да поддържат своя шиншин.“ Фалун Гонг притежава огромна сила и гонгът на самоусъвършенстващите се расте много бързо. Учителят дава възможност на всеки практикуващ да се усъвършенства, безценно богатство, което не може да се купи, независимо колко пари сте готови да платите! Заради това Фалун Гонг привлича безброй хора с предопределени връзки да се присъединят към практиката за самоусъвършенстване. Аз съм един от тези предопределени хора, който видя и чу много истински чудеса. Станах свидетел на много трогателни случки и видях с очите си как чудодейните лечения на Учителя дадоха втори живот на много тежко болни практикуващи. Никога няма да забравя тези събития.

Не беше лесно, когато Учителят започна да преподава Фа и упражненията, защото повечето хора, присъстващи на курсовете, бяха болни и бяха дошли, за да бъдат излекувани заболяванията им. По време на лекциите те не разбираха много от Фа принципите, които преподаваше Учителят, но чувстваха, че учението е добро и разумно. По време на всяка лекция телата на практикуващите претърпяваха огромни промени. Те се чувстваха освободени от заболявания и извличаха големи ползи. Поради това, независимо къде преподаваше лекции, много хора следваха Учителя и слушаха сериите от лекции отново и отново. Едва когато най-накрая разбираха Фа принципите, които Учителят преподаваше, те истински започваха да се усъвършенстват и преминаваха отвъд първоначалните си стремежи за лечение и укрепване на тялото.

Един мой роднина живееше в град Чанчун в същия район, в който живееше и Учителят. През лятото на 1992 година той получи слепване на червата и трябваше да бъде приет в болница. Докторът каза, че ще бъде много трудно да го излекува с хирургична намеса, защото той вече два пъти беше претърпял такава. Лекарствата не помагаша и всичко, което му оставаше, беше да чака смъртта си. Членовете на семейството му бяха много разтревожени и търсеха лечение навсякъде. Един Фалун Гонг практикуващ, работещ на същото място, където и моят роднина, му каза: „Има един чигонг майстор в Чанчун. Майстор Ли изнася лекции, за да преподава Фа и упражнения. По време на лекциите много практикуващи, страдащи от сериозни и сложни заболявания, дори безнадеждни заболявания, напълно се възстановиха, след като телата им бяха настроени и пречистени от Майстор Ли. Сега завърши четвъртият курс и след два дни Майстор Ли заминава за Пекин“. Моят роднина помолил този практикуващ да отправи молба към Учителят да го излекува. След това практикуващият обяснил ситуацията на Учителя и Той се съгласил да приеме пациента в дома си.

Семейството на роднината ми го закарали с такси до дома на Учителя. Майстор Ли бил много гостоприемнен. Докато говорел на пациента, Учителят отворил прозореца и преместил ръка към мястото на заболяването му. След това сграбчил съществото, което причинявало болестта, и го изхвърлил през прозореца. После Учителят донесъл чиния с плодове и дал на пациента да яде банани. Болният казал: „Не смея да ги изям. Не съм ял нищо от седем дни“. Практикуващият веднага казал: „Учителят иска да ядеш, така че просто го направи. Не се притеснявай“. След като пациентът изял няколко банана, не почувствал никаква болка. Изял още няколко и все още не изпитвал болка. В този момент съпругата на роднината ми разбрала какво е станало и коленичила, за да благодари на Учителя, че е спасил живота на мъжа ѝ. Майстор Ли помогнал на жената да се изправи. Роднината ми опитал да даде някакви пари на Учителя, за да изрази благодарността си. Майстор Ли казал: „Не искам дори стотинка. Просто се прибери вкъщи и практикувай!“ След като се върнал у дома, моят роднина можел да яде и пие нормално, а също така можел и да върви и да кара колелото си. От благодарност към Учителя цялото семейство на роднината ми посети петата лекционна сесия, която Учителят проведе в град Чанчун. След лекциите роднината ми преживя големи промени в тялото и съзнанието си и разбирането му за света също се промени. Този практикуващ впоследствие се посвети на това да асистира на Учителя в разпространяването на Дафа и спасяването на повече предопределени хора. По своя инициатива той изпрати Дафа книги в родния си град и помогна на много хора да научат за Фалун Дафа. Той практикува Фалун Дафа и безрезервно вярва в Учителя, следвайки го по пътя на самоусъвършенстването.

През юни 1993 г. Учителят проведе шестата серия лекции в град Чанчун. Мой роднина взел със себе си по-малката си сестра от друг град, за да посети курса. Тя страдала от сърдечни проблеми и ѝ било много трудно да върви. Практикуващият, работещ на същото място, където и моят роднина, обяснил на Учителя и състоянието на по-малката сестра на роднината ми. В деня преди курса Учителят дошъл в дома на роднината ми с такси и настроил и пречистил тялото ѝ, което ѝ позволило да може да ходи без затруднения. Лечението на нейния проблем в болница би струвало над 100 000 юана, а Учителят я излекувал, без да поиска нищо в замяна. Семейството на роднината ми било скептично настроено. Учителят казал с усмивка: „Ако не вярвате, вървете в

болницата, за да проверите!“ С благоговение и признателност към Учителя, семейството ѝ я завело в болницата за преглед. От болницата съобщили, че нейното заболяване е излекувано и че всичко с нея е наред. Тогава моят роднина довел по-малката си сестра, за да посети курса на Учителя. След 10 дни лекции всичките ѝ заболявания изчезнали. Когато се прибрала обратно у дома, тя можела сама да се грижи за себе си и да се справя с обикновената домакинска работа. Спестила 100 000 юана и чудодейно оздравяла, без да има каквито и да било болки. Виждайки това, нейните приятели похвалили Фалун Гонг с думите: „Фалун Гонг е толкова чудодеен!“ Всички те проявили интерес да слушат лекциите на Учителя и да практикуват Фалун Дафа. Беше точно, както казва Учителят: „Непременно ще има изключителни хора. Тези, които наистина имат предопределена връзка и могат да се просветлят, ще дойдат един след друг, влизайки в Дао и получавайки Фа“. („Просветление“ от „Есенции за Усърден Напредък“)

В края на 1992 г. и началото на 1993 г. Учителят участва в Източното здравно изложение в Пекин. По време на изложението Той доброволно настрои и пречисти телата на хора с предопределени връзки. Правейки това, Той разпространи Фалун Гонг в обществото.

Майстор Ли Хонгджъ получи повече награди от всеки друг на Изложението. Сред тях бяха „Награда за прогрес на авангардната наука“ и най-авторитетната – „Специалната Златна награда“ на изложението. Освен това Майстор Ли Хонгджъ беше награден с приза „Най-популярен чигонг майстор“.

По време на Изложението Учителят направи и много чудеса. След като мой роднина разбра, че Учителят участва в изложението, той дойде в Пекин със свои приятели, включително и свой съсед, който страдаше от рак. Той не можеше да ходи и трябваше да бъде донесен на изложението от семейството си. След като беше настроен и пречистен от Учителя, той веднага си възвърна способността да върви. Друг пример беше Сун Баорон, жена от Пекин, която беше осакатена в автобусна катастрофа. Тя лежала в болница цяла година. Семейството ѝ я донесе на Изложението на гръб. След като беше настроена от Учителя, тя чудодейно се изправи и отново можеше да ходи. Оттогава, без значение къде Учителят провеждаше курсове, тя го следваше и слушаше лекциите му. Когато Учителят проведе седмата лекционна сесия в град Чанчун, аз я видях в добро здраве и сякаш много млада. Имаше също и един практикуващ на около тридесет години, чийто гръб беше

превит под прав ъгъл. След като Учителят го настрои на място, мъжът бавно се изправи с пукащ звук, идващ от гръбнака му и изглеждаше като всеки друг човек. Могъществото на Фа и гонг силата на Учителя са несравнимо чудотворни. По време на Изложението Майстор Ли излекува много пациенти с nelечими болести и такива, които страдаха от тежки и сложни заболявания. Той беше приет много добре. Майстор Ли дари всички приходи от втората си лекция на Китайската фондация „Джианий Йонгуй“ - организация, управлявана от Министерството на обществената сигурност, която награждава съвестни хора и хора с висок морал, които доброволно се борят с престъпността.

На 27 декември 1993 г. Китайската фондация „Джианий Йонгуй“ удостои Майстор Ли Хонгджъ с почетна грамота.

Десет години изминаха като миг. Нещата, които преживях едно след друго, остават свежи в паметта ми. Учителят спасяваше съзнателни същества със състрадание и защитаваше всички хора с предопределени връзки. Майстор Ли направи толкова много неща за нас, и все пак не иска никаква отплата, освен практикуващите да имат сърца за самоусъвършенстване. Въпреки че се сблъскахме с големи трудности по пътя на самоусъвършенстването, те не могат да разклатят нашето решение да следваме Учителя. Вратата ни расте солидно и непоколебимо.

През 1994 година имах щастието да се докосна за първи път до практиката Фалун Дафа. Посетих седмата серия лекции на Учителя в град Чанчун, провинция Дзилин. Повече от три хиляди души присъстваха на лекционната сесия. Поради големия брой посетители лекциите бяха разделени на дневни и нощни класове, продължаващи общо десет дни.

На първия ден отидохме на лекциите с тролейбус. Той спря по средата на пътя, така че всички ние трябваше да слезем и да вървим пеш. Лекцията се провеждаше в лекционната зала на Университета Дзилин, на около 3 километра от нас. Нямахме много време за губене. Тъй като всички мислехме, че ще закъснеем, ускорихме крачка. Един от нас беше пациент, който имаше прищипан нерв в гръбначния си стълб. Той пребиваваше в Чанчун вече повече от месец и до момента беше похарчил над хиляда юана. Толкова много средства бяха похарчени и все пак той не беше излекуван в болницата. Той беше чул за лекцията на Учителя и дойде с нас. Говоря ви за

истинско чудо! Дори с тормозещата го болка този пациент успяваше да върви със същата скорост като другите. Скоро след това главоболието му изчезна и другите му симптоми също. До момента, в който той пристигна на курса, всичките му симптоми бяха напълно изчезнали. Докато вървеше, Учителят му помогна, като пречисти тялото му. След десетте лекции той беше напълно здрав.

По онова време след всеки курс учениците възхитени се събираха около Учителя. Майстор Ли притежаваше изключителна енергия. Той носеше сив костюм и бяла риза и изглеждаше много млад. Учителят винаги се усмихваше любезно, когато разговаряше със свои ученици. След края на всяка лекция ние не искахме да си тръгваме. Винаги искахме да останем близо до Учителя малко по-дълго, да го видим за малко по-дълго. Всеки път чакахме, докато Учителят се качи в колата си, преди да напуснем района на залата.

На 1 май преди обед домакините предадоха молба на учениците, които питаха дали могат да си направят групова снимка с Учителя. Той се съгласи. Така че всеки ученик застана в една редица с другите ученици от същия регион. Тогава Учителят позира за снимка с всяка група. Когато беше ред на групата от региона на река Бин да си направи снимка, един около 60-годишен ученик седеше на дървен стол на първия ред. Косата му беше цялата бяла. Учителят дойде до него и го попита защо е седнал. Той отговори, че не може да стои стабилно изправен. Учителят го помоли да застане на последния ред. Когато фотосесията приключи, Майстор Ли отиде при ученика, стисна ръката му и му каза да захвърли бастуна си. Въпреки че той все още не го знаеше, жена му вече беше изхвърлила бастуна му. Тогава Учителят му каза да върви напред. И така, като малко дете, той правеше стъпка след стъпка. Той вървеше в кръг из залата с усмивка на лице. От този ден нататък той не се нуждаеше от бастуна си, за да върви. Той вървя пеш до лекционната зала и след това можеше сам да се грижи за себе си.

Случки като тази ставаха често.

Учителят казва:

„Мисля, че тези, които лично могат да слушат лекциите ми, честно казано... в бъдеще ще осъзнаете, че този период от време е изключително ценен.“ („Джуан Фалун“)

Действително чрез тези свръхестествени преживявания, видяхме великото състрадание, мъдростта и търпеливото божествено сърце на нашия Учител. Благодарение на тези незабравими преживявания, аз бях мотивиран да се усъвършенствам още по-усърдно, да извървя всяка стъпка от пътя си добре и да изпълня предисторическите си обети.

- **Спомен за лекциите на Учителя в Ухан, Китай**

Учителят посети Ухан три пъти, след като представи Фалун Гонг пред обществеността през 1992 година и проведе там пет деветдневни лекционни сесии. Много местни практикуващи имаха щастието да присъстват на Фа-лекциите. Когато практикуващите си припомнят този период от време, те се чувстват щастливи, специални и възхитени.

Практикуващите, които са присъствали там, споделиха тези преживявания. Надяваме се, че повече практикуващи ще споделят преживяванията си, за да покажат величието на нашия Учител и на Фалун Дафа.

- Когато Учителят дойде в Ухан, за да изнесе лекции за втори път, г-жа Джан доведе внука си, който беше само на няколко години. Той беше кривоглед и изглеждаше странно. Също така беше много срамежлив и не говореше много. Преди да тръгнат от къщи, баба Джан му каза да се държи възпитано, ако срещне Учителя. Когато бяха на известно разстояние от залата, в която щяха да се проведат лекциите, момчето внезапно се отскубна от ръката на баба си и се затича към залата. В този момент Учителят тъкмо слизаше от колата си. Момчето се приближи до него и го поздрави с думите: „Дядо Ли.“ Учителят му се усмихна и го потупа по главата. Оттогава кривогледството на момчето изчезна. Отвори се и Небесното му око. Момчето се превърна в много благороден практикуващ.

- Една жена на около 70 години имаше гърбица. Тя страдаше толкова много, че понякога не искаше да живее повече. Когато уреди присъствието си на Фа лекциите, тя се надяваше да успее да измоли от Учителя да излекува гърба ѝ. След това в лекцията си Учителят каза:

„Някои хора изпитваха много силен дискомфорт и стояха неподвижно по местата си, чакайки ме да слеза от подиума, за да ги лекувам. Не бих го направил.“ („Джуан Фалун“)

След като чу това, жената беше разочарована. Все пак продължи да посещава лекциите и да прави упражненията. Постепенно тя изостави привързаността към болестното си състояние. Един ден, преди лекционната сесия да завърши, тя отиде в парка заедно с други практикуващи, за да прави упражненията. Внезапно изпита в гърба си толкова остра болка, че загуби съзнание. Другите практикуващи я занесоха обратно до дома ѝ. Тя легнала в леглото си и скоро след това видяла Фашън на Учителя, последван от друг практикуващ, да влиза в стаята ѝ. Учителят помолил практикуващия да я завърти в леглото ѝ по корем. След това видяла Фашънът на Учителя да настройва тялото ѝ. След период на болка и тракащ звук разместваният ѝ гръбнак се оправил и тя се почувствала лека и отпочинала. На следващия ден, когато отишла в парка, за да прави упражнения, другите практикуващи опипали гърба ѝ и открили, че гърбицата ѝ била изчезнала. Оттогава гърбът ѝ е изправен и тя вече не изпитва там никаква болка.

- По време на лекциите на Учителя в Ухан Майстор Ли взе няколко практикуващи със себе си и заедно посетихме храма „Гуиюан“ в Ханян, град Ухан. Вътре в храма Учителят беше зает с прогонването на зли същества в други измерения – лисици, духове и змии – когато едно дете, дошло с някой от практикуващите, видя с Небесното си око, че храмът е пълен с монаси, които на колене се кланяха на Учителя. След като изучавахме Фа, ние се просветлихме до това, че Учителят е спасил всички тези монаси.

- Практикуващият Фан Юн (псевдоним) от Ухан придружавал Учителя на много места. Един ден те отишли до планината Удан в провинция Хубей. Щом колата им стигнала до входа на планината, Фан Юн видял Божове, строени над планината. Всички Божества били блестящи и

златни, облечени в древни облекла, всяко със златен шлем и златни доспехи. Голям Буда стоял най-отпред и всички те отправили един и същ жест към Учителя. Когато Фан Юн попитал какво означава този жест, Учителят му отговорил, че това е израз на гостоприемство.

- Фан Юн придружил Учителя и до Лешан в провинция Съчуан. Когато лодката им приближавала Буда Великана в Лешан, Фан Юн и един друг практикуващ видели Буда Великана да плаче. Фан Юн казал: „Учителю, когато Ви видя, той заплака.“ Щом лодката отминала Буда Великана обаче, Учителят отвърнал: „Млади Фан, ела и погледни.“ Когато Фан Юн се обърнал, видял, че Буда Великанът се усмихва. Друг практикуващ попитал Учителя: „Защо плачеше Буда Великанът?“ Учителят казал: „Буда Великанът ми разказа, че в днешни дни хората по света вече не уважават Буда.“ Буда Великанът в Лешан се превърнал в атракция за туристите и хората се качват върху Буда. Той се тревожеше за тези хора. По-късно практикуващи се просветлиха до факта, че Великанът Буда се усмихнал, понеже видял, че Учителят Ли разпространява Фа по света, така че има надежда човечеството да бъде спасено.

- Когато Учителят преподаваше лекции в Ухан, един практикуващ и семейството му отишли до планината Удан заедно с Учителя. По пътя до там едногодишната дъщеря на този практикуващ се чувствала ужасно. Тя плачела и повръщала. Учителят взел бебето и го носил на ръце. То незабавно спряло да плаче и да повръща. Бебето изглежда се чувствало добре и дори се усмихнало. Учителят обаче повърнал. Практикуващият се просветлил до факта, че Учителят бил понесъл всичката карма на бебето.

- През 1994 г. една практикуваща от Ухан, с помощта на практикуващ от Пекин, когото не познавала лично, отишла до Харбин, за да присъства на Фа лекция. Тя взела със себе си детето си, което страдало от камъни в бъбреците. По пътя си към лекцията те отседнали в един хотел. Детето заспало, но на практикуващата не ѝ се спяло, така че тя започнала да чете „Джуан Фалун“ на мъжделивата светлина, идваща от прозорците. Детето бавно вдигнало двете си ръце, за да прави второ упражнение – „Обхващане на Колелото пред главата“. Практикуващата не била изненадана и изглежда се просветлила до нещо. След първата лекция в Харбин детето ѝ я задърпало за ръката и казало: „Нека да отидем да видим Учителя“, така че те се запътили към сцената. Докато Учителят минавал покрай тях, практикуващите пляскали с ръце и детето се усмихвало, подскачало и също пляскало с ръце. Учителят се усмихнал на детето. След като се върнали до хотела с автобус, детето внезапно изкрещяло от болка и казало: „Мамо, кракът ми се схвана и много ме заболя. Не мога да стоя повече.“ Тогава детето тръгнало да прикляка и практикуващата трябвало да го вдигне. След известно време всички симптоми на детето изчезнали. На следващия ден по време на лекцията Учителят казал:

„След лекцията вчера много от вас почувстваха цялото си тяло леко. Въпреки това много малко хора със сериозни заболявания вчера започнаха да чувстват дискомфорт.“ („Джуан Фалун“)

Чувайки това, тя осъзнала, че симптомите на детето ѝ от предния ден всъщност били елиминирани на карма. След лекцията тежките заболявания на детето били излекувани.

Много случки от Фа лекциите на Учителя в Ухан вдъхновяват практикуващите да бъдат по-усърдни по пътя си в утвърждаването на Фа. Ние трябва да правим добре трите неща, които Учителят иска от нас и да живеем според стандартите на безграничното състрадание и безкрайното милосърдие на Учителя.

- **Практикуващи от Пекин си припомнят случки от преподаването на Фа от Учителя**

Много практикуващи в Пекин имаха щастието да присъстват на курса по Фалун Дафа, преподаден от Учителя Ли Хонгджъ. Докато посещаваха курса, телата на всички бяха пречистени и съзнанията им – изчистени. По време на курса чухме много истории за Учителя. Когато ги слушахме, някои от тях звучаха като легенди, но всички са истински. Мислейки за тези истории осъзнахме, че ние наистина нямаме представа колко трудности е преодолял Учителят и през колко изпитания е преминал, за да ни спаси. Не можем просто да кажем „Благодаря“ на такова велико милосърдие. Трябва да дадем всичко от себе си, за да се справяме добре по пътя на усъвършенстването си, да постигнем стандарта и да станем добри от дъното на душите си, което е най-голямата благодарност, която можем да предложим на Учителя.

1) В търсене на истински майстор на високо ниво

Едно такова преживяване се случи през 1992 година. Възрастна жена, която живеела в област Гуан, провинция Шандун, практикувала някои даоистки методи за самоусъвършенстване. Тя искала да следва истински майстор от високо ниво, за да стане един ден самата тя чигонг майстор. Тя обикаляла навсякъде, търсейки учител и един ден някой я представил на г-н Ли Хонгджъ. Тя поканила Учителя да изнесе курс по Фалун Дафа.

Учителят винаги е бил пестелив. След пристигането си Той сменил на два пъти хотела си в търсене на по-евтино място за отседане. След това попитал дали може да отседне в дома на някой ученик. Възрастната жена го поканила да отседне при нея, тъй като имала свободна стая в къщата си.

Тя си представяла, че учител от високо ниво би трябвало да е по-възрастен, така че била изненадана, щом разбрала че Учителят Ли бил само на около четиридесет години, а на външен вид изглеждал на двадесет. Тя изпитвала съмнения към Учителя. Приготвила няколко ястия за вечеря, включително месни и вегетариански. Тя си мислела: „Ако той изяде само зеленчуците, но не и месото, тогава може наистина да е учител от високо ниво. В противен случай, няма как да е такъв.“ Когато видяла, че този учител яде всичко, възрастната жена се усъмнила още повече в Учителя. Същето ѝ се свило.

След като изслушала първата лекция, жената почувствала, че това, което преподава Учителят, е много неразбираемо. В края на курса тя казала на Учителя: „Млади човече! Не говори на толкова високо ниво. Винаги съществуват още по-висши същества и още по-висши измерения! По-висши същества те слушат!“ Учителят не отговорил нищо и просто се

усмихнал.

Когато Учителят започнал да говори за Небесното око във втората лекция от преподаването на Фалун Дафа, възрастната жена почувствала, че лекцията е още по-неразбираема. Тя си помислила: „Няма смисъл дори да се опитвам да му кажа нещо!“ Така че просто запазила мълчание. След като изслушала всичките девет лекции, тя разбрала всичко. Възрастната жена осъзнала, че била използвала критерии на ниско ниво, за да прецени Учителя и че Фалун Дафа учи хората да култивират своето съзнание и характера си. Ключът към самоусъвършенстването е да се освободиш от привързаностите си, без да пропуснеш нито една от тях. Тя също така разбрала, че Учителят е истински майстор от високо ниво и че Фалун Дафа наистина е практика за самоусъвършенстване на високо ниво.

2) Учителят спасява самоусъвършенстващ се на високо ниво

Една жена, която посетила курса, проведен в област Гуан, имала дъщеря на име Сияолей. Тя била хубаво и добросърдечно дете, но ниско интелигентно. Един ден, когато курсът завършил, майката на Сияолей я накарала да се сбoguва с Учителя. Тя му казала: „Моят Учител се намира в ледено езеро.“ Никой не знаел какво имало предвид детето и всички помислили, че това са просто небивалици.

След като курсът завършил, Учителят отишъл да посети храма Линин заедно с няколко придружители. Докато пътували натам, Учителят направил някакво движение с ръце, когато един медитиращ даоист, облечен в лилава роба, се появил край пътя, а дългата му бяла коса се веела от вятъра. Майката на Сияолей си помислила, че той е там, за да ги поздрави. Учителят казал: „Той не е тук, за да ни приветства. Аз спасих учителя на Сияолей. Той не беше в ледено езеро, а в леден дворец.“ Тогава хората разбрали, че Сияолей не е обикновено дете.

На път за дома Сияолей казала на майка си: „Мамо, мамо, ти си моето съкровище, мамо.“

3) Джудже носи вода на Учителя

Когато Учителят и асистентите му започнали да изкачват хълма, една жена внезапно се приближила до тях. Тя имала бяла кърпа на главата си и носела стомна с вода. Тя просто следвала групата, но не казвала нито дума. Асистентите я попитали дали не е продавачка на вода. Тя не им отговорила. Те поискали да ѝ помогнат в носенето на водата, но тя не давала на никой друг да пие от водата ѝ, освен на Учителя. Тя просто ги следвала, докато вървели по пътеката през хълма. След като слезли от хълма, жената внезапно изчезнала. Учителят казал на всички, че тя била джуджето на този хълм.

4) Мъж научава за сериозен конфликт, след като Учителят го потупва само веднъж

През 1993 година жената на един ученик от Пекин искала да се разведе с него, защото той практикувал Фалун Гонг. Един ден този ученик и Учителят се хранели заедно. Практикуващият

навел глава и се замислил, докато се хранел: „Как да се справя със ситуацията, ако се разведа, заради това, че практикувам Фалун Гонг?“ Докато размишлявал, Учителят дошъл до него и го потупал веднъж по рамото. Той почувствал, че веднага разбрал всичко и внезапно получил просветление.

По-късно, Учителят каза в лекцията си:

„Някои двойки почти стигат до развод заради разногласия относно чигонг практиката. Много хора не са се замисляли защо възниква тази ситуация. Ако попитате по-късно брачния си партньор: „Защо се разстройваш толкова, когато практикувам чигонг?“, той няма да може да го обясни и да се обоснове. „Наистина, защо се ядосах и разгневих толкова в този момент?“ Какво се случва в действителност? Докато човек практикува чигонг, неговата карма трябва да бъде преобразувана. Няма да спечелите, без да загубите, и това, което губите, са лоши неща. Трябва да правите жертви.“ („Преобразуване на кармата“ от „Джуан Фалун“)

5) Жена успява да се излекува, след като спира да преследва лек за „болестта си“

Една практикуваща посетила тринадесетия курс, проведен в Пекин. В този курс Учителят казал на всички, че Фалун Гонг не е за лечение на болести.

Въпреки това обаче тази практикуваща посетила курса с намерението да излекува болестта си. Когато в миналото практикувала друга чигонг практика, тя била обсебена от змия, но не казала това на Учителя. Тя също така не изоставила мисълта за излекуване на заболяването си. Когато курсът завършил, тя не помръднала от мястото си и си мислела: „Аз просто ще си седя тук и няма да си тръгвам и ще видя дали ти (Учителю) можеш да излекуваш болестта ми, или не.“ Тя си мислела, че ако направи това, Учителят ще дойде да я попита за болестта ѝ. Учителят обаче не ѝ обърнал никакво внимание и си тръгнал.

На следващия ден в лекцията Учителят казал:

„Някои хора изпитваха много силен дискомфорт и стояха неподвижно по местата си, чакайки ме да сляза от подиума, за да ги лекувам. Не бих го направил. Ако не можете да преминете дори този тест, как ще се усъвършенствате в бъдеще, когато се натъкнете на множество големи изпитания?“ („Въпросът за преследването на разни неща“ от „Джуан Фалун“)

Той също казал, че е способен да пречисти телата на практикуващите от всички лоши неща.

По-късно тя постепенно разбрала някои от принципите, преподадени от Учителя. Казала си: „Не искам да имам това лошо нещо (обладаването от змия).“ Учителят не направил нищо явно, за да я излекува, но въпреки това болестта ѝ изчезнала.

6) „Той е деформирал Фалуна си“

В края на 1993 г. г-жа Джан Лийин посетила курс на Учителя, проведен в лекционната зала на Военна артилерийска база номер 2 в Пекин. До нея седнал един млад мъж. В момента, в който я

видял, младият мъж ѝ казал, че кракът ѝ е претърпял хирургическа намеса в миналото. Тя била изненадана, тъй като това била само малка операция, направена преди много години, а и тя носела много дебели панталони, така че как би могъл той да знае за това? Когато го попитала, тя научила, че неговото Небесно око било отворено чрез практикуването на друг вид чигонг.

По време на курса младият мъж често ѝ казал: „Този Учител е изключителен! Зад него светят десетки хиляди златни светлини! Ние не сме единствените, които слушат лекцията му в тази конферентна зала, но“ – той посочил към тавана – „и група хора с древни облекла и друга група с модерни костюми също са тук. Всички те слушат много внимателно и с голямо уважение.“

След курса младият мъж ѝ казал: „Този учител обяснява нещата по-ясно от всеки друг учител, който някога съм виждал. Но аз практикувам моя чигонг от много години и вложих много усилия в него. Не мога да се откажа от него и трябва да продължа.“

По време на лекцията на следващия ден Джан Лийин чула Учителя да казва:

„Има хора, които не се вслушват, въпреки че го обясних по този начин; той продължава да практикува другия вид чигонг, след като се върне къщи, и е деформирал своя Фалун.“

7) Как изчезнаха глухота и гърбица

През януари 1994 г., когато Сун Сиулан била на около 70 години, тя посетила лекциите на Учителя в Тиендзин.

Тя боледувала от коремен тиф в много ранна възраст и в резултат на това оглушала. В допълнение многото години тежък труд ѝ причинили голяма гърбица.

Заради глухотата си тя не могла да чуе нищо, когато Учителят започнал курса. Помислила си: „За какво говори Учителят? Не мога да чуя нищо!“ Докато се тревожела, Учителят казал: „Има някой, който не ме чува, аз ще направя така, че да може да ме чува.“ След като Учителят довършил изречението си, тя започнала да чува. Тя слушала много внимателно и всяко изречение на Майстор Ли влизало в сърцето ѝ. Колкото повече слушала, толкова повече искала да слуша. Когато курсът завършил, докато се оглеждала наоколо, я обзело странно чувство, така че попитала учениците, стоящи наблизо: „По-висока ли станах?“ Другите ученици ѝ отвърнали: „Не си станала по-висока, но гърбът ти вече е изправен.“

8) Репортери не успяват да досадят на Учителя

Когато курсът приключил, много репортери искали да се снимат с Учителя. Някои от тях искали да хванат Майстор Ли за рамото. Г-жа Сун Сиулан ясно видяла отдалеч, че Учителят не направил нищо, за да им попречи, но въпреки това не им позволил да направят нищо неуместно. Всеки път, когато се опитвали да хванат Учителя за рамото, Той просто стоял неподвижно, без да си отдръпва раменете и всеки път те просто не успявали да задържат ръцете си там.

9) „Ние сме това, което сме, поради кармична връзка“

През май 1994 г. Сун Сиулан отново посетила лекционните курсове в Чанчун. Когато отишла на лекцията, някой бил заел мястото ѝ, така че тя намерила малка табуретка и седнала точно в средата пред първия ред. Учителят я погледнал и казал с усмивка: „Ние сме това, което сме, поради кармична връзка.“

Някои ученици, които искаха да видят Учителя отблизо, често чакаха на входа, но Той винаги влизаше и напускаше конферентната зала от неочаквано място. Сега ние разбираме, че Учителят не преследва слава или печалба и не позволява на учениците да станат прекалено привързани към него. Сун Сиулан никога не чакала до вратата, но винаги срещала Учителя случайно. Майстор Ли бе казал с усмивка: „Ние сме това, което сме, поради кармична връзка.“

10) Работейки усилено, Учителят забравя Китайската нова година

Точно преди Китайската нова година през 1994 г. Учителят проведе първата лекционна сесия в град Дзинан, провинция Шандун. Един ден след лекцията жената на един асистент от Пекин, която също била практикуваща, донесла на Учителя няколко кнедли. Той попитал: „Какъв ден е днес?“ Тя отговорила: „Днес е Китайската новогодишна вечер.“ Тогава Учителят разбрал, че идва Нова година и споделил кнедлите си на вечеря с работещите доброволци.

Китайската нова година (Китайският пролетен фестивал) е най-важният празник в Китай. По традиция новогодишната вечер е най-важният ден от годината. Семействата се събират и вечерят заедно. Но Учителят е бил толкова зает да ни предложи спасение, че забравил за Нова година.

11) Да си извадиш поука от небрежното използване на свръхспособности за извличане на лична изгода

През юни 1994 г. Учителят изнесе втората лекционна сесия в град Дзинан. Един ден след курса Фу Шулиан сварила един чайник с вода. С чайника в ръка Фу Шулиан, Фу Рон (псевдоним) и една друга практикуваща вървели по улицата. Когато стигнали до едно кръстовище, те спрели на светофара. Фу Шулиан, ветеранка практикуваща, знаела как да използва свръхестествените си способности. Тя попитала Фу Рон: „Фу Рон, искаш ли да се опиташ да спреш тази кола със свръхестествените си способности?“ Фу Рон без колебание казала „Стоп“. Веднага щом думите излезли от устата ѝ, колата спряла. Фу Рон помислила, че това е просто съвпадение, така че извикала отново: „Стоп“ и друга кола спряла след вика ѝ. Все още съмнявайки се в съзнанието си, тя продължила да вика „Стоп“. В резултат на това колите спирани една след друга. Накрая Фу Рон трябвало да повярва в свръхестествените си способности. Междувременно тя почувствала, че нещо не е наред и си помислила: „Постъпката ми вероятно не беше правилна.“ От друга страна, Фу Шулиан и другата практикуваща били много развълнувани и казали: „Сега можем да прекосим улицата.“ Докато двете прекосявали улицата, Фу Рон ги последвала като малко дете, което е извършило неправилна постъпка.

След като се качили на автобуса и потеглили, превозното средство внезапно издало пронизителен звук и спряло. Фу Шулиан паднала и чайникът ѝ ударил по главата, заливайки ѝ цялата с чай и причинявайки ѝ натъртване. Другата практикуваща се ударила в седалката пред

себе си и изпитала силна болка. Някой стъпил върху крака на Фу Рон. Всички други пътници били невредими. Фу Шулиан, която подтикнала Фу Рон да използва свръхестествените си способности, за да спре колата, била наранена най-много, а Фу Рон, която веднага след това осъзнала грешката си, пострадала най-малко.

Когато трите слезли от автобуса, Фу Рон се засмяла, след като видяла Фу Шулиан с цицина на главата и с чаени листа и вода по целите си дрехи. Фу Шулиан внезапно осъзнала какво се било случило и казала: „Как може да се смееш? Това е кармично възмездие за лошите неща, които извършихме.“

Те напълно вярвали на Учителя, който казал, че след лекцията всички ще придобият свръхестествени способности, но те не трябва да се използват, за да подкопават обикновеното човешко общество. Ако те бъдат неправилно използвани, шиншин на човек ще падне или свръхестествените му способности ще бъдат блокирани. Практикуващите осъзнали, че постъпката им нарушила правилата за движение по пътищата. Спирането на колите на други хора за собствена изгода довело до техните наранявания. Въпреки това, Учителят все пак бил до тях, за да ги предпази, тъй като горещият чай не изгорил Фу Шулиан.

12) „Вървете си у дома, за да се усъвършенствате истински“

Фу Шулиан осъзнала грешката си. Когато се върнала на курса, цицината ѝ била изчезнала. Тогава тя развила привързаност към факта, че Учителят може да лекува болестите ѝ. Тя споменала пред Фу Рон и други практикуващи: „Трябва да следвам Учителя, където и да отиде. Ако го следвам, болестите ми ще бъдат излекувани. Независимо колко е трудна ситуацията, трябва да следвам Учителя навсякъде.“

Щом курсът започнал, Учителят открил лекцията си с думите:

„Има една дългогодишна практикуваща, която вече е разбрала моите лекции, но все още ме следва, където и да отида. Няма да се получи, ако просто ме следвате, но не се усъвършенствате истински. Би било по-добре, ако си отидете вкъщи, за да се усъвършенствате истински.“

Фу Шулиан била изненадана. След курса тя не можела да спре да си задава въпроса: „Откъде Учителят знае това?“

13) „Кой се е занимавал с такива неща? Само вие двете, нали?“

Има една планина близо до град Дзинан, наречена Планината на хилядата Буди, с десет хиляди Буда пещери и изкуствени пещери и статуи. Фу Рон и още една практикуваща посетили лекциите на Учителя; след края на една от тях другата практикуваща завела Фу Рон до Планината на хилядата Буди, за да горят тамян и да се кланят в почит на Буда.

Веднага щом другата практикуваща видяла Буда статуя, тя се поклонила и казала на Фу Рон: „На тях наистина има Буди. Чувствам как те поглъщат енергията ми. Ела и им се поклони, моля те.“

Когато Фу Рон коленичила на постелката, тя била студена и твърда като цимент и коленете я заболели. Тя бързо се изправила.

В следващата лекция от курса Учителят казал:

„Вие можете да почитате Буда, но не може да се молите на Буда. Ако трябва да горите тамян и да се кланяте, аз нито го подкрепям, нито го отхвърлям. Кой е направил тези неща? Само вие двете, нали?“

От по-нататъшното си изучаване на Фа те разбрали, че Буда може да отдава енергия, но само демон би я погълнал. Ако не следваме наставленията на Учителя, това е наистина опасно!

14) „Такъв човек практикува стоящо упражнение с ръце и крака, треперещи от умора, но мислите му не са в покой“

По време на лекциите в Дзинан Фу Рон седяла в залата зад Учителя. Един ден преди курса всички, включително Фу Рон, изпълнявали стоящото упражнение.

Животът на Фу Рон бил изпълнен с трудности. Тя работела като счетоводител и началникът ѝ се опитал да я накара да фалшифицира сметките му. Тя била честна и отказала да го направи. В резултат на това началникът ѝ спрял да ѝ плаща заплатата и я уволнил. Тъй като била начинаеща в практикуването на Фалун Дафа, ръцете и краката ѝ треперели от умора, докато изпълнявала стоящото упражнение. В същото време си мислела: „Защо началникът ми е толкова лош? Той се възползва от мен. Ако развия свръхестествени способности, ще го накажа!“

В следващата лекция Учителят говорил за несъзнателното практикуване по зъл път. Учителят казал:

„Някои практикуват стоящо упражнение с ръце и крака, треперещи от умора, но мислите им не са в покой: „Началникът ми се държи толкова лошо с мен, защо не мога да развия свръхестествени способности? Ако развия свръхестествени способности, ще го накажа!“

След лекцията Фу Рон попитала съученичката си: „Как е възможно Учителят да знае за какво си мислех?“ Съученичката ѝ казала: „Преди лекцията, докато ти изпълняваше стоящото упражнение, Учителят мина точно зад теб, когато идваше, за да коригира движенията на учениците.“

Тогава те осъзнали, че дори когато другите ни нараняват, ние трябва да сме състрадателни към тях и да не им се ядосваме и да търсим отмъщение. Ако някой има лоши намерения, той ще практикува несъзнателно по зъл път. Когато някои хора от Китайската комунистическа партия изфабрикуваха лъжи, че Фалун Гонг учи хората да бъдат жестоки и че Учителят е предсказал края на света, те целенасочено изопачиха истината.

15) Светски будист всеотдайно практикува Дафа

Пуджи (прякор) бил светски будист. Членове на семейството му практикували Фалун Гонг и го завели на лекциите, за да се запознае с практиката. Той слушал Учителя с намерението да прецени

Фалун Гонг според своите разбирания от будизма.

Пуджи посетил втората сесия лекции в град Дзинан. В началото той постоянно преценявал думите на Учителя с ограниченото си познание за будизма. В този момент Учителят казал:

„ Някои светски будисти също са дошли. Не можете да постигнете нищо, ако идвате с намерението просто да опитате. На монасите в храмовете им е трудно да спасят себе си, да не говорим за светските будисти! Ако аз не мога да ви спася, никой не може. Ако искате да практикувате Фалун Гонг, трябва да го практикувате с цялото си сърце.“

Тези думи развълнували сърцето му. Той започнал да се опитва истински да слуша Фа и накрая разбрал, че това наистина е най-великият път за самоусъвършенстване!

След като започнал да се култивира във Фалун Дафа, всички негови бивши будистки колеги го нападнали със злобни думи, но не могли да разклатят вярата му.

След 20 юли 1999 г., когато започнало преследването, той бил измъчван по всякакви начини, тъй като бил лицето за контакт на мястото за упражнения на Фалун Гонг. Но той твърдо отстоявал вярата си със спокойно и мирно сърце през цялото време. Много практикуващи наблюдавали как той понасял всичко и казали: „Щом той отказва да бъде „трансформиран“, аз също няма да бъда трансформиран; ако той бъде трансформиран, аз няма да успея да устоя.“ По-късно много от тези „наблюдаващи“ практикуващи не могли да устоят на преследването и се отказали от практиката след промиване на мозъка и мъчения. Пуджи обаче, въпреки всичко, твърдо отстоявал вярата си.

16) Ние оставихме ветрилата си и бризът задуха нежно

Град Дзинан в Северен Китай е известен с ужасната си горещина. През лятото там е като в пещ. По време на втората лекционна сесия на Учителя в Дзинан на практикуващите им беше много горещо и нищо не помагаше освен постоянното помахане с ветрила. В този ден Учителят каза: „Защо всички вие не оставите ветрилата си?“ Тогава всички ние оставихме ветрилата си. Внезапно почувствахме прохладен бриз. Развълнувахме се и започнахме да ръкопляскаме.

На следващия ден Учителят каза:

„Вчера ви помолих да оставите ветрилата си. Хората с добро просветлително качество оставиха ветрилата си и почувстваха лек ветрец. Но някои хора не ме послушаха и продължиха да махат с ветрилата си. Колкото повече махаха с ветрилата си, толкова по-горещо им ставаше...

Практикуващите трябва да приветстват страданията и трудностите, които срещат. Вие искате да практикувате, но не можете да понесете дори толкова малко страдание?“

17) Учителят проявява загриженост за безопасността на практикуващите

След края на лекционната сесия в Дзинан Учителят предупреди практикуващите: „Хората, които планират да пътуват със самолет, трябва да променят плановете си и да използват влак.“ Някои практикуващи попитаха дали всички, които ще летят със самолет, трябва да използват влак.

Учителят отговори, че само хората, които ще летят от Дзинан до Далиян, трябва да го направят. Впоследствие се оказа, че полетът от Дзинан до Далиян попаднал в силна буря.

Много от практикуващите, които посетиха лекциите в Дзинан, планираха да летят до Далиян, за да присъстват на следващата лекция на Учителя. След като видяха последствията, практикуващите осъзнаха, че Учителят е предвидил, че злото ще се опита да се намеси, за да спре хората да получат Фа, така че Майстор Ли предупреди практикуващите, за да ги предпази.

18) Учителят отказва предложения от заможни хора

След лекционната сесия в Дзинан Учителят пътувал до Далиян с кораб. По целия път дотам пет дракона си играели в реката, за да поздравят Учителя. Практикуващите, които били с Учителя се развълнували силно, когато видели тази случка.

След лекционната сесия в Далиян много заможни хора предложили на Учителя превоз, с намерението да го помолят лично да излекува болестите им. Майстор Ли отказал на всички. Гао Чиуджу, която по-късно станала асистентка в асистентския център в Далиян, каза: „Не трябва ли да повишаваме нивата си и да напредваме заедно?“ Учителят се усмихнал и после пътувал заедно с нея.

На връщане валило толкова силен дъжд, че Гао Чиуджу не можела да вижда пътя ясно. Ситуацията била много опасна. Тогава Учителят започнал да върти голям Фалун. Небето пред колата се изчистило, осигурявайки безопасно преминаване, но зад колата дъждът продължавал да вали все така силно.

19) Какво е дал Учителят на практикуващите

В края на 1994 г. Учителят дошъл в Харбин, за да преподава Фа. По време на една от лекциите Майстор Ли кашлял.

По обратния път към общата спалня Фу Рон си помислила: „Как стана така, че Учителят се разкашля?“ Джин Рон, която спяла в стаята на Фу Рон, си помислила: „Дали Учителят също има карма?“ По време на следващата лекция Учителят отговорил на въпроса, без никой да му го е задал. „Някои хора си мислят, че аз също имам карма. Не, нямам! Всичко това е нещо извънредно.“

Фу Рон веднага разбрала. По време на лекциите Учителят казал, че ние имаме твърде много карма и че с толкова много карма не можем да се усъвършенстваме, така че Той ни помага да елиминираме половината от нея. И все пак дори оставащата половина е твърде голяма, за да я понесем. Тя е разделена на множество части поставени на различни етапи от нашето самоусъвършенстване, които ще бъдат използвани да подобрят шиншин нивото ни. Всъщност, „половината карма“, която Учителят елиминира за нас, е понесена от самия Него!

С напредването на нашето самоусъвършенстване, по-специално след 20 юли 1999 г. всички ние разбрахме, че Учителят не само е понесъл половината от кармата ни, но също и оставащата карма,

която е била разделена на множество части, поставени на различни етапи от нашето самоусъвършенстване, след като нашият шиншин е постигал стандартите на различните нива. В интерес на истината нашият състрадателен Учител понася вместо нас всичко, което сме извършили в миналото!

20) „Тази книга е фалшива, а ти си я купил“

Един гимназиален преподавател на име Жао от квартал Шуни в Пекин си купил книга, наречена „Хуандъ Нейдзън“ на път за хокейната зала, където Учителят преподаваше Фа лекция. Случи се така, че точно в тази лекция Учителят дискутиреше „Позиционирането на Тайнствения проход“. Когато говореше за древните книги, Майстор Ли каза, че е много трудно в наши дни тези книги да напътстват хората в самоусъвършенстването. Учителят каза: „Много от книгите, публикувани в днешно време, са фалшиви. Дори това копие на „Хуандъ Нейдзиън“ е фалшиво, но сте си го купили. „Практикуващите, които отишли на Фа лекцията с г-н Жао, били шокирани. След лекцията всички те казали: „Въпреки че скри книгата в торбата си, Учителят все пак разбра за нея!“

Г-н Жао казал: „Това не е всичко! Аз практикувах друг чигонг и Небесното ми око се отвори. Докато Учителят говореше за Небесното око, аз използвах метод от другата чигонг практика, за да наблюдавам. Учителят каза от сцената: „Ние сме тук, за да изучаваме Фалун Гонг. Ако искаш да практикуваш нещо друго, просто напусни залата и можеш да практикуваш каквото пожелаеш.“

21) Защо да не опитаме да спасим умиращия?

По време на лекциите в Харбин се случи нещо неочаквано.

Преди една от лекциите двама души донесоха един труп и помолиха Учителя да го съживи. Те доста дълго създаваха неприятности, преди да си тръгнат. През този ден лекцията трябваше да бъде отложена, тъй като много от учениците станаха свидетели на случилото се.

След началото на лекцията Учителят каза:

„Тук по време на лекцията няма да говоря само за приятни неща, но също и за неприятни. Преди малко един възрастен мъж почина. Той беше тежко болен и пътуваше насам от Джънджоу. Синът му, заедно със зет му опитаха да го заведат в болница, но той отказа и настояваше да дойде тук. Старият мъж почина по пътя и синът му и зет му донесоха трупа му при мен и поискаха от мен да го спася. Ако той все още дишаше, аз можех да го спася. Той обаче беше починал преди доста време. Ако върнех живота му, нямаше ли да подкопая състоянието на човешкото общество? Синът му и зет му са практикуващи Фалун Гонг. Те изтръгнаха значките със символа на Фалун от дрехите си и ги хвърлиха на земята с думите: „Какъв чигонг майстор е този? Виждайки как някой умира, дори не се опита да го спаси.“ Много съм натъжен, че мои ученици биха постъпили по този начин.“

Когато режимът на Дзян започна преследването на Фалун Гонг, този инцидент беше добавен към 1400-те случая, изфабрикувани от режима на Дзян, за да дискредитират Фалун Гонг, казвайки че нашият Учител „не се опитал да спаси умиращия“. Всички ние обаче сме свидетели на случката.

Това беше труп, а не жив човек. Китайската пословица „не се опитвам да спася умирация“ не означава „не се опитвам да съживя мъртвия“.

22) Учителят посъветва ветераните практикуващи да се грижат за новите ученици

След преподаването на Фа в Харбин Учителят планираше да изнесе лекция. Много ветерани практикуващи искаха да си купят билети. Учителят каза:

„Ветераните практикуващи не трябва да идват. Вие вече сте посетили много лекции. Ако все пак искате да отидете, ще възпрепятствате много хора (да получат Фа).“

В резултат на това много ветерани практикуващи се отказаха от първоначалните си планове, за да дадат шанс на новите ученици.

23) Учителят усмирява яростна буря

Хуей Мин посетила лекциите на Учителя в град Джънджоу. Докато Учителят преподавал лекция, внезапно се разразила яростна буря. Таванът на лекционната зала протекъл на няколко места. Освен това бурята причинила срив на електрозахранването, така че Учителят не можел да продължи лекцията.

Учителят направил големи жестове с ръцете си. Двадесет минути по-късно дъждът спрял и електрозахранването било възстановено. Учителят се усмихнал и продължил да преподава Фа.

По същото време съпругът на Хуей Мин (който също бил Фалун Дафа практикуващ) имал видение в дома си в Пекин. Той видял Учителят да се сражава с черно водно чудовище. Когато чудовището разбрало, че не може да се противопостави на Учителя, то скочило във водата. Майстор Ли го последвал. След известно време Учителят излязъл от водата, държейки главата на мъртвото чудовище в ръка, и я хвърлил на брега.

След Фа лекцията Хуей Мин излязла от лекционната зала и открила, че щетите навън били много по-големи, отколкото очаквала. Навсякъде се стичала вода, големи дървета с дънери, които човек трудно би могъл да обхване с ръце, били изтръгнати от корените си. Нищо обаче не можело да спре Учителя да преподава Фа и да спасява съзнателни същества.

Под натиска на преследването и изправени пред яростната атака на клеветническата пропаганда някои практикуващи развиха погрешни мисли за Учителя, а някои дори се отнесоха с неуважение към него. Причината, поради която споделяме тези истории, е желанието да покажем, че величието на нашия Учител не може да се опише с думи! Това, което Учителят казва в „Джуан Фалун“, е истинският Път!

Някои от разказаните истории приличат на приказки. Аз обаче осъзнах, че всички те са истински. Всички ние осъзнахме колко много е страдал Учителят и колко много е понесъл, за да ни спаси. Благодарността ни не може да се изкаже с думи. Начинът, по който се отплащаме на Учителя е, като истински се стремим да напредваме, за да покрием стандарта за Фалун Дафа практикуващи и

винаги да сме състрадателни към другите.

Нашият Учител има божествената сила да елиминира всички зли същества и демони, както и великата добродетел да бъде уважаван от Боговете на всички нива на космоса. Когато се изправим пред изпитание, трябва да гледаме навътре в себе си, за да открием частта, която все още не е достигнала стандартите на Дафа. Моля ви, не слушайте порочните лъжи, сътворени от злото и не използвайте собствените си представи, за да оценявате моралните качества на нашия Учител, защото никой живот в космоса не е способен да го направи. Никой не е в състояние да опише толерантността, жертвоготовността, възвисеността и величието на нашия Учител!

- **Спомени за дните, в които Учителят преподава Фа в Тиендзин**

От Лиу Йи, практикуващ, живеещ в Нова Зеландия

На 17 януари 1994 г. Учителят започна преподаването на серия от лекции в Тиендзин. Целият курс от десет лекции, проведени в девет последователни дни, се състоя в Залата на народа в Тиендзин. За да намали времетраенето и разходите до минимум, Учителят комбинира две от лекциите и ги проведе в неделя. По време на първите девет лекции Учителят преподаваше Фа и показваше упражненията. През последния ден Той отговаряше на въпроси на учениците. Цената беше 50 юана за нови ученици и 35 юана за ученици, които вече бяха посещавали курса. Новите ученици плащаха средно по пет юана на лекция. Спомням си, че около месец по-рано трябваше да заплащам 10 юана, за да гледам филм в същата зала. От сравнението можем да видим, че таксите бяха много ниски.

Докато Учителят преподаваше през тези девет дни, аз бях силно развълнуван, защото най-сетне разбрах защо хората съществуват на земята. Лекциите на Учителя наистина промениха възгледите ми за живота и жизнения ми път и оттогава вървя по пътя на самоусъвършенстването, пътя, по който да се завърна към истинската си същност. Ясно мога да си спомня четири случки, които най-много ме впечатлиха през тези девет дни:

Първата случка беше в неделя, когато си правехме групови снимки с Учителя. Дотогава аз не знаех, че изискването на Учителя е снимките да бъдат направени преди лекцията в този ден. Когато пристигнах, всички бяха вече там. Хората се събраха на малки групи от по седем или осем човека, а някои формираха групи от по двадесет или тридесет души. Веднага щом една от групите беше готова за снимката, Учителят се присъединяваше. Въпреки че имаше над хиляда души, разделени в множество групи, Учителят не спря да се усмихва нито за миг и не показва никакви признаци на нетърпение. Първоначално аз също си мислех да си направя снимка с Учителя, но след това си помислих: „Не каза ли Учителят, че неговите Фашъни са до нас през цялото време? Не мисля, че това е необходимо.“ По тази причина изпитвам съжаление, че пропуснах възможността да си направя снимка с Учителя.

Второто нещо, което ме впечатли беше, когато Учителят ни демонстрира големите жестове с ръце

в края на лекцията на последния ден. Когато ги видях, вътрешно се почувствах много добре, но не мога да опиша с думи това чувство.

Третата случка също беше в края на последната лекция, когато един ученик подари плакат на Учителя. Ученикът каза, че е дошъл от Северен Китай, където в болницата са му поставили диагнозата неизлечим рак. След това той се срещнал с Фалун Дафа чрез свой познат и това бил втория път, когато посещавал лекциите на Учителя. Цялото му семейство се качи на сцената, за да подари плаката на Учителя. Веднага щом се качи на подиума, той развълнувано изкрещя: „Изчезнаха, изчезнаха, всичките ми болести изчезнаха!“ Публиката избухна в бурни аплодисменти. Тогава мъжът се представи. След представянето подариха плаката и направиха снимки. След това публиката отново избухна в аплодисменти.

Най-незабравимата от всички случки дойде в края на предпоследната лекция, когато Учителят ни учеше на упражнението „Подсилване на Божествените сили“. Аз си намерих празно място, където можех да седна с прегънати крака, после затворих очи и започнах да медитирам по начина, който ни показва Учителят. Не знам защо внезапно отворих очите си и щом го направих, видях Учителят стоящ точно пред мен, на около метър разстояние, да ми се усмихва. Добродушното изражение на лицето му беше неописуемо. Когато ме видя да отварям очи, Той ми се усмихна още веднъж, после се обърна и слезе по стълбите.

Всеки път щом си припомня усмивката на Учителя, чувствам, че през всичките тези изминали години не съм дал всичко от себе си, за да се отплатя на Учителя за състрадателното му спасение.

Докато пиша тази статия, не мога да спра сълзите си. Единствено знам, че трябва да правя по-добре трите неща, които Учителят е поискал от нас, за да не го предам.

- **Спомени за лекциите на Учителя при втората му визита в град Тиендзин**

От Лиу Йи от Уелингтън, Нова Зеландия

На 14 март 1994 г. Учителят посети град Тиендзин, за да преподава лекции за втори път. Лекциите се състояха в зала „Бадзи“ в град Тиендзин, която е с капацитет 1100 души. Научих от друг практикуващ, който дойде с Учителя, че графикът на Майстор Ли бил вече запълнен за цялата година, но все пак Той успял да намери време за тези лекции, тъй като получил множество покани от Тиендзин.

Това беше втория път, в който Учителят провеждаше лекции в Тиендзин и хората там вече имаха положителни впечатления от Дафа. Много хора дойдоха, за да слушат лекциите и сред тях бяха няколко практикуващи от Пекин. Имаше толкова много посетители, че много практикуващи от Тиендзин не успяха да си купят входни билети. На първия ден много от тях стояха в двора извън залата и не искаха да си тръгват. Дежурните лица съобщиха на Учителя за тази ситуация. Тогава Учителят намери време сутринта, за да проведе една допълнителна лекция специално за тези хора. След лекцията и преди да си тръгнат, много практикуващи видяха Учителя да напуска през

страничната врата на залата, докато те все още стояха в двора ѝ. Практикуващите наобиколиха Учителя, извадиха Дафа книгите си и поискаха от Учителя да ги подпише. Беше претъпкано с хора и оживено. Възрастен практикуващ от Тиендзин каза на тълпата: „Учителят е уморен. Той ще преподава друга лекция тази вечер. Моля ви, оставете му малко време за почивка.“ Но практикуващите не искаха да пропускат този безценен шанс. Учителят им каза: „Моля ви, подредете се в редица и аз ще ви давам автографи един по един.“ След това Той започна да подписва книгите на практикуващите. В този момент бях наблизо и можех да усетя огромното състрадание на Учителя.

Учителят получи покана и от Народното радио в град Тиендзин да представи Фалун Гонг на обществеността в предаване на живо. Той отговори на въпроси, зададени от слушатели по телефона. Това предаване пожъна голям успех.

- **Когато видях Учителя**

Аз съм фермер. Никога не съм си и мечтал, че ще имам щастието да присъствам на Фалун Гонг лекциите, преподадени от Учителя Ли Хонгджъ.

Отраснах в отдалечено малко селце в провинция Хубей и посещавах училище в продължение само на няколко години. След това започнах да практикувам Дзен будизъм. Тъй като нямаш истински Фа, който да ме напътства, всичко, което знаех, беше да седя с кръстосани крака. Практикувайки в продължение на 18 години имах много малък напредък и с нетърпение очаквах появата на мъдреца.

Един ден през първата половина на 1994 година един приятел ми каза, че Учителят на Фалун Гонг, г-н Ли Хонгджъ, скоро ще посети град Гуанджоу в провинция Гуандун, за да преподава лекции за истинския Закон на Буда. Също така научих, че това ще бъде последното преподаване на лекции. Осъзнах, че това беше нещото, което търсех. Нямах да има повече възможности след този курс, така че трябваше да се възползвам от шанса. Без колебание взех малко пари със себе си и си приготвих чифт дрехи. След това потеглих за Гуанджоу.

Когато пристигнах в курса в Гуанджоу, открих, че тъй като това беше последната лекционна сесия, много хора бяха дошли от цялата страна. Беше претъпкано с хора във и извън залата и много от тях стояха в коридорите. Мисля, че присъстваха повече от три хиляди души. Въпреки присъствието на толкова много хора, по време на лекциите на Учителя беше тихо. Чуваше се само лекцията на Учителя, който обясняваше задълбоченото с прости думи. Майстор Ли говореше сърдечно и непринудено, като дъжд след продължителна суша, разчувствайки сърцата на всички. Това, което ме впечатли най-много беше, че в своите лекции Учителят ясно посочи, че ако иска да увеличи своя Гонг, човек трябва да култивира сърцето си и да увеличава добродетелта си, спазвайки принципите Истинност, Доброта, Търпение. Докато Учителят преподаваше лекции, видях с очите си, че Той винаги мислеше за практикуващите и за домакините, които организираха курса и се държеше с всички ученици и присъстващи като баща. Учителят никога не закъсняваше за лекция и

никога не удължаваше небрежно времетраенето на лекциите. Когато беше необходимо да се удължи времето на лекцията, Той искаше разрешение от домакините. Учителят ядеше същата храна, каквато и учениците и нощуваше в стая, подобна на техните. Бях толкова щастлив, че съм получил този Фа, който наблягаше на добродетелта. Бях убеден, че това беше Учителят, когото търсех. По това време започна моят път на Фалун Дафа практикуващ.

Случи се и нещо друго, което никога няма да забравя. На последния ден от курса Учителят позира за снимка с нас. Когато видях, че бях единственият фермер сред многото хора от градовете, се почувствах по-нисщестоящ от тях и заставах на задния ред за снимката. Изглежда, че Учителят отдалеч забеляза сърцето ми, защото след като направихме снимката, Той дойде при мен, стисна ми силно ръката, като любящ баща, и ми каза: „Зная, че си от провинцията. За да получиш Фа, ти си изминал дълъг път...” Не мога да си спомня всички останали думи, защото бях толкова щастлив. Ръката на Учителя беше топла. Докато държах ръката на Майстор Ли, почувствах топло течение да се спуска от върха на главата ми и да се разпростира по цялото ми тяло. В този момент осъзнах, че съм срещнал човек, който не беше от този свят, а от много високо ниво. Моят Учител е толкова удивителен! Изучавах Дзен будизъм в продължение на 18 години и нито веднъж не изпитах подобно чувство. Както и да е, след това преживяване се почувствах по-твърд във вярата си в Учителя и Дафа. Чувствах се много щастлив и късметлия, защото най-сетне си бях намерил Учител. Освен това бях разтърсен от безграничната доброта на Майстор Ли и неговото непринудено държание.

Винаги щом си припомня постъпките на Учителя, които ме развълнуваха и щом се вгледам внимателно в нашата снимка с Учителя, очите ми се насълзяват. Заради силната ми вяра в Майстор Ли и в Дафа, както и на всички останали практикуващи, през всичките тези години следвам Учителя и се усъвършенствам чрез понасяне на трудности и изпитания.

- **Среща с Учителя на живо:** „Да продължиш самоусъвършенстването с подновено усърдие и енергия“

В последно време много практикуващи писаха за срещите си с Учителя. Аз съм развълнуван до сълзи, когато ги чета. Сега се навършват дванадесет години от великото разпространяване на Фалун Дафа. През последните дванадесет години великото милосърдие на Учителя остана вездесъщо. Тук ще разкажа за моите преживявания с Учителя заради подкрепата между съпрактикуващите и за да дам още едно доказателство за чистия характер на Учителя.

За първи път видях Учителя по време на семинара на Фалун Дафа, състоял се от 20 до 27 август 1994 г. в град Яндзъ, провинция Дзилин. По това време тъкмо започвах да се усъвършенствам и бях изпълнен със сложното стандартно мислене на съвременните хора. Бях научил от мой приятел, че Фалун Гонг е наистина добър, така че бях любопитен и хванах влака от град Чанчун до град Яндзъ. Спомням си, че докато чаках автобус на жп гарата в Яндзъ, забелязах колко много хора от цялата страна бяха дошли, за да присъстват на семинара и бях изумен от нестихващия им ентузиазъм. Семинарът на Учителя беше разделен на десет отделни лекции, всяка от които беше с

продължителност три часа. Спомням си, че платих 50 юана за вход. Впоследствие ми бяха върнати седем юана, така че общата цена на десетте лекции беше само 43 юана. След всяка лекция Учителят ни учеше на упражненията. Докато практикувахме току-що научените упражнения, Учителят бавно се разхождаше из стадиона, коригирайки движенията ни. На стадиона вероятно имаше около 1000 души, но всички бяха толкова тихи, че можех да почувствам как мекият поглед на Учителя обхожда всички ни. Всеки ден преди започването на курса много ветерани практикуващи стояха извън стадиона, чакайки пристигането на Учителя. По онова време не осъзнавах колко ценен беше този период от време! По време на последната лекция забелязах много практикуващи от корейски произход да носят своите цветни традиционни носии. След като отговори на всички въпроси на учениците, Учителят изнесе искрена реч и след това изненадващо направи серия от жестове с ръцете си. Точно в този момент се почувствах така, сякаш нещо стегна сърцето ми. Очите ми се затоплиха и сълзите ми потекоха. Не можех да си обясня защо бях толкова развълнуван. Моята първа мисъл беше, че отсега нататък ще имам Учител.

След като се върнах в Чанчун, изучавах Фа и обмених опит с много ветерани практикуващи, които живееха там. Подобрих се много бързо и в тялото ми настъпиха значителни промени. Здравословното ми състояние се подобри. По време на Конференцията за обмяна на опит през ноември 1994 г. в град Чанчун, посетена от хиляда последователи на Фалун Гонг, една практикуваща си припомни, че по време на семинара през август в град Яндзъ беше видяла с Небесното си око как Учителят пречиства телата на практикуващите и как Фалуни се спускат върху телата им като снежинки. Когато чух това, бях трогнат до сълзи, след като осъзнах колко много неща съм получил от Учителя, въпреки че в онзи момент не бях напълно наясно с това.

На 31 декември 1994 г. в град Далиян видях Учителя за втори път. По това време знаех, че съм истински практикуващ. Когато Учителят се появи на стадиона, цялото множество от над 6000 души избухна в гръмки аплодисменти. Сълзите отново потекоха неудържимо по лицето ми. На тази конференция Учителят преподава над три часа. Току-що приключил друг семинар в град Гуанджоу, на 29 декември Учителят беше пристигнал в Далиян почти веднага след това, без никаква почивка. Според данни от получените покани от местни чигонг изследователски групи и организации Учителят беше обиколил страната и беше преподавал общо 54 семинара, всеки от които с продължителност около десет дни. Бяха ги посетили десетки хиляди души. През тези две кратки години се провеждаха средно по един или два семинара на месец. Невъзможно е да си представим през колко трудности е преминал Учителят! След 1995 година вече нямаше възможност за повечето Фалун Дафа практикуващи в Китай да видят Учителя лично. Междувременно беше започнало широкото разпространение на Фалун Дафа в чужбина.

На 26 юли 1998 г. Учителят дойде в Чанчун, за да изнесе лекция и да отговори на въпросите на 800 местни и областни асистенти от цялата провинция Дзилин. Повечето хора не знаеха, че Учителят ще идва. Много от тях никога не бяха виждали Учителя, докато други не Го бяха виждали в продължение на почти четири години. Щом Той се появи на стадиона, избухна вълна от аплодисменти, която нито намаляваше, нито се увеличаваше, нито следваше някаква закономерност, нито имаше паузи. Аплодисментите бяха придружени от сълзите на практикуващите, от техните радост, изненада и безкрайна благодарност. Ръкоплясканията

продължиха много дълго време; не бях виждал нищо подобно през живота си. Учителят помоли асистентите да сложат два стола един върху друг и след това седна върху тях и каза: „Днес искам най-вече да видя всички ви. Много хора също искат да ме видят, така че ще седна малко по-високо.“ Това беше точно каквото хората наистина искаха; Учителят знаеше всяка наша мисъл. След това Той започна да преподава лекцията, като цялата атмосфера беше изпълнена с велико състрадание. Това чувство беше неописуемо. Изпълнени с щастие и спокойствие, ние нямахме нечисти мисли. Начинът, по който бяха разположени двата стола на Учителя, не му позволяваше да се облегне. Лекционната маса беше толкова ниска, че Той не можеше да се подпре с лакти. Вместо това ръцете му бяха опънати към масата. Със сигурност на Учителя не му беше комфортно. Въпреки това Той преподаваше, без да спира, в продължение на 4 часа. Някои от въпросите на практикуващите бяха наистина неуместни. Те не звучаха като въпроси, които истински асистент би задал. Всички бяха притеснени и малко разстроени, но Учителят търпеливо отговори на всички питання. Под въздействието на неговото поле недостатъците на всички изглеждаха очевидни, но въпреки това всички бяха изпълнени със смирение. След първоначалната четиричасова сесия Учителят предложи да направим десетминутна почивка. Щом Той слезе от сцената, практикуващите го наобиколиха, задавайки му още въпроси. Ние изглеждахме като малки деца в сравнение с високия ръст на Учителя. Заобиколен от хора, Учителят стоеше неподвижно и отговори на няколко въпроса с усмивка на лице. След това Той се върна обратно на сцената и продължи да отговаря на въпроси още един час. През всичките пет часа Учителят не изпи дори капка вода и нямаше дори минута почивка.

В края на този ден Учителят каза: „Надявам се, че всички ще продължат да се усъвършенстват с подновено усърдие и енергия.“

- **Спомени за по-щастливи мигове**

От Дзин Лиан, Дафа практикуващ от Чанчун

С приближаването на 12-ата годишнина от представянето и разпространяването на Фа от Учителя бих искал да си припомня прекрасните мигове, в които Майстор Ли беше лично с нас. Бих искал да споделя няколко от тези преживявания, така че останалите практикуващи да могат да споделят щастието ми.

1) Лекционните „бележки“ на Учителя

По време на провеждането на третия курс в град Чанчун организаторите ме натовариха с отговорността да пълня чашата за вода на Учителя. Изпитвах гордост, че ще бъда до Майстор Ли толкова често. На първия ден от лекциите, веднага щом Учителят прекрачи прага на кметството, всички станахме на крака и приветствахме нашия многоуважаван Учител с гръмки аплодисменти. Всички погледи бяха вперени в Него, докато Той вървеше към сцената. Майстор Ли ни помахаша с ръка, усмихна се и след това всички седнаха и заслушаха лекцията.

Докато пълнех чашата с вода на Учителя, забелязах как Той извади лист хартия от джоба на костюма си. Листът беше изписан с букви с различна големина и всякакви знаци, които приличаха на символи. Загледах се в листа и се опитах да го прочета, но не успях да разчета нито дума. Това парче хартия представляваше всички „лекционни бележки“, използвани от Учителя, за да разясни напълно Фа. През всичките десет дни, в които се проведе курса, освен в последния ден, когато Учителят отговаряше на въпроси на учениците, това бяха единствените бележки, които видях да бъдат използвани от Майстор Ли по време на Фа лекциите. По онова време не можех да разбера как Учителят може да изнесе толкова подробна и задълбочена Фа лекция на изключително високо ниво, използвайки само лист хартия за справка.

По-късно, чрез изучаване на Фа и самоусъвършенстване стигнах до разбирането, че Дафа принадлежи на Учителя и че Фа е в сърцето му. „Бележките“ бяха просто проявление на безграничната мъдрост на Учителя.

2) Преодоляване на намеса

По време на една от лекциите се сблъскахме с намеса, която се прояви като спиране на електрозахранването. На практикуващия, който правеше магнетофонния запис, внезапно му дойде блестяща идея. Той сложи няколко батерии в магнетофона и после го използва като усилвател, за да излъчи лекцията.

В лекционната зала имаше 1000 души. Всички бяха много тихи. Учителят остана напълно невъзмутим и спокоен. Той продължи да преподава Фа, сякаш нищо не се беше случило. Гласът на Учителя звучеше високо и ясно, и ехтеше из цялата зала, също както преди спирането на електрозахранването. Учителят елиминира намесата, докато изнасяше лекцията и след около 20 минути електрозахранването беше възстановено.

Служители на кметството отбелязаха: „Токът спря, но лекцията продължи. Чрез използването на магнетофона като усилвател звукът се чуваше толкова ясно и всички пазеха тишина. Такова нещо не се беше случвало никога досега. Това е удивително!“

3) Учителят избра за нас място, където да правим упражненията

Практикуващите от родния град на Учителя получаваха специални грижи от него. Такава е прекрасната съдба на практикуващите от Чанчун.

След края на третия Фалун Дафа курс в Чанчун няколко практикуващи решиха да организират място за практикуване. След като проверихме няколко места, които смятахме за подходящи, открихме, че те вече бяха заети от хора, практикуващи други видове сутрешни упражнения. Докато бяхме леко притеснени за намирането на място, нашият най-уважаван Учител избра друго място, на което да практикуваме. Мястото беше гладко и равно, природата беше красива и можеше да побере дори повече хора от другите места, които бяхме имали предвид. След като мястото за практика беше установено, броят на хората, които го посещаваха, се увеличаваше с всеки изминал ден. За една година броят на практикуващите на това място се увеличи от няколко десетки до

няколко стотици.

През първите две години, в които Учителят представяше Фалун Дафа на обществеността, всеки път, когато идваше в град Чанчун, Той посещаваше всяко от местата за упражнения и лично даваше указания на практикуващите да изучават Фа, да подобряват своя шиншин и да правят упражненията. Една сутрин, докато практикуващите правехме упражненията под звуците на изящната музика на Дафа, Учителят пристигна. Той ни наблюдаваше, докато правехме упражненията. След това Учителят внимателно се приближи до няколко практикуващи и направи движения, сякаш сграбчва нещо, намиращо се над главите им и после го захвърля на земята. Учителят пречистваше телата на практикуващите.

Това са моите спомени от щастливите мигове, прекарани с Учителя. Те бяха наистина прекрасни!

- **Посещаване лекциите на Учителя в град Джънджоу, провинция Хънан**

От китайска практикуваща

Бях на 86 години и от дълго време имах здравословни проблеми. Понякога прекарвах повече време в болницата, отколкото на работното си място. Практикувах няколко различни вида чигонг, но нито един не ми помогна да подобря здравето си. В началото на юни 1994 година един ветеран практикуващ ме окуражи да посетя лекция по Фалун Гонг. Отидох с надеждата, че заболяванията ми ще бъдат излекувани и с желанието да опитам нещо различно.

Първото ми впечатление от Фалун Гонг беше свързано с много ниските цени на таксите за лекциите. Платих едва 50 юана за всички десет лекции. Чух, че входната такса тъкмо е била увеличена от 40 на 50 юана, защото Китайското чигонг изследователско общество се оплакало, че семинарите по Фалун Гонг били твърде евтини. За сравнение един чигонг семинар, на който присъства мой съсед, му струваше 300 юана за едноседмичен курс с по една лекция на вечер.

Второто нещо, което ми направи впечатление, беше необичайното държание на Учителя и младежкия му външен вид. Той изглеждаше като 20-годишен младеж. Чудех се как толкова млад чигонг майстор може да има способността да лекува хора! Бях отишла само заради лекуването на болести и заради това неискрено отношение от моя страна, докато ходех на лекциите, продължавах да мисля за заболяванията си. Накрая, след излезане от лекционната зала, трудно можех да си спомня каквото и да е. Дори си мислех да остана след лекцията, за да мога да помоля Учителя да излекува заболяването ми.

Неочаквано, веднага след лекцията, една жена носеща дете в ръцете си, отиде до сцената и помоли Учителя да излекува детето ѝ. Майстор Ли каза: „Аз не лекувам болести. Трябва да слушаш лекциите, които преподавам тук.“ Аз почти загубих ентузиазъм, след като разбрах, че Учителят няма да лекува пациенти. По-късно прочетох в „Джуан Фалун“:

„Някои хора изпитваха много силен дискомфорт и стояха неподвижно по местата си, чакайки ме

да слеза от подиума, за да ги лекувам.“

Това изказване със сигурност се отнасяше за мен. След няколко лекции и случки аз напълно промених невнимателното си и разсеяно отношение. Започнах да фокусирам вниманието си върху лекциите.

Бих искала да споделя със съпрактикуващите няколко случки, които пазя дълбоко в сърцето си.

Веднъж по време на лекция Учителят помоли всички ни да протегнем двете си ръце, за да получим Фалун. Ръцете ни трябваше да бъдат протегнати право напред с длани, обърнати нагоре. Аз и мой приятел стояхме един до друг и не почувствахме нищо. Внезапно едно малко момиченце застана между нас и радостно възкликна: „Вижте, вижте! Имам си Фалун!“ Тя ми показа дланта си. Видях там да се върти кръгъл обект. Тогава наистина ѝ завидях.

Един следобед, точно преди края на лекцията, времето внезапно се влоши, задуха силен вятър, развихри се яростна буря, загърмяха гръмотевици, засвяткаха светкавици и се изсипа градушка. Изглеждаше сякаш небето се беше продънило, гръмотевици и светкавици заудряха сградата. Електрозахранването спря и цялата лекционна зала потъна в мрак. Ясно можехме да видим отблясъците на светкавиците. Видяхме също и сериозното изражение на Учителя, който ни каза да не мърдаме. След това започна да прави големи знаци с ръцете си. Постепенно гръмотевиците и светкавиците утихнаха и след като електрозахранването беше възстановено, светлините отново светнаха. Видяхме, че Учителят усукваше нещо с пръстите на дясната си ръка. След като го усуква още няколко пъти, Той пусна нещото в чаената чаша, намираща се на масата. По-късно изучавах „Джуан Фалун“, където се казваше:

„Въпреки че може да откриете животно, което е практикувало почти хиляда години, едно малко пръстче ще е повече от достатъчно, за да го пречупи.“

Едва тогава осъзнах, че това, което Учителят беше усукал и смачкал през онзи ден, е бил демон на животно.

За да присъстваме на лекцията, трябваше да имаме регистрационни карти. След лекцията получихме удостоверения със снимки. Аз загубих една от моите снимки, когато отидох да ги проявя. Въпреки че се чувствах зле от този факт, аз бързах към лекционната зала, за да си намеря място, така че да не изтърва нищо от лекцията. Тогава чух Учителят да пита от сцената: „Кой е изгубил снимка?“ Надеждите ми се възвърнаха. Някой беше намерил снимката ми. Изправих се и казах: „Аз бях.“ Учителят ме погледна и след като ме сравни с изображението от снимката, каза: „Твоя е.“ Опитах се да отида отпред, за да взема снимката, но Учителят каза: „Няма нужда да идваш отпред. Аз ще помоля някой да ти я донесе.“ Лекционната зала беше претъпкана, така че аз така или иначе нямаше да успея да отида отпред. Мислех си: „Какъв прекрасен Учител си имаме.“

Учителят никога не пилееше времето на практикуващите. Той започваше лекциите навреме, като понякога дори не вечеряше. Когато лекционната зала не можеше да побере всички практикуващи (около 2000 души), се местехме на стадион. Тъй като продължавах да мисля за заболяванията си,

аз не слушах лекциите внимателно. По-късно почувствах, че това, за което говореше Учителят, беше нещо, което никога досега не бях чувала, като например това, че трябва да се стремим да бъдем добри хора, да бъдем нещо повече от добри хора, никога да не отвърщаме на другите, когато ни обидят или ударят, да зачитаме другите, да поставяме интереса на другите над собствения си, да гледаме навътре винаги щом възникнат конфликти с други хора и т.н. Никога преди не бях чувала подобно учение.

Колкото повече слушах, толкова по-голям интерес предизвикваха в мен лекциите. Тъй като домът ми беше наблизко, обикновено идвах по-рано, за да си намеря място, без да вечерям. Сядах на първия ред много близо до сцената. Открих, че Учителят никога не използваше лекционни бележки. Той просто вадеше малък лист хартия от джоба на ризата си и го слагаше на катедрата. По време на лекцията Учителят хвърляше по един поглед на листчето и казваше: „ Сега нека обсъдим един друг въпрос...“ и продължаваше изложението на лекцията си.

Беше средата на юни и дневните температури в Джънджоу бяха около 37 градуса по Целзий (около 100 градуса по Фаренхайт). Въпреки че имаше електрически вентилатор на катедрата, Учителят го отмени и повика някой да го махне. След като махнаха вентилатора, вече никой в залата не ползваше ветрило.

Учителят беше много точен, когато преподаваше лекциите си, и никога не закъсняваше. Веднъж запазих място за приятелката ми, но когато лекцията вече започваше, нея още я нямаше. Опасявах се, че тя няма да си намери място и исках да я посрещна на входа. Попитах младия мъж, който придружаваше Учителя: „Учителят пристигна ли вече?“ Той каза: „Учителят тъкмо се върна от храма „Шаолин“ и още не е вечерял.“ Помислих си, че все още имах възможност да посрещна приятелката ми на входа. Щом стигнах до предния коридор, видях Учителя да влиза. По-късно разбрах, че Учителят е започнал лекцията, без да вечеря.

След завършването на всичките десет лекции, всички искахме да си направим снимки с Учителя. Той се съгласи и хората от различните региони се събраха заедно, за да се снимат с Него. Имаше около 100 души от Джънджоу. След като ни снимаха, Учителят ни каза: „Всички вие (от района на Джънджоу), моля ви, изчакайте тук.“ След като Учителят свърши фотосесията с другите региони, Той ни махна да отидем в една стая вътре в стадиона. Учителят ни каза: „Моля, седнете.“ Майстор Ли пръв седна на пода и всички ние го последвахме и насядахме около него. Много от нас се опитаха да се състят и да седнат по-близо до него. Аз седнах малко по-далеч и не можах да чуя ясно какво точно каза Учителят. Всичко, което си спомням беше, че Учителят ни помоли да практикуваме усърдно, да си установим място за правене на упражненията и да намерим няколко души, които да бъдат местни координатори. Учителят посочи няколко души, седящи около него и каза: „Ти, ти и ти също.“ Един човек каза: „Бройте ме и мен също, моля. Имам опит в работата със синдикати и сега съм пенсионер. На разположение съм.“ Учителят каза: „Много добре.“ Приятелката ми стоеше зад Учителя и го попита: „Майстор Ли, кога ще ни посетите отново?“ Той отговори: „За мен ще е невъзможно да дойда отново.“ Няколко практикуващи зададоха въпроси и Учителят им отговори. Не успях да чуя ясно думите на Учителя. Сега се разкайвам за лошото си просветлително качество.

Г-н Ши от Чигонг обществото на Джънджоу ни каза, че в началото не е планирал да посети лекциите. Един негов колега го попитал защо не смята да ходи на лекциите. Той отговорил: „Чух толкова много от тях и всички те ми изглеждат еднакви.“ Неговият колега му казал: „Този път е доста различно. По-добре отиди.“ Г-н Ши отишъл и накрая посетил всички лекции. Той беше много упорит в правенето на упражненията. В началото имаше голям и тъмен родилен белег на бузата под лявото си око. Когато го видях след известно време, тъмният родилен белег беше изчезнал. Лицето му изглеждаше чисто и деликатно и той изглеждаше много по-млад отпреди.

- **Учителят представя Фалун Дафа в град Шъдзяджуан, провинция Хубей**

От Дафа практикуващ в Хубей, Китай

Всеки път, щом си припомня как започнах да практикувам Фалун Дафа преди десет години, се чувствам благословен и нещо стопля сърцето ми. Винаги се просълзявам от щастие.

На 2 март 1994 г. в 08:00 часа за пръв път имах честта да слушам Фа лекция на Учителя. Лекцията се проведе във военна зала в град Шъдзяджуан и продължи два часа. По време на лекцията Учителят ни помоли да си помислим за част от тялото ни, която страда от някакво заболяване. Ако някой нямаше никакви оплаквания, трябваше да си помисли за някой болен член на семейството си или за свой болен роднина. Учителят излекува всички заболявания, които си представихме. Главоболието, което ме измъчваше в продължение на дванадесет години, в този момент беше излекувано.

Лекцията беше абсолютно безплатна и доброволна. Не платихме нито стотинка за нея.

През следващите осем дни наистина почувствах, че по време на лекциите Учителят изпитваше към нас топло, приятелско отношение. Той ни преподаваше Фа принципите ясно и беше доста съсредоточен, докато ни показваше упражненията. Когато ни учеше на упражненията, нямаше значение кой къде стои, защото Учителят всеки ден обикаляше стаята и лично проверяваше и коригираше движенията на всички, дори и на тези, които стояха точно до стената.

Първата лекционна сесия в Шъдзяджуан завърши вечерта на 10 март 1994 г. Помолихме Учителя да позира за снимка с нас. Местната Чигонг асоциация предложи да си наемем професионален фотограф, който да ни снима. Учителят веднага попита дали сред практикуващите има някой, който е професионален фотограф и би искал да ни снима, за да спести средства на всички практикуващи.

Всички бяхме дълбоко трогнати. Учителят винаги мислеше първо за другите. Първоначално беше планирано лекционната сесия да продължи десет дни. Вземайки предвид онези практикуващи, които не бяха в добро финансово състояние, Учителят завърши сесията за 8 дни, за да спести време и средства на всички ни. За тази осемдневна лекционна сесия всеки ученик плати на местната Чигонг асоциация по 35 юана. След като се приспаднаха всички разходи и такси за провеждането на лекциите, за Учителя и за персонала не останаха почти никакви средства.

Разбирането ми беше, че Учителят възнамерява да представи Фалун Дафа на хората с предопределени връзки и да остави красотата на Дафа на добрите хора по света. Той никога не мислеше за лична печалба. Всичко, което правеше, беше за другите хора.

Направихме снимката в осем часа сутринта на 11 март. Тя запечата един вечен и безценен спомен за Учителя.

Всички неща, които изглеждат прости и обикновени, са изпълнени със състраданието на Учителя и са израз на неговото величие. Не мога да изкажа с думи каква благословия е да бъда ученик на Учителя.

- **Безценен, вечен спомен**

От Дафа практикуващ в Китай

През юли 1994 г. имах щастието да посетя Фа лекцията на Учителя в Гуанджоу. Този период от време беше незабравим и много ценен.

Както пише Учителят: „Разпространява се праведен Фа, възпиран от хиляди демони...” („Нов живот” от „Хон Ин”). Това беше видно от постоянните промени на мястото на провеждане на лекцията в Гуанджоу. Първоначално за лекциите бе определено да бъдат в залата на Централния работнически съюз в Гуанджоу. На първия ден от курса обаче мястото за провеждане на лекциите се промени. На втория ден мястото за провеждане отново беше променено и лекцията се проведе във Военната зала на улица „Линюанси“. Впоследствие, когато си припомням това, разбирам трудностите, с които се е сблъскал Учителят, докато е представял Фалун Дафа.

Когато преподаваше лекции, Учителят винаги идваше по-рано. Когато посетих курса, получих място на горния етаж, тъй като в залата имаше много хора. Един ден пристигнах в залата рано. Тъй като още не беше дошло време за лекцията излязох, застанах на втория етаж на вестибюла и погледнах навън. В този момент видях сцена, която никога няма да забравя: Учителят влезе в залата сам, облечен със спретната обикновена риза с къси ръкави. В този момент бях приятно изненадан и си мислех: „Учителят е тук!” Стоях там, гледайки втренчено и дори забравих да сляза долу, за да го поздравя.

Образът на Учителят, влизаш в залата сам, трогна силно сърцето ми. Защо? Интересът ми към чигонг датираше от 1984 година и се засилваше през годините. Винаги се бях надявал да намеря учител със силен гонг и висок морал, но търсенето ми бе неуспешно.

В края на 80-те до началото на 90-те години на 20-ти век чигонг достигна върха на популярността си в Китай и в цялата страна се появиха много чигонг майстори и хора със свръхестествени способности. По това време бях в колежа и писах на някои от тях, но никога не получих отговор. Ходех да ги търся през зимните и летните ваканции, но безуспешно. През 1988 година в моя колеж беше основана чигонг асоциация. Асоциацията покани няколко местни чигонг майстори да

представят чигонг.

Те винаги идваха и си тръгваха с коли, а обикновените ученици не можеха дори да се приближат до тях. По времето, когато срещнах Учителя, Той вече беше популярен в страната чигонг майстор, но въпреки това не се возеше в кола и нямаше придружители. Учителят просто влизаше с твърда крачка в залата, за да преподава лекциите си: непресторен и приветлив. Благостта му се проявяваше в забележителните му маниери.

Мисля, че всички практикуващи, които са виждали Учителя лично, са трогнати от всяка негова дума и действие. Всяко изречение, усмивка или помахване с ръка са проявления на огромното състрадание и себеприщипване на велико просветлено същество. Всичко това ще остане завинаги запечатано в съзнанията на всички практикуващи и ще бъде пазено като нещо безценно.

- **Присъствах на лекциите на Учителя в Китай**

От Сияо Суе

В края на 1993 г. моят баща ми даде копие от книгата „Фалун Гонг“ и ми каза: „Не се отнасяй с пренебрежение към тази книга. Преди да я четеш, трябва да си измиваш ръцете. Когато четеш, трябва да седиш с изправен гръб.“ След като я прочетох, имах силното усещане, че това е книга, която учи хората да бъдат добри и че трябва да практикувам Фалун Гонг.

През януари 1994 г. баща ми донесе няколко билета и развълнувано каза: „Учителят идва тук, за да преподава Фа. Това наистина е дар от съдбата.“

Когато видях Учителя за първи път, първоначалната ми мисъл беше, че Той е човекът, когото трябва да следвам. Чувствах се като дете, което е скитало наоколо и най-накрая се е върнало при семейството си. Бях изпълнен с радост, топлина, щастие и се чувствах в безопасност.

Слушах с голям интерес лекциите на Учителя, надявайки се, че Той ще ми каже още повече неща. Дафа разкри напълно нов свят пред мен и беше нещото, което винаги съм търсил. Сега, поглеждайки назад виждам, че този период от време беше наистина изключително ценен. Аз се оттеглих от съревнованието на обикновените хора, които преследват слава и лични интереси. Раните ми бяха излекувани и заболяванията ми бяха премахнати; тръгнах по нов път. Учителят ме изтегли от калта, пречисти ме и ме поведе по чист и светъл път. Той ме насочи в правилната посока.

Не можех да се наситя на Фа лекциите на Учителя. Искях да запиша един комплект от лекциите, но не успях. Когато се сдобих с мой собствен екземпляр от „Джуан Фалун“, бях толкова благодарен.

Имах щастието да посетя на два пъти лекционните сесии на Учителя и присъствах на общо 20 лекции. В началото на първата лекция от всяка сесия винаги имаше хора, които се бореха да си

намерят по-добри места. Веднъж щом чуеха лекциите на Учителя обаче, тези ситуации бързо изчезваха. Независимо колко хора имаше и колко тесни бяха коридорите, практикуващите бяха дисциплинирани.

Щом станеше време лекцията да започне, Учителят просто казваше: „Всички да седнат.“ Тогава залата, която беше пълна с хиляди хора, незабавно притихваше. Чуваше се само гласът на Учителя, висок и ясен. До края на лекцията никой не се разхождаше, не разговаряше, нито пък пушеше. Дори малките деца бяха много тихи.

Докато учех в началното училище и след това в колежа, съм посещавал множество срещи и конференции, но никога не съм присъствал на събиране в пълна тържествена тишина като това. По време на лекциите на Учителя се чувствах истински спокоен и възхитен.

Учителят винаги идваше рано и започваше сесията навреме. Никога не закъсняваше дори с минута.

През първата сесия организаторите уредиха практикуващите да се снимат с Учителя. Семейството ми имаше късмета да се снима с Майстор Ли. След това Учителят веднага се върна на мястото си. Той никога и при никакви обстоятелства не губеше времето на никого и никога не караше другите да Го чакат. В качеството си на училищен преподавател по професия чувствах, че съм далеч от спазването на такъв стандарт.

Лидерите на организацията домакин бяха поканили един чиновник да прегледа акредитациите на Учителя, така че този чиновник отиде да се срещне с него. Преди да изрече и дума, Майстор Ли извади сертификатите си на масата, включително „Известен чигонг майстор“, „Награда за Прогрес на авангардната наука“ и „Специалната Златна Награда“, издадени от правителството. Чиновникът беше много учуден. След тази случка той повярвал, че Учителят притежава свръхестествени способности. Щом се прибрал у дома, разказал случката на съпругата си и на дъщеря си и впоследствие цялото му семейство станали Фалун Гонг практикуващи.

Един мъж имаше болки в гърба и помоли Учителя за помощ. Майстор Ли просто продължи да си говори с него. Мъжът видя, че Учителят имал добро чувство за хумор и забравил за болките в гърба си. По-късно той почувствал как голяма топла ръка покрива гърба му и му станало много комфортно. Тогава болките в гърба му изчезнали. След това разказваше на всеки срещнат: „Учителят Ли Хонгджъ е наистина необикновен.“

Имаше две възрастни жени от провинцията, които нямаха достатъчно пари, за да си купят билети. Щом научи за това, Учителят каза на персонала да ги пусне да влязат.

Сред роднините ми има една модерна и изтънчена млада дама. На първия ден, в който посети лекциите, тя осезаемо почувства Фалун да се върти в дланите ѝ и осъзна колко величествен е Учителят. Тя почувства дълбоко уважение към Майстор Ли в сърцето си. Щом помоли Учителя да ѝ напише послание, Той написа: „Истинско самоусъвършенстване“ и добави името си. Когато научи, че спонсорите бяха уредили практикуващите да се снимат с Учителя, тя каза: „Искам да държа

ръката на Учителя по време на снимката.” След това ми каза: „Щом се приближих до Учителя, всичките ми лоши мисли някак си изчезнаха.”

Един пенсиониран държавен служител започна да практикува Фалун Гонг през 1993 година и впоследствие хроничното му сърдечно заболяване изчезна. Той беше много развълнуван да има възможността да види и чуе Фа лекцията на Учителя по време на семинара. Надяваше да се снима до Учителя. Майстор Ли изпълни желанието му и той се сдоби със снимка, на която стоеше рамо до рамо с Учителя. Впоследствие осъзна, че Майстор Ли не е обикновен човек и съжали, че тогава не е проявил към него нужното уважение. Но Учителят е изключително дружелюбен и се отнася с всички практикуващи с голяма доброта.

След като посетих семинара на Учителя, разбрах как да бъда добър човек. Тъй като по онова време имаше недостиг на книги, ми беше много трудно да запазя спокойствие, изправен пред изпитания. Веднъж началникът ми възложи да работя с човек, с когото имахме междуличностни търкания. Трябваше ли да изпълня заповедите или трябваше да помоля да ми възложат друга задача? Не знаех как да постъпя. Тогава разбрах, че Учителят ще преподава Фа в Харбин. Веднага отидох там заедно с баба ми, дядо ми и децата ми, надявайки се да открия начина, по който един самоусъвършенстващ се трябва да се справя с проблемите. Това беше второто ми посещение на семинар на Учителя.

Нараненото ми сърце се успокои, щом видях състрадателното изражение на Учителя и чух сърдечния му глас. Сълзи потекоха по лицето ми и аз разбрах как трябва да постъпя. Изпълних нарежданията на началника си. След години на съвместна работа недоразуменията помежду ни не се изостриха, а дори напротив, тъй като аз просто не се стремях към нещата, които другият искаше. На някои хора, които очакваха да станат свидетели на сериозен конфликт, им беше странно, а други, които видяха как той се възползва от мен и ми прави мръсни номера, се почувстваха обидени от несправедливостта. Въпреки това аз твърдо пазех в съзнанието си думите на Учителя и запазвах спокойствие. Въпреки че не се борех за печалба, не загубих нищо от това, което трябваше да имам.

Когато Учителят преподаваше Фа в Харбин, над 4000 души посетиха семинара, но обстановката в залата все пак беше по-тиха и дружелюбна отвсякога. Ледената пързалка беше толкова голяма, че много хора не можеха да видят Учителя от толкова далеч. Те отправиха множество оплаквания към персонала. След като чу това, Учителят бавно обиколи пързалката и помахна на практикуващите. Откъдето минеше Учителят, всички се изправяха на крака и му ръкопляскаха. Атмосферата беше тържествена и сърдечна и много хора бяха трогнати до сълзи.

По време на семинара от дясната ми страна седеше практикуваща от Чанчун. Поради голямото ми уважение към Учителя аз харесвам и родния му град. Винаги чувствам близост към практикуващи, които са от родния град на Учителя. Затова се опитах да дойда на курса по-рано, за да си поговоря с нея. Учудването ми беше огромно, когато тя ми каза, че всъщност живее в същия квартал, в който живее и Той. Тя каза: „Семейството на Учителя живее бедно. Най-ценната вещ в къщата им е 12-инчов телевизор. Преди Учителят да започне да разпространява Фа, много хора го

молеха да лекува заболяванията им. Той никога не приемаше пари и понякога дори носеше плодове на пациентите си. Един пациент, който имаше рак на стомаха в последен стадий, не беше хапвал нищо от две седмици. Той умираше и след като семейството му безуспешно опитало различни лечения, накрая го завело при Учителя. Майстор Ли използвал свръхестествени способности, за да излекува заболяването му и той бързо се възстановил. Учителят обелил един банан и му го подал и той просто го изял. Семейството на пациента беше възхитено и много благодарно.“

„Откакто Учителят започна да разпространява Фа, в дома им са само съпругата и дъщеря му. Веднъж в сградата, където живеят, избухна пожар. Пламъци и гъст дим излизаха от всеки прозорец, освен от този в апартамента на Учителя. И така пожарникарите влязоха през прозореца на Учителя, свързаха противопожарния шланг и в края на краищата потушиха пожара. Единствените щети бяха по рамката на прозореца, която беше протритата на няколко места от тежкия противопожарен шланг. Този инцидент се разчу в квартала и всички хора говореха, че божества защитават дома на Учителя.“

Друга практикуваща ми разказа своите преживявания: „Бях диагностицирана с рак на гърдата през 1993 година. Поисках от един човек да помоли Учителя да излекува заболяването ми. Майстор Ли ми отговорил да ми предаде да посетя семинара. Моето просветлително качество обаче беше слабо и не видях връзката между това да отида на семинара и това да бъде излекувана болестта ми. По онова време главната ми цел беше да се излекувам. Затова избрах да си направя операция и да премина химиотерапия, вместо да посетя лекциите. След операцията все още изпитвах силна болка. Тялото ми отслабна значително и туморът ми продължи да расте. Вече няха друг избор и реших да посетя семинара. След него тялото ми като по чудо се възстанови. Това е второто ми посещение на семинар. Можеш ли да предположиш, че съм била болна от рак?“

Огледах я внимателно и видях, че лицето ѝ излъчваше здравословно румено сияние, кожата ѝ беше деликатна, теглото ѝ – нормално, а тялото пълно с енергия. Косата ѝ обаче беше рядка и тя ми каза, че това е в резултат на химиотерапията. Тя каза: „Съжалявам, че не посетих семинара на Учителя, както Той ме посъветва. Оттогава насам преминах през много ненужни трудности. Запомни, че при каквито и да било обстоятелства трябва винаги да вярваш в Учителя. Върви по пътя, който Майстор Ли е аранжирал за теб и няма да сгрешиш.“

Когато Учителят разпространяваше Фа в Китай, чух много практикуващи, приближени на Учителя, да казват неща като: „За да пристигне навреме за семинара, Учителят използва божествени сили, за да разчисти натоварения трафик.“ „Следвайки наставленията на Учителя, хора, страдащи от парализа на долните крайници, проходиха и дори можеха да тичат.“ „Учителят живее много обикновен живот и не разхищава нищо“ и т.н. Аз обаче не мога да разкажа за тези случки, тъй като не знам подробности. В тази връзка се надявам, че други практикуващи, които знаят повече подробности, ще разкажат за тях, за да помогнат както на новите ученици, така и на ветераните практикуващи да опознаят Учителя по-добре. При разясняването на истината на хората по света можем да им разкажем за достойнствата на Учителя. По този начин можем да надделеem над

злото с факти.

- **Спомени за дните, в които Учителят преподаваше Фа в Чанчун**

От ветеран практикуващ в Чанчун

Аз съм на 57 години. Имах щастието да науча Фалун Дафа през 1993 година. Имах възможността да посетя първия курс на Учителя в Чанчун.

Първият път, в който срещнах Учителя, бях толкова развълнуван, че се разплаках. Бях търсил истински велик учител в продължение на няколко десетилетия и най-сетне го бях открил. Радостта ми не можеше да се опише с думи.

Щом Учителят научи за финансовите ми затруднения, той ми върна обратно половината от таксата за курса, или 25 юана. Не исках да ги взема обратно, но Учителят продължи да настоява да го направя. Бях толкова отчаян, че казах през сълзи: „Учителю Ли, след като слушах лекциите ви съм наясно, че трябва да заплатя за тях. Ако не вземете парите ми, вие няма да потвърдите, че съм ваш ученик.”

Изпълнен със състрадание и тържественост, Учителят дойде в предната част на подиума и каза: „Вие сте мои ученици!” Почувствах, че Майстор Ли беше безкрайно състрадателен. Щом Учителят махна с дясната си ръка, видях Фалуни да падат като снежинки из цялата зала, където се преподаваше Фа. Веднага цялата зала избухна в бурни аплодисменти.

През 1993 и 1994 година Учителят дойде два пъти да преподава в Чанчун. Всеки път Той отсядаше в евтини хотели. Веднъж служителите на хотела попитаха с недоумение: „Учителю Ли, вие вече сте известен чигонг майстор, така че можете да отседате в петзвездни хотели. Защо ползвате такъв обикновен хотел?” Учителят просто се усмихна и не каза нищо.

Храната на Учителя беше много скромна и оскъдна. Понякога Той изяждаше малка купа полуготови спагети. Хората от Чанчун обичат да ядат люти чушки. Независимо дали ядат спагети или супа, те винаги слагат в тях люти чушки. Веднъж Учителят си поръча от полуготовите спагети за обяд, а собственикът на ресторанта не знаеше, че Той е от Севера и не яде люти чушки. Собственикът на ресторанта беше сложил в полуготовите спагети много люти чушки. Лицето на Учителя цялото се потеше от лютивата храна. Независимо от това Майстор Ли не каза нищо. Той просто тихо изяде малката купа със спагети.

Веднъж, докато се хранеше в малък частен ресторант, Учителят намери необелено зрънце ориз в чинията си, обели го и после го изяде. Като видяха как Учителят не прахосва дори зрънце ориз, всички практикуващи спряха да изхвърлят остатъците от храната си.

- **Незабравима случка от времето, когато Учителят преподаваше лекции в Китай**

От Дафа практикуващ от Китай

Започнах да практикувам Фалун Дафа през 1999 година. По времето, когато Учителят Ли преподаваше лекции в Китай, се бе случила незабравима ситуация. Тази история, която се знае от много практикуващи, оказа голямо влияние върху моя път на самоусъвършенстване и аз я помня добре.

Това се случило след като Учителят завършил лекциите си в град Яндзъ, провинция Дзилин и си тръгвал от града. Майстор Ли и няколко ръководители на асистиращи центрове пътували с такси до жп гарата. След като пристигнали, Учителят настоял да плати на шофьора. Хората с него не разбрали жеста му. Той обяснил, че преподаването му в Янбиан е завършило и всички разноски били платени. Тъй като финансовите взаимоотношения били приключени, Той искал да плати таксито, тъй като не желал да вземе и стотинка от учениците си.

Разказът за тази случка беше широко разпространен и оказа огромно влияние върху практикуващите. Аз също продължавам да я разказвам на практикуващи. Това ме научи да обръщам внимание на поведението си. Чрез своите действия учителят показа на учениците си как би трябвало да се справят с дадени ситуации.

- **Състраданието на Учителя трогва сърцата на хората**

От Дафа практикуващ в континентален Китай

Един ден ме посети моя приятелка и заедно изгледахме филм за разясняване на истината. Разказах ѝ за това какъв ефект оказва Фалун Гонг върху лечението на болести и как подобрява здравето. Казах ѝ, че има много научни доказателства за много от нещата, описани в „Джуан Фалун“. Тя не ме разбра особено добре. По-късно ѝ разказах няколко истории за Учителя Ли.

Учителят Ли носеше доста обикновено кадифено яке, когато пристигна в град Дзинан, провинция Шандун, за да преподава лекции. Той беше приятелски настроен и отзивчив. Учениците си направиха снимки с него на групи. Подрездането на столовете отне известно време и Учителят прояви търпение, като спокойно изчака близо до нас. Срещал съм се с много други чигонг майстори в миналото. Обикновено около тях се струпват тълпи от хора и те задържат вниманието им със своята показност и екстравагантност.

Един практикуващ ми сподели негово лично преживяване. Когато Учителят пътувал с влак до друг град, за да преподава лекции, този практикуващ бил в същия вагон, като и двамата седели на твърди пейки. Когато станало време за вечеря, практикуващият купил храна, не само за себе си, но и за Учителя, тъй като разбрал, че Майстор Ли не бил ял нищо през целия ден. Учителят водеше много скромнен и обикновен начин на живот. Много практикуващи предлагали да му дарят пари, но Учителят винаги им отказваше.

Аз споделих друга история за това как един американски практикуващ разбрал за Фалун Дафа.

През октомври 1996 г. Учителят Ли отишъл на среща със свои ученици в дома на един практикуващ. Този американец още не бил започнал да практикува Фалун Гонг. Той дошъл на срещата от уважение към репутацията на Учителя. Приятелското държание, огромната мъдрост и обширните познания на Учителя му направили огромно впечатление. Той останал там до късно през нощта. Когато американецът си събувал обувките на входа на къщата, видял друг чифт кожени обувки, които изглеждали доста по-стари и износени, но били много чисти. Когато всички си тръгвали, той разбрал, че това били обувките на Учителя Ли. През онази нощ американецът решил да започне да практикува Фалун Гонг.

Учителят Ли винаги ни е учил да зачитаме другите във всичко, което правим.

Трябва да се съобразяваме с това, колко могат да понесат другите хора и да имаме предвид дали това, което правим, няма да нарани другите. Независимо на каква тема биваше зададен въпрос, Учителят без никакво колебание отговаряше на въпросите на учениците относно най-основните принципи за нещата. Великите мъдрост и състрадание на едно просветлено същество събуждат дълбоко уважение в хората.

Режимът на Дзян Дзъмин преиначи фактите така, че един велик и добър човек да изглежда много лош. В резултат на това много хора отидоха в Пекин, за да разясняват истината, независимо от застрашаващите живота им обстоятелства.

Преди да завърша разказа си, приятелката ми събра ръце в позиция Хъшъ и с уважение попита: „По този начин ли се приветства един ученик на Буда?“ Състраданието на Учителя беше трогнало сърцето ѝ. Осъзнах, че досега не бях разяснявал истината на хората по този начин. Състраданието на Учителя прониква и хармонизира всичко от горе до долу. Дори в това общество на обикновените хора неговото поведение е толкова възвишено и впечатляващо.

Изминаха десет години, откакто за последно видях Учителя Ли. Всеки път щом слушам истории за Учителя, разказани от практикуващи, съм така дълбоко развълнуван, че очите ми се изпълват със сълзи. В моментите, в които Учителят ми липсва особено много, плача пред снимката му, като покривам лицето си с ръце. „С двор, пълен с прекрасни цветове, пролетта има своя владетел.“ (*„Поема за сливовия цвят“*)

Надявам се, че когато се срещнем отново с Учителя в бъдеще, нито един ученик няма да изпитва угризения да носи названието „Дафа практикуващ от периода на Фа коригирането“. В противен случай ще се срамуваме да се срещнем с нашия уважаван Учител.

- **Скъпи спомени**

От Дафа практикуващия Хуей Лиан от Китай

Бях много развълнуван, когато прочетох статията написана от практикуващ „Следвах Учителя на хиляди километри в Китай“. Тя ми напомни за моите преживявания по времето, когато следвах

Учителя до град Чънду, провинция Съчуан и лично посетих лекциите му много пъти. Преживяванията ми бяха подобни на тези на автора на статията и бях преминал през всякакви трудности през десетте години, в които Дафа се разпространяваше по света.

Аз не съм високо образован, но имах уникалната възможност да видя колко трудно беше на Учителя да разпространява Фа в началото. Ще дам най-доброто от себе си, за да пиша за това, да го споделя с моите съпрактикуващи, да изоблича лъжите и да утвърдя Дафа. Това е и процес, през който трябва да премина, за да пробия през старите представи, които блокират напредъка ми в самоусъвършенстването.

1) Първи спомен

Бях напуснал дома си и бях от едно място на друго заради злото преследване. Малко преди последната вечер на Нова година не можах да си намеря място, където да отседна. Мислех си, че Дафа на Вселената е преследван, Учителят е наклеветен, съзнанията на китайците са отровени и че практикуващите, които са били принудени да напуснат домовете си, не могат да намерят място, където да отседнат! Бях много тъжен и Учителят много ми липсваше. Тръгнах по улиците, по които се беше разхождал Учителят и стигнах до градината „Фандзъ“ в парк „Дитан“. Прекарах дълго време, седнал върху една скала и си припомних сцени от Фа конференцията, проведена тук през декември 1996 година. Споменът изплува ярко в съзнанието ми. Фа конференцията се беше провела на сутринта, а следобяд споделяхме култивационен опит. След груповите упражнения вечеряхме заедно в двете главни зали. Учителят се присъедини към нас. Когато видяха Учителя, всички веднага станаха на крака, някои ръкопляскаха, а други направиха знака Хъшъ. Всички изразиха уважението си към Учителя. Той се усмихна и се разходи наоколо. Не се спря, а просто ни помахаше. „Седнете всички. Продължете да се храните. Насладете се на вечерята си. Не след дълго ще дойда отново да ви видя.“ По-късно разбрах, че Учителят тъкмо се е върнал от САЩ. Тръгнал бързо към мястото на срещата, веднага щом слязъл от самолета и без да е вечерял. След вечерята Учителят се върна и изнесе лекция в продължение на над 40 минути. Припомняйки си гласа и усмивката на Учителя, почувствах щастие и не можех да спра да плача. Внезапно забравих за страданията си. След като си помислих за Учителя, който влага цялата си енергия в спасяването на хората, реших че ние трябва да дадем всичко от себе си, за да бъдем от полза за Учителя и за Дафа!

2) Втори спомен

През лятото на 2001 година някой ме предаде и 7 или 8 полицаи с две полицейски коли, както и няколко служители на „Отдел 610“ дойдоха, за да ме арестуват. Случи се така, че не си бях вкъщи в този момент, така че те не ме намериха. Но използваха всякакви насилствени и манипулативни методи върху членовете на семейството ми, които не са практикуващи. Семейството ми беше измамано и започна да им сътрудничи.

По това време не бях осъзнал, че проблемът всъщност е в мен. Членове на семейството ми ме посетиха и се опитаха да ме накарат да се присъединя към клас за промиване на съзнанието. Аз твърдо им заявих: „Фа е дълбоко вкоренен в сърцето ми. Решен съм да продължа по този път и

никой не трябва да се опитва да ме отклони от него.” Продължих да елиминирам злите сили в тях и успях да премахна мислите им да се обадят на полицията през онази нощ. Те се съгласиха да ме оставят да поспя няколко часа и да ме изпратят на сутринта. Чух ги да мърморят, че ще се обадят на полицията, за да прати полицейска кола да ме вземе на сутринта. В два часа сутринта си помислих: „Аз в никакъв случай не трябва да следвам злото. Всяко мое действие трябва да бъде праведно. Аз съм Дафа практикуващ.” След това продължих да изпращам праведни мисли, за да елиминирам злите същества в други измерения, които ги контролираха и за да не заключат вратата (всяка вечер вратата се заключваше в полунощ и я отключвах на сутринта в шест часа). Не трябваше да се поддавам на емоциите и трябваше да си тръгна преди зазоряване. Бравата се отвори с леко завъртане и аз пробих с лекота през „блокадата” със силни праведни мисли. Денят беше дъждовен. Обикалях наоколо през целия ден, но въпреки това не успях да намеря място, на което да остана след десет часа вечерта. Стойки на един надлез, се чувствах уморен, жаден, гладен и ми беше студено. Старото ни място за правене на упражненията се намираше точно под надлеза. Стари спомени изплуваха пред очите ми един по един.

Бях присъствал лично на едни от първите лекции на Учителя и Той лично ме беше научил на упражненията. Дафа е велик. Учителят е велик. За кратко време местата за практикуване се увеличиха до повече от дузина. Изучавахме Фа и упражненията заедно и си споделяхме личен опит. Това беше истинска чиста земя. Сега, в резултат на преследването, бях загубил контакт с практикуващите. Докато размишлявах за миналото и настоящето, усетих как плача, но без сълзи. Как да утвърждавам Фа сега? Внезапно осъзнах, че мислите ми не бяха праведни. Изчистих съзнанието си, настроих ума си и спокойно си зададох въпроса: „Какви са моите отговорности?” Припомних си картина от срещата на Учителя с асистентите и преподадената от Него лекция през януари 1995 година. След като настроих съзнанието си, разумно анализирах ситуацията. Понастоящем злите сили се възползваха от човешкото ни мислене. От една страна те ни разделяха и се опитваха да ни унищожат. От друга страна обаче те се опитваха да използват илюзията на разбеснялото се зло, за да отслабят непоколебимостта на практикуващите. Поглеждайки навътре чувствам, че това се дължи на нашето недобро изучаване на Фа като едно тяло. Нищо не е случайно. Аз съм отговорен за всичко. Не съм се справил добре със самоусъвършенстването си.

Учителят казва:

„Доброто ръководене на група самоусъвършенстващи се води до натрупването на безгранични заслуги и добродетел. Но ако не водиш хората добре, бих казал, че не си изпълнил дълга си.”
(Обяснения за съдържанието на Фалун Дафа)

Наистина, аз не бях изпълнил дълга си и бях причинил толкова много щети на Дафа. Учителю! Срамувам се пред Дафа и пред Теб. В този момент вече не се чувствах изгубен. Казах си, че трябва да удовлетвори очакванията на Учителя. Трябва да извървя праведно всяка крачка от самоусъвършенстването си в периода на Фа коригирането, да бъда отговорен към хората и към Дафа на космоса. Реших да следвам следния девиз: „Един Учител, един Фа. Вярвай твърдо, бъди непоколебим, усъвършенствай се солидно и извърви пътя си до края.” Мога да се справя с всички изпитания. Освен да елиминирам злото, което ме преследва, аз си казах, че не трябва да се

тревожа заради това, че не мога да намеря място, където да отседна. Нищо не може да ме съкруши. Както се казва: „Небето е покривът ми, земята е леглото ми, пръскащият дъжд е сладката роса.” Никой не е по-свободен от мен. По-късно през онази вечер чудодейно намерих място, на което временно да си отдъхна. След това намерих място, където да отседна на следващия ден и така започна новото ми пътешествие в периода на Фа коригирането.

3) Трети спомен

Спомням си, че през втората половина на 2001 година практикуващите изпитваха огромни затруднения да се свързват един с друг и заради злото преследване имаше много малко разясняващи истината материали. Практикуващите нямаха възможност да четат новите статии на Учителя след публикуването им и не можеха да провеждат големи мероприятия за споделяне на опит в самоусъвършенстването. Поставен под цялото това напрежение, стигнах до ясното разбиране относно отговорността на всеки Дафа практикуващ за спасяването на съзнателни същества, не чаках и не разчитах на чужда помощ. Започнах да се опитвам по всевъзможни начини да установя контакт с ветераните практикуващи, които познавах отпреди, и да сформирам нова група от практикуващи в моя район. Никога и при никакви обстоятелства не изгубих надежда за онези практикуващи, измамени от злата пропаганда, и им предлагам подкрепата си. Учителят никога не би изоставил нито един истински практикуващ и това ми напомни за нещо, което се случи в началото на 1994 година.

Един ветеран практикуващ ми каза, че при провеждането на първите лекционни сесии в Китай всички ученици са попълвали доклади за здравословното си състояние и Учителят ги е чел един по един. Броят на практикуващите по това време е нараствал стремително. Те идвали от всички кътчета на Китай. Понякога хората, които помагали на Учителя по време на семинарите, се събуждали рано сутринта и заварвали Майстор Ли да чете докладите един след друг. След всяка лекция Учителят изисквал от всеки практикуващ да напише преживяванията си, така че той да може да ги прочете. Имало е толкова много ученици. Кой може да каже колко много споделяния е трябвало да чете Учителят всеки ден? Някои от учениците, които асистирали на Майстор Ли при провеждането на семинарите, обичали да казват: „Не знаем кога спи Учителят. Обикновено на зазоряване Той все още е зает с четенето на споделянията на учениците.” Когато и да срещнеш Учителя по онова време, Той носеше със себе си споделяния на ученици, където и да отидеше и ги четеше винаги, когато имаше свободно време. Той наистина беше отговорен към всеки един свой ученик! Понякога виждах, че някои от споделянията на учениците бяха доста объркани и трудни за четене и изпитвах съжаление към Учителя, който се опитваше да прочете всичките. Дори в обикновеното общество докладите, които предаваме на своите учители или началници, трябва да бъдат четливи и подредени.

И до ден-днешен много практикуващи може би не осъзнават истински колко трудно му е било на Учителя да се грижи за всичките си ученици по онова време, но независимо от всичко Той никога не загуби надежда за никого от тях. Нашият Учител не би се отказал от нито една предопределена връзка и това доказва колко велик, сърдечен и състрадателен е Той. Всичко това е точно както го обяснява Учителят в „*Елиминирайте последната си привързаност*” („Есенции за усърден

напредък” Том 2): „Истината е, че ви ценя повече, отколкото вие цените себе си!”. Учителят действително е понесъл огромно количество трудности за своите ученици и за всички съзнателни същества!

В тази връзка осъзнах, че през периода на Фа коригирането практикуващите носят отговорността да си помагат един на друг и взаимно да се окуражават и никога да не отписват онези практикуващи, които са се подвели по пропагандата на злото. След като осъзнах това, започнах да контактувам с повече практикуващи и започнахме заедно да изпращаме праведни мисли, за да елиминираме злите същества, които преследват Дафа и Дафа практикуващите и които ги заблуждават. Изпращах праведни мисли за всички практикуващи, които в миналото са практикували Дафа, но са се отказали. Казах им, че тази възможност не идва лесно и че в периода на Фа коригирането те не трябва да изостават.

4) Четвърти спомен

В началото на преследването аз не пристъпих напред да утвърждавам Дафа и да разобличавам злото. По онова време не знаех какво да правя и по цял ден си стоях вкъщи и изучавах Фа, мислейки, че постъпвам правилно. Но от началото на 2000 г., когато Учителят публикува нови статии, започвайки със „Знаещото сърце”, аз се пробудих за отговорността си да пристъпя напред, за да утвърждавам Дафа и да изобличавам злото. В „Рационалност” („Есенции за усърден напредък“ Том 2), Учителят казва: „Трябва да позволите на хората по света да узнаят за тяхната злина – това също е спасяване на хора.” Когато взех решение да пристъпя напред, не можах да намеря никакви разясняващи истината материали и си помислих, че ако просто успея да се сдобия с копие на някакви разясняващи истината материали, ще знам как да постъпя след това. Така че реших да не губя време и веднага се заех сам да си направя материали. След като пристъпих напред, за да утвърждавам Дафа, отново изучавах Фа и почувствах, че Учителят доста ясно е изразил необходимостта от това да пристъпим напред. Защо не бях успял да проумея това по-рано? След като погледнах навътре в себе си, открих причината: привързаностите ми към егоизъм и страх, и упоритият ми манталитет винаги да мисля, че съм прав, комбиниран с безотговорно отношение и несправедно сърце. След Националния празник през 2000 година не можех повече да чакам и заедно с няколко други практикуващи издигнах плакат на площад „Тиенанмън”, на който пишеше: „Фа коригира космоса”.

Все още ясно си спомням какво се случи на площад „Тиенанмън” през онзи ден. Имаше около сто практикуващи, които бяха дошли в центъра на площада, и аз бях един от тях. Цивилни и униформени полицаи, както и полицейски коли бяха навсякъде и търсеха практикуващи Фалун Дафа. Съзнанието ми беше праведно и не изпитвах никакъв страх в сърцето си, когато разгънах плаката, на който пишеше: „Фа коригира космоса”. Когато полицията дойде, за да ме залови, аз ги погледнах и им казах: „Какво правите?” Веднага щом казах това, те изглеждаха като поразени от електрошок и ме пуснаха, като отстъпиха едновременно назад. Станах свидетел на величествената и могъща сила на „едно праведно съзнание може да покори сто злини” („Джуан Фалун”). През същия този ден се прибрах у дома в безопасност и веднага след това излязох навън, за да раздавам още разясняващи истината материали, да утвърждавам Фа и да тръгна по новия си път

през Фа коригирането.

5) Пети спомен

След 20 юли 1999 г. всеки ден изглеждаше като година. През този период, от копнежа ни преследването да приключи, до достойното и открито утвърждаване на Фа, ние постепенно ставахме все по-зрели. Слуховете и клеветите срещу Дафа, излъчвани по телевизията, ме направиха по-осъзнат и по-твърд във вярата ми в Дафа. Спомням си момент, в който директорът и секретарят на кварталния комитет ме посетиха в дома ми, за да се опитат да ме принудят да се откажа от самоусъвършенстването. Аз посочих телевизора и им казах: „Гледам новините по телевизията всеки ден. Това, което казват, е напълно различно от онова, което съм преживял. Практикуващите са тези, които четат „Джуан Фалун“ всеки ден и които най-добре знаят какво е написано в книгата. Ние практикуваме Фалун Гонг и повишаваме своя шиншин всеки ден. Ние също така най-добре знаем какво правим всеки ден. Например аз ям по една круша всеки ден. Кой знае по-добре какъв е вкусът на крушата – аз или някой, който никога не е ял круша? Как бих могъл да ви повярвам и да ви послушам?“ Те останаха без думи. След това им казах твърдо, но със спокоен глас, че ако желаят да ме попитат какво всъщност е самоусъвършенстване и какво е Фалун Дафа, са винаги добре дошли да го направят по всяко време. Обаче ако искат да говорят с мен на други теми, няма смисъл да си губят времето. Те никога повече не се върнаха.

Винаги щом видех слуховите и клеветите срещу Майстор Ли по телевизията, не можех да спра сълзите си. С Фа, разпространяващ се в човешкия свят, аз станах свидетел на препятствията, пред които се изправи Дафа и на трудностите, които срещна Учителя, докато разпространяваше Фа. Как можеха злите слухове да не наранят дълбоко сърцето на един Дафа ученик?

Спомням си посещението ми на Международното здравно изложение през 1992 година, което се проведе в Международната търговска палата. Когато влязох в залата, различни видове чигонг заслепиха очите ми. Видях, че опашката от хора за Фалун Гонг беше най-дълга и имаше най-много хора, така че побързах да отида отпред, за да погледна. В сърцето ми се надигна огромно възмущение. Първо видях млад мъж с висок ръст и добродушно изражение да разговаря с един журналист. В този момент казах на приятелката ми, която ме придружаваше: „Това трябва да е Майсторът на този чигонг.“ „Откъде знаеш?“, попита ме тя. „Имам предчувствие“, отговорих аз.

Беше много странно, когато се загледах в Майстор Ли и почувствах, че съм го виждал някъде в миналото, или че сме правили нещо заедно, но не можех да си спомня какво, независимо колко се опитвах. Той наистина ми изглеждаше познат! Огледах го внимателно от главата до петите. Той носеше обикновено палто със стар светлокафяв пуловер отдолу (който изглеждаше ръчно плетен, но по-късно открих, че пуловерът беше закърпен). Панталоните и обувките му също бяха стари, но много чисти. Той изглеждаше много отзивчив.

6) Шести спомен

Спомням си, че когато посетих лекцията в Тиендзин, забелязах, че Учителят винаги отсяда в евтини хотели. Той винаги беше зает. След лекцията Учителят често имаше много неща, за които да

се погрижи. Обикновено се връщаше в хотела около 21:00 или 22:00 часа всяка вечер. Вечеряше само полуготови спагети.

Забелязах също така (по естествен път, тъй като посетих много лекции), че Учителят рядко сменяше дрехите си, но обръщаше внимание на външния си вид и се обличаше много семпло. Той се обличаше със същите дрехи, освен при промяна на времето и климатичните условия. Веднъж попитах за това един практикуващ, който познаваше Учителя и научих, че Майстор Ли переше дрехите си всяка вечер и ги носеше отново на следващия ден. Забелязах, че Учителят рядко си купуваше нови дрехи, въпреки че имаше само няколко чифта. Когато Учителят преподаваше лекции в Тиендзин, старите му обувки, които бяха носени години наред, се скъсаха. Той обаче не искаше да ги смени с нови. Няколко ученици настояха да придружат Учителя до универсалния магазин и му купиха нови обувки.

Винаги, когато няколко ветерани практикуващи се съберяхме заедно, не можехме да не споменем Учителя. Веднъж обсъждахме лекцията в Тиендзин. Аз се оплаках от практикуващите, които асистираха на Учителя. Защо не се грижеха добре за Него, а вместо това го оставяха да яде полуготови спагети всеки ден? Една практикуваща обаче ми каза, че това не се е случило само в Тиендзин. Майстор Ли често се хранел с полуготови спагети. Тя спомена също така, че когато Учителят излязъл за пръв път да преподава Фа публично, имало много трудности. Събраните от лекциите средства понякога не били достатъчни, за да се плати наемът на лекционната зала (наемът бил фиксиран независимо колко присъстващи имало на лекцията). Бюджетът бил много оскъден. Тя ми каза също: „Учителят никога не ни каза колко високо е нивото му. Аз видях Майстор Ли като учител и като добър пример, състрадателен и спокоен. Чувствах, че Учителят не беше обикновен чигонг майстор. В сърцето си знаех, че Майстор Ли беше много повече от това. Когато Учителят изнесе лекции в родния ми град, аз го канех отново и отново да се храни в дома ми (Учителят беше отседнал далеч от лекционната зала, като пътуването отнемаше по няколко часа). Учителят не желаше да яде месо. Вегетарианската храна му беше достатъчна. Докато готвех и питах Майстор Ли какво би искал да яде, Той винаги казваше: „Ще ям това, което ядат и останалите. Не се затормозявай, сготви нещо лесно.“ Веднъж Учителят каза шеговито: „Харесвам приготвения на пара хляб по шандунски, който правиш.“ Щом каза това, Той захапа топлия приготвен на пара хляб и каза, че е много вкусен. Всъщност Учителят винаги мислеше за учениците си. Той не искаше да безпокои никого и не искаше да харчим парите си.“

Тя ми разказа още, че веднъж след обяд в една в чиния имало останките от ястие, както и някаква зеленчукова супа. През онази вечер, щом се върнали от лекцията, тя каза на Учителя: „Набързо ще приготвя нещо вегетарианско.“

Учителят обаче отвърнал: „Просто ще изям останките.“

Тя се опитала да каже на Учителя, че те обикновено не се хранели толкова оскъдно. Тя си помислила: „Как бихме могли да позволим Учителя да яде остатъци от зеленчукова супа?“

Изражението на Учителя обаче било сериозно и сочейки към остатъците (от зеленчуковата супа), Той казал: „Просто ще изям това.“ Тонът на Учителя бил много непоколебим, като в този момент

Той звучал като заповед, така че никой не можел да му противоречи. Майстор Ли пресипал зеленчуковата супа в купичката си, заедно с другата храна и спокойно ги изял.

Когато чухме това, всички почувствахме разкаяние. Очите ми се навлажниха от сълзи. Учителю, ти страдаше! Твоите ученици не могат да изразят уважението си дори с хиляди и хиляди думи. Всяко Твое действие или дума са толкова трогателни. Чувствах, че ако не се справя добре, щях наистина да бъда недостоен за заръките и напътствията на Учителя.

7) Седми спомен

Китайската централна телевизия и Отдел 610 разпространиха слух, че Учителят не бил способен да напише „Джуан Фалун“ и че книгата всъщност е написана от някой друг. Когато чух, че Китайската централна телевизия е отишла толкова далеч и е разпространила такива лъжи, наистина почувствах, че китайското правителство е паднало твърде ниско. Аз съм свидетел! Аз имах честта да участвам лично в транскрибирането на записите на лекциите на началните етапи. „Джуан Фалун“ беше свалена дума по дума от записите на лекциите на Учителя в Чанчун, Дзинан, Джънджоу, Далиян и т.н., което ни отне пет или шест дни. През лятото на 1994 година аз приех тази свята задача и не се отпуснах нито за миг. Поради това, че моето образование не беше високо, не знаех как да напиша много от йероглифите в лекциите на Учителя. Въпреки това правех справки с речника, докато слушах лекциите изречение по изречение. След това ги записвах дума по дума с магнетофон, тъй като няхах по-добро записващо устройство. После ги записвах с йероглифи, без да изпускам нито дума. Работейки денонощно, в продължение на десетки часове, накрая повече от десет практикуващи завършиха записа навреме. Впоследствие записът беше изпратен на други практикуващи, които да го напечатат и после беше предаден на Учителя за корекции. Осъзнавах важността на тази задача. Спомням си, че коленичех на пода и се навеждах над дивана, за да записвам, тъй като семейството ми спеше и аз трябваше да работя на дивана в антрето, а след като видях всичките безсрамни лъжи по телевизията, почувствах, че трябва да споделя преживяванията си.

Никога досега не съм писал статия. Но като Дафа практикуващ чувствах, че е мой дълг да опиша величието на Учителя и Дафа, да помогна на повече хора да научат истината и да изоблича лъжите. Ако няхах дълбоките впечатления, оставени от учението на Майстор Ли или неговия пример, праведните ми мисли вероятно нямаше да са толкова силни. Предлагам повече ветерани практикуващи да пишат за личните си преживявания и да разгласят публично истинското великолепие на Учителя, така че нашите съпрактикуващи да станат по-усърдни, а хората по света да научат истината.

- **Ценен спомен от Нандзин**

От Дафа практикуващ в град Нандзин

1 януари 2003 година

Аз съм Фалун Дафа практикуващ от град Нандзин, провинция Дзиенсу. Започнах да практикувам Фалун Дафа през 1996 година. Учителят не проведе лекции в Нандзин, така че практикуващите там винаги са искали да се срещнат лично с Него. Малко след като научих Фалун Дафа, присъствах на Конференция за обмяна на опит в самоусъвършенстването. На конференцията един инженер от провинция Дзиенсу, когото ще наричам с псевдонима „Т“, сподели своето преживяване как е срещнал Учителя в самолет, когато е отивал на посещение в чужбина. Споделям неговото преживяване по спомени, за да го разкажа на всички.

Бях на посещение в Америка и срещнах Учителя Ли, когато се връщах за Китай. Всъщност и на път за САЩ Майстор Ли и пътувал със същия полет, с който и аз, но тогава не съм го видял. Когато летях обратно за Китай, видях висок мъж на средна възраст да се качва в самолета малко преди мен. Очите ми се ококориха и си помислих: „Това не е ли Майстор Ли?“

Никога преди не бях срещал Учителя и не бях практикувал Фалун Дафа, но съпругата ми и дъщеря ми практикуваха. Бях виждал Майстор Ли по телевизията, когато излъчваха видеозаписи от лекциите му и бях дълбоко впечатлен.

Знаех, че Дафа е нещо добро и също така изпитвах голямо уважение към Учителя. Повтарях си: „Не трябва да изпускам тази добра възможност.“ И така, отидох до него и попитах: „Извинете, бих искал да Ви попитам, Вие ли сте Майстор Ли?“ Той отвърна с усмивка: „Да.“ След като седна, аз исках да седна до Него, но практикуващият, който го придружаваше, не се съгласи и каза: „Учителят е много изморен и има нужда от почивка.“ Майстор Ли разбра чувствата ми и каза на практикуващия: „Вие двамата си разменете местата за известно време. Нека той седне до мен.“ И така, аз имах щастието да седна до Учителя. Искях да разговарям с него, но не знаех какво да кажа. Учителят също не казваше нищо. Той взе един вестник и го зачете, а на мен подаде друг вестник. Седях мирно, но не можех да се концентрирам върху четенето на вестника; с цялото си сърце исках да задам някои въпроси на Учителя. След като прекарах около половин час в такива противоречиви мисли, реших да кажа нещо. Казах: „Учителю Ли, чувал съм за Фалун Гонг, който преподавате. Освен това много Ви уважавам.“ Учителят се усмихна, но не каза нищо. Аз продължих: „Аз също искам да науча Фалун Гонг, но никога не съм посещавал Ваши лекции. Бих искал да ми дадете Фалун.“

Майстор Ли ме погледна и се засмя, както възрастен гледа малкото си невинно дете. След това каза: „Чети книгата, чети книгата повече.“ Лицето ми се изчерви. Осъзнавах, че въпросът ми беше доста наивен.

След известно време трябваше да се върна на мястото си, заради многократните молби на другия практикуващ. Но след като поседях на седалката си известно време, исках да задам още въпроси на Учителя, така че отидох и отново седнах до Него, за да му задам още няколко въпроса. След това другият практикуващ пак ме помоли да стана.

На третия път Майстор Ли помоли практикуващия да ме извика, за да седна до него. Учителят ми

посочи да погледна през прозореца. Внезапно видях огромен цветен кръг от светлина под крилото на самолета, много красив и внушителен.

Преди да се сбогувам с Майстор Ли в Пекин, му казах: „Дафа практикуващите от Нандзин имат желание Учителят да посети града им, за да изнесе лекции.“ Учителят Ли каза: „Ще трябва да изчакаме подходящ момент, графикът за тази година вече е запълнен.“ Аз добавих: „Учителю, бихте ли дал няколко съвета на Дафа практикуващите в Нандзин?“ Майстор Ли каза: „Всички вие трябва да четете книгата повече, да четете книгата още повече и да четете книгата дори още повече.“

Предадох съобщението и практикуващите в Нандзин започнаха да четат книгата и да изучават Фа повече.

- **Незабравимо преподаване**

От Гуангю

През април 1994 година малката ми сестра ми каза, че в град Джънджоу ще се проведе курс по Фалун Гонг. Тя ме помоли настойчиво да го посетя. Открих една възрастна будистка монахиня, която познавах, и я попитах за Фалун Гонг. Казах ѝ: „Фалун Гонг е практика, която преподава Буда Фа и ще се провежда семинар. Чувала ли си някога за Буда Фа през всичките тези години, през които си била монахиня?“ Тя отговори: „Никога не съм чувала за Буда Фа. Нямам никаква представа какво е това.“ Така че двете с нея планирахме заедно да посетим курса. През този ден една светска будистка дойде при монахинята и поиска и тя да стане монахиня. Тя не знаеше, че отиваме на курса по Фалун Гонг. Предполагайки, че трябва да вземем новодошлата със себе си, монахинята ме попита: „Какво ще правим с нея?“ „Нека да последваме предопределената връзка“, отговорих аз. Щом казах на светската будистка за курса, тя незабавно отвърна, че иска да присъства на него. Тъй като имах много здравословни проблеми (включително рак на гърлото от 7 години), бях загубила усещането за жажда и не се бях изпотпявала от години. Но когато се качих на влака, по ръцете и краката ми веднага започна да избива лепкаво вещество. По-късно осъзнах, че Учителят беше започнал да пречиства тялото ми още преди да Го видя.

При пристигането си в Джънджоу отидохме направо на курса. Когато Учителят се появи на трибуната, аз се развълнувах силно. Монахинята седна до мен. Тя ми каза: „Току-що видях Бодхисатва Гуанин, която се яви като 13 или 14-годишна и носеше златни обици. Тя е толкова тържествена и великолепа! Бодхисатва се явява винаги, когато Учителят говори. Когато Майстор Ли говори за Буда Фа, образът е на Буда. Когато Учителят говори за Бодхисатва Гуанин, образът е на Бодхисатва Гуанин с ръце, които излъчват многоцветна светлина. В стаята има толкова много Фалуни, също като снежинки.“ Когато била млада, на тази монахиня ѝ било казано, че ще може да види Бодхисатва Гуанин, ако стане будистка монахиня. Предполагам, че Буда я е довел до Дафа. По-късно тя ми каза: „Аз повече няма да бъда будистка монахиня. Ще практикувам само Фалун Гонг. Учителят е Буда. Той е дошъл на света, за да спасява хора.“

След две лекции монахинята вече беше разбрала, че Учителят преподаваше Буда Фа и

самоусъвършенстване. Чувствайки, че е била будистка монахиня от толкова дълго време без истински да разбира школата, в която е практикувала, тя не можеше да сдържи сълзите си. На последния ден от лекциите Учителят отговаряше на въпросите на учениците. Тъй като монахинята все още плачеше, а не оставаше много време, аз отидох да попитам Учителя за нея. В този момент Майстор Ли беше седнал на един диван близо до дясната част на сцената. Той ме погледна умилено. Аз отидох до него и казах: „Учителю, има една монахиня, която не знае какво да прави. Тя не спира да плаче.“ Учителят ми каза: „Отиди и ѝ кажи, че няма разлика.“ Тъкмо щях да тръгна, когато Учителят каза: „Върни се, иди и я доведи тук.“ Отидох да потърся монахинята и двете с нея тръгнахме към подиума. Щом се приближихме до сцената, тя внезапно падна на колене, сведе глава и сълзите ѝ потекоха. Учителят слезе долу и ѝ помогна да се изправи, казвайки: „Недей така.“ Той помогна на монахинята да стигне до дивана. Тя не можа да каже нито дума от възмущение. Тя просто попита: „Как трябва да постъпя?“ Учителят я погледна и сочейки към подиума, ѝ каза: „Всички те са тук. Бодхисатва Гуанин и Шакиямуни са тук.“ Чувайки думите на Учителя, монахинята се изпълни с щастие. Тя разбра, че Боговете и Будите от Небето всички са дошли да помагат на Учителя в разпространяването на Фа и спасяването на хора! Тя се чувстваше късметлийка, че е имала щастието да слуша лекциите на Учителя и да получи Дафа! Наистина, какъв невероятен късмет!

Един ден след лекцията, около 21:00 часа, ние седяхме на последния ред и бяхме най-близо до изхода. Навън валеше дъжд. Вървейки, бяхме се отдалечихме доста от лекционната зала и тогава видях Учителят да идва след нас в дъжда. Тогава силно извиках: „Ти ли си, Учителю?“ Учителят чу гласа ми и се обърна, за да ни поздрави с усмивка. Гледах как гърбът му се стопява в дъжда, докато Той се отдалечаваше. В този момент се зачудих, дори обвинявайки местните практикуващи защо не бяха уредили кола за Учителя. Как можехме да позволим на Учителя да върви пеша в дъжда? Всички онези чигонг майстори винаги идваха и си отиваха с коли, но нашият Учител просто вървеше в дъжда.

Това незабравимо преживяване все още е ярко запечатано в съзнанието ми. Усещам го сякаш се е случило вчера. Ценете възможността, която имате днес – ние сме я очаквали в продължение на хиляди години. Не оставяйте тази възможност да отmine просто така!

- **Отбелязване на годишнината от преподаването на Фа от Майстор Ли в град Дзинан, провинция Шандун**

На 23 юни 2002 г. се навършиха осем години от преподаването на Фа на Майстор Ли в град Дзинан, провинция Шандун, Китай. От 21 до 28 юни 1994 г. след покана, отправена от Младежкия научен и технологичен център в Шандун и от Чигонг научноизследователското общество в Дзинан, Учителят не спести усилия и дойде с други практикуващи в Дзинан, за да проведе втората част от серията от Фалун Дафа семинари в гимнастическия салон „Хуантин“. Над 4000 практикуващи от цялата страна имаха възможността почтително да слушат как Учителят преподава Фа. По това време съответните отдели в Дзинан оказваха пълно съдействие. Отделът по Обществена сигурност

в район „Лися“ дори изпрати полицаи, които всяка вечер след края на лекциите да регулират движението. След края на лекционната сесия Учителят даде разрешение на спонсора, Младежкия научен и технологичен център в Шандун, да публикува аудиозаписите с лекцията в Дзинан.

Групова снимка на Учителя и някои практикуващи от квартал Южен Личън, град Дзинан

Чрез изпълненото със състрадание преподаване на Учителя, Фалун Дафа бързо се разпространи в град Дзинан и в провинция Шандун. През април 1999 година в град Дзинан имаше около 500 места за практикуване, на които ходеха между 40 000 и 80 000 практикуващи. Хората в района на Шандун посрещаха сърдечно Фалун Дафа. През юли 1999 година обаче режимът на Дзян Дзъмин започна брутални репресии срещу Фалун Дафа, безмилостно преследвайки милиони добри и честни хора. Само в град Дзинан над 300 практикуващи бяха незаконно изпратени в лагери за принудителен труд с тригодишни присъди. Десетки практикуващи в провинция Шандун бяха измъчвани до смърт заради отказа им да се откажат от вярата си.

„Още колко дълго злото може да действа необуздано? Волята на всяко същество е напълно разкрита.“

(„Коригиране на колосалната небесна твърд“ от „Есенции за усърден напредък“ 2)

Това е просто предсмъртната агония на злото, преди то да бъде унищожено. Нека всички практикуващи в района на Шандун да удвоят усилията си, като помагат на Учителя в коригирането на Фа и посрещнат Фа коригирането при навлизането му в човешкия свят.

Речник

Управление 610: Агенция, създадена специално да преследва Фалун Гонг, с абсолютна власт над всички нива от администрацията на партията и над всички други политически и съдебни системи.

Разясняване на истината: Заради преследването в Китай и жестоката, изпълнена с омраза кампания, провеждана от китайските държавни медии, практикуващите Фалун Гонг активно „разясняват истината“ – разясняват на обществото фактите за Фалун Гонг и изобличават

преследването. Дейностите за разясняване на истината включват разговори лице в лице с хората, разпространяването на известия и постери, раздаването на брошури, окачването на плакати и много други форми, чрез които се дава информация на хората относно истинската ситуация за преследването на Фалун Гонг. Извън Китай, където Фалун Гонг се практикува свободно, практикуващите изобличават преследването чрез прокарването на закони против насилието, чрез изложби, интернет сайтове, книги, списания, вестници, телевизия, радио, филми и писане на писма. Целта на разясняването на истината е да помогне на хората да разберат Фалун Гонг, да изобличи лъжите на комунистическия режим в Китай и да събере обществена подкрепа, за да бъде спряно преследването.

Дафа: Буквално „велики принципи“ или „велик закон“. 1) Учението на Фалун Дафа. 2) Съкратено от Фалун Дафа. 3) Законите и принципите на вселената.

Ученик: Буквално „по-малък брат или син“. Термин, често използван от учител/майстор на дадена практика, като обръщение към неговите/нейните последователи.

Зло: Виж „Злото“.

Фа: Закон и принципи. 1) Учението на Фалун Дафа. 2) Законите и принципите на вселената.

Фалун: В буквален превод: „Колело на Закона“. (Виж „Колело на Закона“)

Фа коригиране: Сегашният период от време, в който Фа на вселената бива коригиран. „Тъй като е Фа коригиране, какво бива коригирано? Това, което бива коригирано, са всички стари неща, които са се отклонили от Фа.“ (Преподаване на Фа на Фа конференцията в Западните Щати).

„Характеристиката на нашия Фалун е такава, че той може автоматично да поправи всичко, което не отговаря на стандарта. С други думи, той постоянно подобрява всичко. Целта на Фа коригирането е да направи нещата по-хубави.“ (Преподаване на Фа на Фа конференцията в Сингапур). „Целта на моите действия е Фа коригирането. Всички същества в космоса са се отдалечили от Фа, така че те трябва да бъдат коригирани от Фа.“ (Преподаване на Фа на Фа конференцията в Швейцария).

Фашън: В буквален превод: „Тяло на Закона“. (Виж „Тяло на Закона“)

Пристягане на ходилата: Древен обичай ходилата на младите китайки да бъдат пристягани в ранна възраст, за да останат малки.

Гонг: Култивационна енергия.

Жестове с ръце: Наричани още „знаци с ръце“. Език, използван от Великите просветлени същества.

Той/Него: За да изразим уважението си към Учителя, всички обръщения, отнасящи се до Майстор Ли, са изписани с главни букви.

Хъшъ: Поздравителен жест с ръце, който изразява уважение.

Хон Ин: Позната още като „Великата поема“, колекция от стихове на Ли Хонгджъ.

20 юли 1999 година: Денят, в който започва преследването на Фалун Гонг от китайската комунистическа партия.

Тяло на Закона: „Фашън се ражда в областта на дантиен и е изграден от Фа и Гонг. Проявява се в други измерения. Фашън притежава много от силата на човек, но неговото съзнание и мисли се контролират от този човек. Въпреки това сам по себе си Фашън също е цялостен, независим и реалистичен индивидуален живот. Следователно той може самостоятелно да направи каквото и да било. Това, което Фашън прави, е точно каквото Главното съзнание на човек иска Фашън да направи. Ако човек прави нещо по определен начин, неговият Фашън ще го направи по същия начин;)” (Джуан Фалун)

Колело на Закона: „Символът на нашия Фалун Дафа е Фалун.“ „Това изображение на Фалун е миниатюра на Вселената. То също има своя форма на съществуване и процес на еволюция във всички други измерения, затова аз го наричам свят.” (Джуан Фалун).

Буда Великанът в Лешан: Строежът на сградата, помещаваща Буда Великанът, започва през 713 година по време на династията Тан (618-907 год.) и е бил завършен през 19-и век от император Дизон (803 г.н.е.). Висока 71 метра (220 фута), това е най-голямата каменна статуя на Буда на света. Тя се намира на мястото, където се сливат реките Миндзян, Даду и Чингуйей.

Луню: „Законът на Буда”, също известен като „Луню”, написан от Ли Хонгджъ. То е предисловие на „Джуан Фалун” и на други книги на Ли Хонгджъ.

Учител: На китайски език терминът буквално означава „учител и баща”. Това е широко разпространен израз на уважение, обозначаващ квалифициран учител. Китайският термин няма това значение на доминация/покорство, което се съдържа в английския израз господар/роб. Основателят на Фалун Дафа е г-н Ли Хонгджъ, към когото учениците използват обръщенията „Майстор” или „Учител”. (Разновидности: Учител, Учителят, Майсторът.)

Стари сили: Същества от стария космос, които се намесват във Фа коригирането.

Преобразувам/Трансформирам: Осъществяване на промиване на мозъка и мъчения, за да се принуди практикуващият да се откаже от Фалун Гонг. (Разновидности: „преобразуване”, „трансформиране”, „преобразуван”, „преобразуващ”, „трансформиран”, „трансформиращ” и „трансформация”).

Жен: Наличие на самодисциплина, упражняване на самоконтрол, въздържание от извършване на неправилни/лоши постъпки, понасяне на трудности и неволи, преминаване на изпитания и премеждия, въздържание, търпение, милосърдие и толерантност.

Изпращане на праведни мисли: „...нашите ученици могат да успокояват съзнанията си за пет минути, като седят с ръце в Джие-ин и мислят за елиминиране на лошите мисли, кармата, лошите представи и външната намеса в съзнанията им. Когато сте в такова състояние, мислете, че те умират, и тогава те ще бъдат елиминирани. Пет минути ще са достатъчни. (Аплодисменти) Когато се събирате заедно за групова практика, мислете за елиминиране на злото в Трите сфери, докато

една от ръцете ви е изправена вертикално пред гърдите, и просто мислете с Истински мисли за пет минути – това би трябвало да е достатъчно.” („Преподаване на Фа на Фа конференцията в Канада, 2001 г.” От „Направляване на пътешествието”)

Шан: Да бъдеш сърдечен, да имаш състрадание, да бъдеш добър.

Изучаване на Фа: Четенето на книги на Фалун Дафа.

Дао: В буквален превод: „Път”.

Учител: Виж „Майстор”.

Злото: Злите сили в космоса, които преследват Фалун Дафа и се намесват във Фа коригирането.

Трите неща: Трите неща, които Майстор Ли иска от практикуващите са: да изучават Фа (учението на Фалун Дафа), да изпращат праведни мисли и да разясняват на хората по света истината за Фалун Дафа и преследването.

Планината Удан: Този планински район е известен като даоистко светилище.

Шиншин: „Нравствена същност” (буквално), „характер” или „манталитет”.

Юан: Китайска парична единица; 500 юана се равняват на месечния приход на градски работник в Китай.

Джън: Да бъдеш истинен, да бъдеш честен, истина, истинност.

Джуан Фалун: Тази книга съдържа основните учения на Фалун Дафа.